

Nr 29

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1962 vid dess fyrtiosjätte sammanträde fattade beslut; given Stockholms slott den 25 januari 1963.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1962 vid dess fyrtiosjätte sammanträde fattade beslut.

GUSTAF ADOLF

Sven Aspling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen hemställes om riksdagens yttrande angående följande av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1962 antagna instrument, nämligen konvention (nr 117) angående socialpolitikens grundläggande syften och normer och konvention (nr 118) angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet samt rekommendation (nr 116) angående förkortning av arbetstiden och rekommendation (nr 117) angående yrkesutbildning ävensom akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga. Det föreslås att konvention nr 118 samt akten ratificeras av Sverige, medan däremot konvention nr 117 inte för närvarande anses böra ratificeras. Av de båda rekommendationerna anses nr 116 ej böra för närvarande föranleda några särskilda åtgärder, medan i fråga om nr 117 föreslås att denna skall, i den mån så befinnes möjligt och lämpligt, tagas i beaktande vid yrkesutbildningsverksamhetens framtida utformning.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 ja-
nuari 1963.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för ecklesiastikdepartementet anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, *vissa av Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens år 1962 vid dess fyrtiosjätte sammanträde fattade beslut* samt anför.

Genom sin anslutning till Nationernas förbund den 9 mars 1920 inträdde Sverige såsom medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO) i Genève.

Organisationens beslutande församling — Internationella arbetskonferensen — som sammanträder minst en gång varje år, har enligt artikel 19 i organisationens stadga att beträffande förslag, som uppförts på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall beslutet resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller ock skall det utmynna i en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller annorledes, men utan den bindande karaktär, som tillkommer en ratificerad konvention. Därest beslutet är av mindre räckvidd eller av väsentligen formell innebörd, t. ex. då det gäller en begäran om utredning, plägar det ges formen av en resolution.

Varje medlem av organisationen skall inom ett år från avslutandet av ett konferenssammanträde underställa därå antagna konventioner och rekommendationer vederbörlig myndighet (i vårt land riksdagen) för vidtagande av lagstiftnings- eller andra åtgärder. Varje medlem har vidare skyldighet att underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder, som vidtagits för att underställa konventioner vederbörlig myndighet, samt om eljest vidtagna åtgärder. Medlem, som icke ratificerat viss konvention, skall tid efter annan till Internationella arbetsbyråns generaldirektör avge redogörelse för såväl lagstiftning och praxis med avseende å de i konventionen behandlade frågorna som den omfattning, vari konventionens bestämmelser genomförts eller avses att genomföras genom lagstiftning, administrativa åtgärder, kollektivavtal eller annorledes, med angivande tillika av de omständigheter, som förhindrar eller fördröjer ratificeringen av konventionen. Motsvarande gäller i fråga om rekommendationer med tillägg, att re-

dovisning skall lämnas även för sådana jämkningar i rekommendationer, som befunnits eller må befinnas erforderliga vid antagande eller tillämpning av bestämmelserna i desamma.

Generalsekreterarens i Nationernas förbund befattning med de konventioner och rekommendationer, som beslutas av Internationella arbetsorganisationen, har övertagits av generaldirektören för Internationella arbetsbyrån (artiklarna 20 och 21), varvid emellertid föreskrivits, att ett av de två officiella exemplaren av varje av Internationella arbetskonferensen antagen konvention eller rekommendation skall deponeras hos Förenta Nationernas generalsekreterare samt att varje ratifikation av en sådan konvention skall delgivas Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering i enlighet med bestämmelsen i artikel 102 av Förenta Nationernas stadga.

Internationella arbetskonferensens fyrtiosjätte sammanträde hölls i Genève under tiden 6—28 juni 1962. I sammanträdet deltog över 1 000 representanter för 92 av organisationens då 102 medlemsstater, av vilka det stora flertalet sånt fullständiga delegationer, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.¹

Dagordningen för detta konferenssammanträde — för vars förhandlingar och beslut en fullständig redogörelse kommer att lämnas av ILO-kommittén i dess publikationsserie »Internationella arbetsorganisationen» — omfattade följande överläggningssämen:

- I. Generaldirektörens för Internationella arbetsbyrån årsredogörelse.
- II. Finansiella och budgetära frågor.
- III. Upplýsningar och årsrapporter rörande medlemsstaternas tillämpning av internationella arbetskonventioner och rekommendationer.
- IV. Yrkesutbildning (andra behandling).
- V. Utlánningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet (andra behandling).
- VI. Förbud mot försäljning, uthyrning och användning av maskinella anordningar, som icke är försedda med tillfredsställande skydd.
- VII. Uppsägning av anställningsavtal (avskedande och permittering).
- VIII. Förslag syftande till att i de bestämmelser av Internationella arbetsor-

¹ Genom Kungl. Maj:ts beslut den 11 maj 1962 hade att deltaga i konferensen utsetts såsom *regeringsombud*: statssekreteraren i socialdepartementet Ernst Michanek och ledamoten av riksdagens andra kammare Ingemund Bengtsson samt såsom experter hovrättsassessorn Ingrid Hilding, t.f. förste kanslissekreteraren Ian Lagergren, hovrättsassessorn Carl Lidbom och kanslirådet Olof Petersson, samtliga i nämnda departement, ävensom ordföranden och chefen för försäkringsrådet, generaldirektören Yngve Samuelsson;

såsom *arbetsgivarombud*: direktören i Svenska arbetsgivarföreningen Gullmar Bergenström samt såsom experter biträdande direktören Erik Forstadius, direktörerna Curt-Steffan Giesecke, Folke Haldén och Gunnar Lindström, samtliga i nämnda förening, ävensom direktören i Försäkringsbolaget pensionsgaranti, ömsesidigt, Sven Hydén;

såsom *arbetstagarombud*: Landsorganisationens jurist, internationella direktören Bertil Bolin samt såsom experter Tjänstemännens centralorganisations jurist, juris doktor Lennart Geijer, ordföranden i Svenska lantarbetareförbundet Ewald Jansson samt ombudsmannen Tore Karlson och ingenjören K.-G. Karlsson, Landsorganisationen.

ganisationens stadga, vilka hänför sig till styrelsens sammansättning, utbyta siffrorna »fjortio» och »tjugo» mot siffrorna »fjortioåtta» och »tjugofyra» samt siffran »tio» mot siffran »tolv», utom i artikel 7 mom. 2, där antalet av de i industriellt hänseende mest betydande medlemsstaterna skall bestämmas till tio och antalet valda medlemsstater till fjorton.

IX. Arbetstid (för slutligt antagande av ett internationellt instrument).

X. Revision av konventionen angående socialpolitik (inom områden belägna utanför moderlandet), 1947.

Under punkt II på dagordningen antog konferensen budget för Internationella arbetsorganisationen avseende utgifter för år 1963; budgeten fastställdes till 14 006 834 U.S. dollars.

Följande av konferensen fattade beslut, vilka hänför sig till punkterna IV, V, VIII, IX och X på dagordningen, är av beskaffenhet att i enlighet med artikel 19 av Internationella arbetsorganisationens stadga skola underställas riksdagen, nämligen

1. Konvention (nr 117) angående socialpolitikens grundläggande syften och normer.

2. Konvention (nr 118) angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet.

3. Rekommendation (nr 116) angående förkortning av arbetstiden.

4. Rekommendation (nr 117) angående yrkesutbildning.

5. Akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga.

Texterna till dessa internationella instrument torde få såsom bilagor (*Bilagor A—E*) fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

I särskild bilaga (*Bilaga F*) lämnas en förteckning över samtliga vid konferensen antagna resolutioner.

Konvention angående socialpolitikens grundläggande syften och normer

Ifrågavarande internationella instrument är icke någon ny konvention utan utgör en revision av en vid 1947 års Internationella arbetskonferens antagen konvention (nr 82) angående socialpolitik i områden belägna utanför moderlandet. Frågan om revision av konvention nr 82 hade uppförts på dagordningen för 1962 års konferens med anledning av en resolution, som antagits vid ILO:s första regionala konferens för Afrika (Lagos, december 1960).

Revisionen är i första hand avsedd att göra det möjligt för tidigare icke självstyrande områden att förbli bundna av de i konvention nr 82 fastställda normerna. Dessa har varit tillämpliga på icke självstyrande områden i kraft av de förpliktelser som åvilat stater, vilka burit ansvaret för nämnda områdens administration, innan de blivit självständiga. Under konferensens utskottsbehandling uttalades emellertid från arbetstagarnas och vissa rege-

ringars sida att konventionen inte borde begränsas till att endast avse icke självstyrande områden, vilka nyligen blivit självständiga, utan konventionen borde stå öppen för ratificering även av andra länder, i den mån de fann, att konventionen innehöll målsättningar, som var av betydelse för dem. Den reviderade konventionstexten utformades i enlighet med nämnda uttalande, vilket innebär att varje medlemsstat kan bestämma, huruvida den kan och önskar ansluta sig till konvention nr 117.

Konventionen antogs av konferensen med 294 röster mot 0 och 15 nedlagda. Samtliga svenska ombud röstade för konventionen.

Konventionen

I konventionen återges med erforderliga modifikationer de bestämmelser i 1947 års konvention som berör höjande av levnadsstandarden, migrerande arbetstagare, löner och därmed sammanhängande frågor, förbud mot diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig sammanslutning samt undervisning och utbildning. Slutartiklarna i konventionen innehåller en bestämmelse (artikel 19), vari stadgas att ikraftträdandet av konventionen icke skall innebära uppsägning *ipso jure* av 1947 års konvention av medlem, för vilken sistnämnda konvention även i fortsättningen skall vara gällande, och ej heller skall medföra att sistnämnda konvention icke längre står öppen för ytterligare ratificering.

Yttranden

Över konventionen har yttranden inhämtats från Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och ILO-kommittén.

Svenska arbetsgivareföreningen finner, att konventionen har sitt huvudsakligaste intresse för underutvecklade länder. Åtskilliga bestämmelser synes sakna intresse i moderna industriländer. Föreningen avstyrker att Sverige tillträder konventionen. Ett avgörande skäl är att del IV i artiklarna 10—13 innehåller regler om storleken av löner samt värdering av naturaförmåner. Vidare finner föreningen det oriktigt att konventionen innefattar förord för en viss företagsform, vilket är indirekt utsagt genom uttalandet i texten, att stöd skall lämnas producent- och konsumentkooperativa sammanslutningar. En bestämmelse av detta innehåll återfinnes i del II, artikel 4 e).

Bestämmelsen i del V under 3. om tillägg till lönerna vid anställning i annat land kan ej heller accepteras av föreningen. Bestämmelsens placering gör dock att bestämmelsen torde sakna allt intresse för Sverige.

Landsorganisationen anser att några särskilda åtgärder med anledning av konventionens antagande icke är aktuella från svensk sida.

Enligt *TCO:s* mening synes konventionen inte vara av någon direkt praktisk betydelse för Sveriges vidkommande och frågan om ett ratificerande av densamma från svensk sida bör endast bedömas med hänsyn till huruvida

ratificering ur allmänna synpunkter är lämplig eller inte. Några direkta hinder för en svensk ratificering av konventionen finner TCO å andra sidan inte föreligga.

ILO-kommittén framhåller att när det gäller att bedöma frågan om svensk ratificering av konventionen nr 117, som utgör en revision av 1947 års konvention om socialpolitik i områden belägna utanför moderlandet, det bör uppmärksammas att enligt inledningen till konventionen nr 117 avsikten med revisionen i första hand är att göra dess fortsatta tillämpning och ratificering möjlig för oberoende stater. Konferensens syfte med revisionen var för det första att bereda tidigare icke självständiga territorier, där 1947 års konvention varit tillämplig före deras oberoende, möjlighet att på eget ansvar fortsätta att tillämpa konventionens bestämmelser. För det andra skulle också länder, vilka icke haft ställning som kolonier, ha möjlighet att ratificera konvention nr 117.

Sistnämnda syfte med konventionen underströks vid flera tillfällen under den debatt, som i konferensen föregick antagandet av konvention nr 117. I och för sig synes därför anslutning till konventionen från ett land som Sverige inte vara stridande mot de motiv, som varit vägledande för konferensen vid konventionens antagande.

Återstår frågan huruvida en svensk ratificering ur allmänna synpunkter framstår såsom lämplig eller ej. Mycket av konventionens innehåll är anpassat efter förhållanden och behov i industriellt mindre utvecklade stater. Med hänsyn härtill bör beslut i frågan, huruvida Sverige skall ansluta sig till konventionen, inte fattas förrän man vunnit erfarenhet om hur i första hand de nordiska länderna ställer sig till ratifikationsfrågan.

I syfte att få klarhet i sistnämnda hänseende anser kommittén, att ratifikationsspörsmålet bör hänskjutas till Nordiska socialpolitiska kommittén, som har tillsatt ett särskilt underutskott för genomgång av ILO-konventioner. Sagda kommitté bör därvid även anmodas pröva de sakliga invändningar mot ratifikation, som från arbetsgivarsidan framförts till ILO-kommittén. Sedan denna prövning verkställts kan ratifikationsfrågan upptagas till förnyat övervägande.

ILO-kommittén vill betona, att det icke är utan betydelse att Internationella arbetsorganisationens strävanden på detta för utvecklingsländerna viktiga område vinner stöd från alla organisationens medlemsstater. Det är mot bakgrunden härav som de svenska ombudens ställningstagande till förmån för konventionen vid omröstningen på konferensen får bedömas.

Konvention angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet

Vid 1961 års arbetskonferens hade diskuterats möjligheten av att antaga ett antal internationella instrument, vilka skulle tillförsäkra arbetstagare sysselsatta i ett främmande land ett skydd likvärdigt det som i enlighet med landets system för social trygghet tillkom dess egna medborgare. I detta syfte hade konferensen godkänt vissa preliminära förslag till en konvention och en rekommendation. Det må även bringas i erinran att redan 1952 års konferens hade antagit en resolution, vari uttalades att bestämmelserna om lika behandling i den samma år antagna konventionen om minimistandard för social trygghet (nr 102) icke helt tillfredsställande behandlade det komplicerade problem på den sociala trygghetens område som uppstår för ett land i och med att utländska och migrerande arbetstagare vistas i landet; därför rekommenderades i resolutionen att ett särskilt internationellt instrument skulle antagas, som reglerade denna fråga.

Vid 1962 års arbetskonferens diskuterades av ILO utarbetade förslag till texter avseende en konvention och en rekommendation med beaktande av de konklusioner, vartill föregående konferens kommit. Dessa förslag behandlade tre särskilda frågor, nämligen utlänningars likställande med ett lands egna medborgare inom landets territorium, utgivande av förmåner till personer bosatta i utlandet samt vidmakthållande av migrerande personers rättigheter och fördelning mellan emigrations- och immigrationslandet av därav härflytande kostnader.

Sedan konventionstexten under behandlingen i vederbörande konferensutskott blivit föremål för vissa ändringar, antogs konventionen av konferensen med 251 röster mot 1 och 50 nedlagda. Den föreslagna rekommendationen med därvid fogade typbestämmelser till ledning för utarbetandet av multilaterala eller bilaterala avtal uppnådde däremot icke för godkännande erforderlig majoritet och blev därför ej antagen. Samtliga svenska ombud röstade för såväl konventionen som rekommendationen.

Konventionen

I konventionen stadgas att varje medlemsstat, för vilken konventionen är i kraft, skall inom sitt territorium i förhållande till sin lagstiftning tillförsäkra medborgare från varje annan medlemsstat, som ratificerat konventionen, samma behandling som statens egna medborgare, i fråga om såväl anslutning till som rätt till förmåner inom varje gren av social trygghet, beträffande vilken medlemsstaten godtagit konventionens förpliktelser. Ett lands ratificering må omfatta en eller flera av följande grenar av social trygghet, nämligen hälso- och sjukvård, kontantförmåner vid sjukdom, förmåner vid havandeskap och barnsörd, förmåner vid invaliditet, förmåner vid ålderdom, förmåner till efterlevande, förmåner vid yrkesskada, för-

mån timer vid arbetslöshet samt familjeförmåner. Ratificerande stat kan tillfoga ytterligare grenar till dem som omfattas av dess ursprungliga ratifikationshandling.

Konventionen föreskriver vad angår förmåner att likabehandlingen skall garanteras utan villkor med avseende på bosättning. Likväl kan i fråga om vissa förmåner, vilkas utgivande är oberoende av direkt finansiellt deltagande från de skyddade personernas eller deras arbetsgivares sida eller av viss kvalifikationstid i förvärvsarbete, uppställas krav på bosättning.

Vad beträffar utgivande av förmåner till personer bosatta utomlands stadgar konventionen, att ålders-, invalid- och efterlevandepensioner samt livräntor på grund av yrkesskada på vissa villkor skall utgivas även till förmånstagare bosatta utomlands. I detta hänseende gick konferensen längre än den hade gjort i samband med den förberedande behandlingen år 1961, i det att den utsträckte bestämmelserna rörande utgivande av förmåner utomlands till att omfatta s. k. icke kontributiva förmåner, t. ex. familjeförmåner. Härigenom vidgades ifrågavarande bestämmelsers tillämpningsområde avsevärt. Slutligen innehåller konventionen vad angår migrerande arbetstagare bestämmelser om sammanläggning av försäkrings-, anställnings-, bosättnings- och liknande perioder för förvärvande, vidmakthållande eller återvinnande av rättigheter beträffande ålders-, invalid- och efterlevandepensioner. Konventionen äger utan villkor om ömsesidighet tillämpning på flyktingar och statslösa.

Yttranden

Yttranden har inhämtats från socialstyrelsen, arbetsmarknadsstyrelsen, riksförsäkringsverket, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och ILO-kommittén.

Socialstyrelsen begränsar sig till att jämföra den svenska lagstiftningen inom sitt omedelbara kompetensområde, dvs. lagstiftningen om familjeförmåner, med konventionens bestämmelser i detta hänseende samt anföra följande.

I 1955 års europarådskonvention innefattades under uttrycket »family allowances» allmänt barnbidrag och familjebostadsbidrag. Av förarbetena till nu ifrågavarande ILO-konvention framgår icke klart om uttrycket »family benefit» /art. 2 mom. 1 i)/ i konventionen skall ha samma innebörd. Icke heller synes ställning ha tagits till frågan huruvida bidragsförskott skall ingå under bestämmelsen. Socialstyrelsen har emellertid tidigare utgått från att detta icke avsetts.

Kungörelsen om familjebostadsbidrag (SFS 1957: 358) innefattar, säger styrelsen vidare, inga bestämmelser om författningens tillämpning på utländska medborgare. Denna bidragsverksamhet handhaves centralt av bostadsstyrelsen.

Socialstyrelsen erinrar härefter, att styrelsen då konventionstexten ännu befann sig på förslagsstadiet yttrade i huvudsak följande rörande de allmänna barnbidragen.

I Europarådets av Sverige år 1955 ratificerade överenskommelse om social trygghet och om social och medicinsk hjälp medgavs beträffande icke-kontributiva förmånggrenar att krav på sex månaders vistelse i landet fick uppställas. För de allmänna barnbidragen krävdes vid denna tid enligt svensk rätt att vederbörande skulle vara bosatt och mantalsskriven i landet. De svenska bestämmelserna godtogs emellertid av övriga medlemsstater. Genom lag den 12 maj 1961 har sedermera i syfte bland annat att bringa de svenska bestämmelserna i bättre samklang med våra internationella överenskommelser stadgats att allmänt barnbidrag skall utgå bland annat då barnet eller endera av dess föräldrar sedan minst sex månader vistats i riket. I det föreliggande konventionsförslaget kan uppställas krav på sex månaders bosättning endast beträffande förmåner vid havandeskap och barnsbörd. Socialstyrelsen anser att för Sveriges del krav på sex månaders bosättning här i landet måste ställas även beträffande familjeförmåner.

Även enligt den nu ifrågavarande slutgilliga konventionen (art. 4 mom. 2) skall, fortsätter styrelsen, i fråga om barnbidrag likabehandling garanteras beträffande bosättningskravet. Detta innebär att specialbestämmelserna i 1 § andra stycket barnbidragslagen rörande barn som icke är svensk medborgare utgör hinder för Sverige att ratificera konventionen. Vidare stadgas i art. 6 av konventionen att barnbidrag i vissa fall skall utgå bl. a. till svenska barn som är bosatta på vissa andra medlemsstaters territorium. Detta strider mot det i 1 § första stycket av barnbidragslagen stadgade bosättningskravet och utgör följaktligen ratifikationshinder.

Slutligen anmärker styrelsen att bidragsformerna mödrahjälp och särskilda barnbidrag slopats i och med ikraftträdandet den 1 januari 1963 av lag om allmän försäkring.

Arbetsmarknadsstyrelsen framhåller att den svenska arbetslöshetsförsäkringen är av frivillig karaktär men kassorna har i stor utsträckning öppnat möjlighet för utländsk medborgare att här få tillgodoräkna sig erlagda avgifter i annat lands försäkring vid prövning av ersättningsrätten från svensk arbetslöshetskassa. Oberoende av om utländsk medborgare kan åberopa medlemskap i utländsk arbetslöshetsförsäkring står det honom dock fritt att vinna inträde i svensk kassa, vilket i regel blir en följd av att han inträder i svensk fackorganisation. I sådana fall är han underkastad samma inbetalnings- och avgiftsvillkor som gäller för svensk medborgare.

Utlänning, som icke omfattas av arbetslöshetsförsäkringen, har, säger styrelsen, möjlighet att erhålla hjälp från arbetslöshetsnämnd. Enligt arbetslöshetskungörelsen må arbetslöshets hjälp åt utlänning endast tillkomma den som tillhör stat, med vilken överenskommelse träffats om ömsesidighet beträffande hjälpåtgärder vid arbetslöshet. Arbetslöshetsnämnd kan emellertid bevilja utlänning arbetslöshets hjälp, även om han tillhör stat med vilken överenskommelse inte träffats, under förutsättning att han haft stadigvarande anställning inom det svenska näringslivet under minst ett år. Samma villkor gäller i fråga om rätt för utlänning att erhålla kontanta bidrag vid deltagande i utbildningskurs för arbetslösa.

Om den svenska arbetslöshetsförsäkringen således står öppen även för utländsk arbetstagare i landet, stipuleras emellertid strängare villkor beträf-

fande arbetslöshetshjälpen än som skall gälla efter en anslutning till konventionen genom att konventionen uppställer såsom villkor för likabehandling att utlänningen, omedelbart innan ansökan om förmån göres, skall ha varit bosatt här under en tid av minst sex månader. Med hänsyn till önskvärdheten att vårt land inte tillämpar strängare villkor än som kan vara gällande i andra medlemsstater och med tanke på det värde som ligger i anslutning till en internationell konvention som berör frågan om reciprok arbetslöshetshjälp, vill styrelsen förordna en ändring i gällande arbetslöshetskungörelse i enlighet med konventionstexten.

Under återopande av det anförda förordar styrelsen en anslutning till konventionen.

Riksförsäkringsverket framhåller, att konventionen inom verkets ämbetsområde avser hälso- och sjukvård (viss sjukvårdsverksamhet som av verket bedrivs i anslutning till den allmänna pensioneringen), kontantförmåner vid sjukdom (sjukförsäkringen), förmåner vid havandeskap och barnsbörd (sjukförsäkringen), förmåner vid invaliditet, vid ålderdom och till efterlevande (folkpensioneringen och tilläggs pensionsförsäkringen) samt förmåner vid yrkesskada (yrkesskadeförsäkringen).

Såsom förmåner enligt artikel 2 punkt 6 a) synes för Sveriges del böra anses kontantförmåner vid sjukdom, förmåner från folkpensioneringen vid invaliditet, vid ålderdom och till efterlevande samt förmåner vid yrkesskada. Härvid må dock anmärkas, att vid Sveriges anslutning till 1953 års provisoriska europeiska överenskommelser om social trygghet förmåner från yrkesskadeförsäkringen förutsättes falla under det i dessa överenskommelser använda begreppet »benefits provided under a contributory scheme» (proposition nr 1955: 53 s. 4).

I fråga om trygghetsgrenarna förmåner vid invaliditet, vid ålderdom och till efterlevande synes konventionen inte kunna ratificeras utan betydelsefulla ändringar i de regler som i lagen om allmän försäkring uppställts rörande folkpension och tilläggs pension. På detta område pågår undersökningar, delvis på ett internordiskt plan, vilka torde delvis ha aktualiserats av det ifrågasatta samgåendet med EEC-länderna. Resultatet härav kan inte väntas föreligga inom sådan tid, att det kan redovisas i en proposition till 1963 års vårriksdag.

I övrigt må anmärkas att — fränsett pensioneringen — endast inom sjukförsäkringen uppställs sådana bosättningsvillkor för rätt till förmåner från de olika trygghetsgrenarna som avses i artikel 4. Enligt lagen om allmän försäkring gäller för sjukförsäkringen i detta avseende följande. För rätt till sjukvårdsersättning enligt 2 kap., sjukpenning enligt 3 kap. 7 § och barntillägg enligt 3 kap. 9 § (kontantförmåner vid sjukdom) samt till moderskapspenning enligt 3 kap. 12 § och tilläggs sjukpenning enligt 3 kap. 13 § (förmåner vid havandeskap och barnsbörd) fordras bosättning i riket eller — i fråga om sjukvårdsersättning — att vårdbehovet uppkommit under vistelse härstädes. För rätt till tilläggs sjukpenning enligt 3 kap. 13 § fordras därjämte bl. a. att kvinnan varit bosatt i riket minst 270 dagar i följd före nedkomsten eller den beräknade tidpunkten härför.

Dessa bosättningskrav gäller för såväl svenska medborgare som utlänningar och torde därför ej utgöra hinder för ratificering. För att utlänning skall omfattas av sjukförsäkringen fordras därjämte att han är mantalskriven i riket. Enligt 20 kap. 15 § äger emellertid Konungen träffa överenskommelse med främmande makt angående utsträckt tillämpning av lagen eller om undantag i vissa fall från vad i lagen är stadgat. Ej heller det särskilda mantalsskrivningskravet inom sjukförsäkringen torde således utgöra hinder att utan lagändring ratificera konventionen beträffande kontantförmåner vid sjukdom samt förmåner vid havandeskap och barnsbörd.

Enligt artikel 5 skall medlemsstat garantera att till dess egna medborgare och till medborgare från varje annan medlemsstat, som godtagit konventionens förpliktelser beträffande en motsvarande trygghetsgren, vid bosättning i utlandet utgives bl. a. livräntor på grund av yrkesskada. Detta krav uppfylles av den svenska yrkesskadeförsäkringslagen beträffande svenska medborgare, men i fråga om utlänningar föreskrives i lagens 30 § första och andra styckena vissa inskränkningar i rätt till förmåner vid utlandsvistelse m. m. Enligt tredje stycket samma paragraf äger emellertid Konungen medgiva undantag från bestämmelserna, och sådant undantag har medgivits i ett stort antal fall. Artikel 5 synes därför ej utgöra hinder för ratifikation i fråga om förmåner vid yrkesskada. I övrigt innehåller artikel 5 endast regler om pensionsförmåner.

Riksförsäkringsverket konstaterar slutligen att konventionsbestämmelserna ej synes lägga hinder i vägen för konventionens ratificering i fråga om hälso- och sjukvård, såvitt angår riksförsäkringsverkets ämbetsområde, och ej heller i fråga om kontantförmåner vid sjukdom, förmåner vid havandeskap och barnsbörd samt förmåner vid yrkesskada.

Svenska arbetsgivareföreningen tillstyrker att denna konvention tillträdes i största möjliga omfattning. Hinder synes icke föreligga för tillträdande i vad avser avdelningen förmåner vid yrkesskada. Beträffande avdelningarna rörande förmåner, som regleras i den svenska lagstiftningen om vård och ersättningar vid sjukdom och barnsbörd torde likaledes ratifikation vara möjlig med hänsyn till att mantalsskrivning kräves även av svensk medborgare. Vår arbetslöshetslagstiftning synes fylla konventionens krav under förutsättning att den svenska förordningens föreskrift om skyldighet för den försäkrade att vid arbetslöshet anmäla sig som sökande vid arbetsförmedling kan anses avse ansökan om arbetstillfälle inom vårt land.

Däremot finner föreningen det mera tveksamt om Sverige kan tillträda konventionen såvitt avser förmåner vid ålderdom och förmåner till efterlevande. Bosättningskravet och medborgarskapskravet i folkpensioneringen och de speciella reglerna i den allmänna tilläggs pensioneringen avseende utlänningar synes för närvarande utgöra hinder. Föreningen anser att kvarstående mot utlänningar diskriminerande regler i den allmänna tilläggs pensioneringen snarast bör upphävas.

Föreningen förordar att regeringen vid ett eventuellt tillträdande av konventionen gör förbehåll för reciprocitet enligt artikel 3, avsnitt 3 och artikel 4 avsnitt 1 och 3.

Enligt *Landsorganisationens* mening torde det inte förefinnas några författningssvårigheter eller praktiska hinder för att från svensk sida ratificera konventionen åtminstone beträffande de tre första socialvårdsgrenarna, nämligen hälso- och sjukvård, kontantförmåner vid sjukdom och förmåner vid havandeskap och barnsbörd.

Vad gäller övriga i konventionen nämnda grenar av social trygghet, bl. a. rörande pensions-, yrkesskade- och arbetslöshetsförmåner, torde böra avvaktas resultatet av pågående eller förväntade utredningar innan slutgiltig ståndpunkt till ratifikation kan tas.

Allmänt sett vill organisationen emellertid ge uttryck för en positiv inställning till konventionen och de däri upptagna reglerna. Detta gäller bl. a. de viktiga bestämmelserna om utgivande av förmåner vid bosättning i utlandet både till egna medborgare och medborgare från varje annan medlemsstat som godtagit konventionens förpliktelser beträffande motsvarande socialvårdsgren, t. ex. i fråga om ålderdoms- och invaliditetsförmåner och livräntor vid yrkesskador. Organisationen anser sålunda att ytterligare ratifikationer så småningom bör kunna göras från svensk sida i avseende å den nu behandlade konventionen.

Även *TCO* förordar att man ifrån svensk sida i största möjliga utsträckning ratificerar konventionens olika branscher. Möjligheten till branschvis reciprocitet bör därvid ej utnyttjas annat än då detta framstår som särdeles angeläget med hänsyn till ekonomiska och allmänna konsekvenser.

Vissa av de ifrågakvarande svenska lagstiftningskomplexen innehåller bestämmelser som innebär att utländska medborgare behandlas på mindre gynnsamt sätt än svenska medborgare, framhåller *TCO* vidare. Det är önskvärt att sådan diskriminering i största möjliga utsträckning elimineras från den svenska lagstiftningen så att ratificeringen av ifrågakvarande branscher jämväl möjliggöres. Ifråga om de komplex i konventionen som berör frågan om åstadkommandet av anordningar för bevarandet av helt eller delvis intjänade rättigheter finner *TCO* det önskvärt att man från svensk sida deltar i sådana anordningar.

ILO-kommittén erinrar om att konventionen nr 118 angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet ingår som ett led i internationella strävanden att göra arbetskraften fritt rörlig över gränserna. Grundtanken i konventionen är att migranten skall åtnjuta ett fullt effektivt socialt skydd när det gäller förmåner vid vanlig sjukdom, vid yrkesskada, vid havandeskap och barnsbörd, vid invaliditet och i händelse av familjeförsörjarens död. Den som delat sitt arbetsföra liv mellan olika länder skall också kunna få en ålderspension jämförlig med den som tillkommer en person som tillbragt hela sitt liv i samma land. Uppnåendet av dessa mål förutsätter en samordning mellan olika länders sociala trygghetssystem, vilken erbjuder åtskilliga vanskligheter på grund av skillnader i de nationella systemens konstruktion.

Den nu ifrågakvarande konventionen är konstruerad så att en ratifika-

tion, om så anses lämpligt, kan begränsas till en eller flera i konventionen angivna grenar av det sociala trygghetssystemet.

I Sverige har statsmakterna under senare år i olika sammanhang givit sin anslutning i princip till nyss berörda internationella strävanden. I enlighet med denna principinställning bör Sverige enligt kommitténs mening redan nu ratificera konventionen såvitt gäller hälso- och sjukvård samt förmåner vid sjukdom, havandeskap och barns börd, yrkesskada samt arbetslöshet /art. 2 mom. 1. a)—c) samt g) och h)/. Härvidlag erbjuder vårt socialförsäkringssystemets konstruktion inte något avgörande hinder.

Beträffande förmåner vid invaliditet och ålderdom och i händelse av familjeförsörjarens död /art. 2 mom. 1. d)—f)/ ställer konventionen krav på en samordning som går längre än Sverige hittills kunnat åtaga sig i andra internationella sammanhang. I Europarådet pågår emellertid förberedande expertförhandlingar i samma ämne, och dessutom har nyligen tillsatts en utredning som beträffande tilläggs pensioneringen skall undersöka möjligheterna att i lagstiftningen ge utlänningarna en förmånligare ställning än f. n. Resultatet av dessa förhandlingar och detta utredningsarbete torde böra avvaktas innan vi på svensk sida tar ställning till frågan om en ratifikation av ILO-konventionen såvitt gäller nu berörda grenar av trygghetssystemet.

Beträffande familjeförmåner /mom. 2. i) nyssnämnda artikel/ är en ratifikation av konventionen inte möjlig i dagens läge. Det svenska systemet med allmänna barnbidrag skiljer sig alltför mycket från den typ av familjeförmåner som förekommer i de flesta andra länder för att en samordning skall kunna ske efter de grundsatser på vilka konventionen bygger.

Rekommendation angående förkortning av arbetstiden

Frågan om förkortning av arbetstiden hade behandlats såväl vid 1960 som vid 1961 års arbetskonferens, men ett vid sistnämnda konferens efter sedvanlig utskottsbehandling framlagt förslag till rekommendation föll vid slutlig omröstning i konferensens plenum, emedan stadgeenlig majoritet för förslaget ej uppnåddes. Med anledning härav hade arbetsbyråns styrelse beslutat, att frågan skulle på nytt uppföras på konferensens dagordning i syfte att få en rekommendation i ämnet definitivt antagen.

Man lyckades nu vid 1962 års konferens i stort sett utjämna tidigare motsättningar och få till stånd en text, som antogs med stor majoritet (255 röster mot 22 och 46 nedlagda). Samtliga svenska ombud röstade för rekommendationen.

Rekommendationen

Denna rekommendation är avsedd att komplettera och underlätta genomförandet av redan befintliga internationella instrument rörande arbetstiden. Den uppställer i inledningen fyrtiotimmarsveckan — fastslagen i 1935 års

konvention angående fyrtyrtimmarsveckan — såsom socialt mål att uppnås, om så är nödvändigt i etapper, samt bestämmer en övre gräns för den normala arbetstiden i enlighet med 1919 års konvention angående arbetstiden inom industrien. I rekommendationens operativa del uttalas att den normala arbetstiden bör förkortas successivt, när så befinnes lämpligt, i syfte att den sociala norm som anges i inledningen uppnås utan minskning i arbetstagar- nas lön samt att om den normala arbetstiden per vecka överstiger 48 timmar, åtgärder omedelbart bör vidtagas för att nedbringa arbetstiden till nämnda nivå utan minskning i arbetstagar- nas lön. Emellertid framhålles i rekommendationen att ekonomiska synpunkter bör beaktas, innan arbetstiden nedbringas under 48 timmar i veckan, och det är i själva verket detta uttalande, varigenom instrumentet erhållit den önskade flexibiliteten, som tillförsäkrade rekommendationen ett så starkt stöd vid 1962 års konferens. Principen om en successiv förkortning av arbetstiden bör, säger rekommendationen, bringas i tillämpning på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till de särskilda förhållandena inom varje land och inom varje sektor av ekonomisk verksamhet, med beaktande av bl. a. det stadium av ekonomisk utveckling landet uppnått, vidmakthållandet av landets totala produktion, dess konkurrensförmåga inom den internationella handeln, utvecklingsländernas behov av att höja befolkningens levnadsstandard samt önskemålen från arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom berörda näringsgrenar rörande sättet för arbetstidsförkortningens genomförande.

Principen om förkortning av arbetstiden må bringas i tillämpning i etapper, antingen tidsmässigt eller med avseende på skilda grenar eller sektorer av näringslivet. Den kan bringas i tillämpning genom lagstiftning, kollektivavtal, skiljedom, eller en kombination av dessa olika medel, eller på varje annat sätt som är förenligt med nationella sedvänjor, beroende av vilket som finnes mest lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden och till behoven inom varje näringsgren.

Slutligen innehåller rekommendationen detaljerade anvisningar rörande tillämpningsmetoder, däribland regler för samråd med arbetsgivare och arbetstagare. Rekommendationen äger inte tillämpning på jordbruk, transporter till sjöss eller havsfiske, för vilka näringsgrenar särskilda bestämmelser bör utformas.

Yttranden

I avgivna yttranden har socialstyrelsen, arbetarskyddsstyrelsen, sjöfartsstyrelsen, Svenska arbetsgivareföreningen, Handelsn arbetsgivareorganisation, Sveriges redareförening, Svenska lantarbetsgivareföreningen och ILO-kommittén uttalat, att några åtgärder från svensk sida med anledning av rekommendationen icke bör vidtagas. Landsorganisationen har i stort sett intet att erinra mot rekommendationen, medan Tjänstemännens centralorganisation (TCO) anser, att en internationell reglering av arbetstidsfrågan borde ha givits en annan utformning än den nu föreliggande.

Till ytterligare belysning av remissinstansernas inställning må följande återges ur deras yttranden.

Socialstyrelsen påpekar att den svenska arbetstidslagstiftningen är begränsad sålunda att stora arbetstagargrupper, som beröres av rekommendationen, är undantagna från lagstiftningens tillämpning. Av de grupper, som faller utanför lagstiftningen torde vissa, exempelvis hembiträden, ofta ha längre arbetstid än den lagstiftningen föreskriver. Ur denna synpunkt synes en eventuell anslutning till rekommendationen lämpligen böra medföra att man överväger en mera generell reglering av arbetstiden.

Vidare bringar styrelsen i erinran 1959 års undersökning av arbetstidsförkortningens verkningar (SOU 1962: 17), varav framgår, att 45-timmarsveckan numera blivit dominerande för industriarbetare liksom för anställda inom detaljhandel m. m. Innan 1957 års arbetstidslagstiftning trädde i kraft hade det stora flertalet av ifrågavarande arbetstagarkategorier en normalarbetstid av 48 timmar i veckan. För vissa grupper hade en kortare arbetstid uppnåtts genom kollektivavtal, exempelvis 40 timmar i veckan för underjordsarbetare inom gruvindustri och 42 timmar i veckan för arbetare i treskiftsarbete utan söndagsuppehåll inom olika industrier. Måhända kan rekommendationen få till följd, säger styrelsen, att man kan genomföra en fortsatt förkortning av arbetstiden för större grupper annorledes än genom lagstiftning (jfr punkt 3 av rekommendationen).

Den på vissa håll utomlands tillämpade 40-timmarsveckan torde närmast kunna anses motsvara en normalarbetstid av 42 timmar i veckan med hänsyn till de här i landet relativt långa semester- och helgledigheterna. En ytterligare motivering för att räkna med 42-timmarsvecka som det slutliga målet skulle erhållas om den av 1960 års semesterkommitté föreslagna 4-veckorsemestern skulle komma att genomföras.

På avtalsfronten har man, framhåller styrelsen, särskilt under det senaste året gått in för att successivt genomföra principen om likställighet på arbetsmarknaden mellan män och kvinnor. Detta förhållande liksom kvinnornas alltmer ökade insatser i yrkeslivet kan komma att medföra att kvinnor i ökad utsträckning kommer att sysselsättas inom tyngre yrken, vilket synes motivera att man uppmärksammar det i punkt 9 i rekommendationen berörda önskemålet om en snabbare genomförd arbetstidsförkortning för arbetstagare inom yrken som innebär särskilt svår kroppslig eller själslig påfrestning och därvid speciellt för kvinnor och minderåriga.

Arbeterskyddsstyrelsen framhåller att rekommendationen i vissa avseenden innehåller önskemål, som avviker från de i vårt land gällande reglerna om arbetstidens begränsning. De år 1957 genomförda ändringarna i vår arbetstidslagstiftning, som väsentligen innebär en förkortning av arbetstiden till 45 timmar i veckan, lämnar sålunda möjlighet för arbetsmarknadens parter att genom kollektivavtal komma överens om en längre arbetstid för vecka eller om en genomsnittsbereäkning av arbetstiden för längre period än en vecka utan att detta senare, såsom i punkt 12. 1) av rekommendationen

förutsättes, behöver vara motiverat av särskilda förhållanden inom vissa verksamhetsgrenar eller av tekniska krav. Enligt rekommendationen /punkt 19. 1)/ bör vidare övertidsarbete ersättas enligt högre taxa än normal arbetstid. För vårt lands del gäller, att lönesättningen, både i fråga om arbete på ordinarie arbetstid och på övertid, bestämmes av arbetsmarknadens parter.

Sjöfartsstyrelsen anser, att därest en arbetstidsförkortning till 40 timmar genomföres för landanställda, ur social rättvisesynpunkt liknande förmåner bör komma jämväl sjöfolket till godo. Hur en arbetstidsförkortning för sjöfolket skall förverkligas, bör emellertid av särskilda skäl bli föremål för särskild prövning.

I övrigt anser styrelsen under hänvisning till innehållet i rekommendationens punkt 23 något styrelsens uttalande över rekommendationen inte påkallat i detta sammanhang.

Enligt *Svenska arbetsgivareföreningens* mening bör metoden att uttaga en framtida arbetstidsförkortning just genom sänkning av veckoarbetstiden i vart fall ej vara exklusiv. Antalet helgdagar och genom avtal eller lag arbetsfria dagar är redan så stort i vårt land, att den sammanlagda årsarbetstiden internationellt sett underskrider arbetstiden i åtskilliga länder med kortare arbetsvecka än hos oss. Skulle semestern utsträckas till fyra veckor blir denna situation ännu mer accentuerad.

Handelns arbetsgivareorganisation framhåller, att den i Sverige under åren 1958—60 genomförda förkortningen av veckoarbetstiden från 48 till 45 timmar medförde betydande svårigheter för handel och övriga servicenäringar. Dessa svårigheter har icke avtagit utan visat en klar tendens att ytterligare accentueras. I den mån riksdagen dessutom skulle fatta beslut om en förlängning av den lagenliga semestern till föreslagna fyra veckor, finnes enligt organisationens mening välgrundad anledning antaga, att handels- och serviceföretagens svårigheter att anskaffa personal ytterligare ökar. Därjämte innebär en semesterreform av angivet slag självfallet en avsevärd arbetstidsförkortning.

Svenska lantarbetsgivareföreningen påpekar att rekommendationen inte skall äga tillämpning på bl. a. jordbruk. Det är föreningen inte bekant, huruvida till jordbruk även är att räkna skogsbruk och trädgårdsodling, som drives som binäring till jordbruk. Oavsett huru därmed än må förhålla sig vill föreningen likväl — bl. a. med tanke på ett fortsatt upptagande på det internationella planet av arbetstidsfrågan inom områden som icke berörs av föreliggande rekommendation — ha uttalat, att, enligt föreningens uppfattning, statsmakterna ej bör vidtaga någon åtgärd med anledning av den nu ifrågakomna rekommendationen. Föreningen finner så mycket mindre skäl härtill föreligga som arbetstidsförkortningen i vårt land är en fråga, som ej endast erhåller sin lösning genom fastställande av en viss veckoarbetstid utan därvid även genom lag och avtal fastställda arbetsfria dagar och ej minst semesterlagstiftningen spelar en betydande roll.

Sveriges redareförening erinrar om att i Sverige sedan ett par år gäller en

lagfäst arbetstid om maximalt 45 timmar per vecka. Verkningarna för sjöfarten av den sålunda för icke så länge sedan vidtagna arbetstidsförkortningen har visat sig mycket svåra, speciellt för det mindre och medelstora tonnaget. Sålunda har den sjöarbetstidslag, som trädde i kraft den 1 juli 1960 och som innefattar en ordinarie arbetstid om maximalt 45 timmar i veckan, tillsammans med den sedan en del år tillbaka rådande lågkonjunkturen för sjöfarten, haft till följd att tonnaget icke kan drivas ekonomiskt. Konsekvenserna härav har blivit nedläggning av rörelser, försäljning av tonnage till utlandet etc.

Föreningen erinrar vidare om det nyligen framlagda förslaget om förlängning av semestern, vilket om det genomföres kommer att innefatta en ytterligare inskränkning av arbetstiden. Föreningen kan icke finna det försvarligt, att arbetstiden nedskäres med så korta mellanrum. Näringslivet torde ha anspråk på att få skälig tid att anpassa eller söka anpassa sig till en reform på området, innan ny sådan företages. Den omständigheten att arbetstidsförkortning vid ena tillfället sker genom en arbetstidslag och i det andra genom en semesterlag torde icke ändra förhållandet.

Erfarenheten visar, fortsätter föreningen, att det icke varit möjligt att få till stånd en internationell tillämpning av arbetstiden till sjöss på basis av konventioner och rekommendationer, till vilka Sverige anslutit sig. I samband härmed må beträffande den här ifrågavarande rekommendationen och dess tillämpning på sjöfarten framhållas, att allt sedan tillkomsten av ILO, sjöfartens spörsmål blivit särbehandlade, i det att de blivit föremål för handläggning vid särskilda internationella sjöfartskonferenser i ILO:s regi efter att först ha blivit diskuterade inom Joint Maritime Commission.

Landsorganisationen framhåller, att föreskriften i artikel 19 rörande fastställande av behörig myndighet eller organ (»the competent authority or body») av taxan för övertidsersättning icke är acceptabel för svenskt vidkommande. Enligt svensk uppfattning och praxis bör denna fråga liksom andra lönefrågor ankomma på de berörda parternas egen prövning. — Härutöver understryker organisationen vikten av ett snart aktualiserande av artikel 23, att särskilda bestämmelser för jordbruk, transporter till sjöss och havsfiske bör utformas.

TCO konstaterar att den regel som utbildats när det gäller internationell reglering på socialpolitikens område inneburet, att man eftersträvat att i konventionens form lämna mer allmänna föreskrifter, medan i rekommendationer intagits mer preciserade och mer långtgående tillämpningsbestämmelser. I arbetstidsfrågan har man emellertid i *Forty-Hour-Week Convention*, (No. 47), 1935, infört bestämmelser av så rigorös karaktär, att ratifikation av konventionen försvårats eller omöjliggjorts, medan man i det nu föreliggande förslaget till rekommendation utformat bestämmelserna på ett mer flexibelt sätt. Följden av ett antagande av den nu föreliggande rekommendationen har alltså blivit, att man sida vid sida har en mer långtgående konvention och en mindre preciserad rekommendation, alltså motsatsen till vad som är naturligt och kan anses vara praxis. Enligt *TCO*:s mening bör

de en ny internationell reglering av arbetstidsfrågan lämpligen ha givits formen av en revision av konventionen nr 47 i syfte att ge denna en ökad flexibilitet, kombinerad med en rekommendation, vars innehåll skulle utgöras av större delen av bestämmelserna i den nu föreliggande rekommendationen. — I övrigt föranleder rekommendationen ingen erinran från organisationens sida.

ILO-kommittén slutligen påpekar att i inledningen till den nu ifrågasvarande rekommendationen 40-timmarsveckan uppställs såsom ett socialt mål att eventuellt uppnås i etapper. År 1957 genomfördes ändringar i den svenska arbetstidslagstiftningen, vilka väsentligen innebar en förkortning av arbetstiden för de anställda i hela vårt arbetsliv till 45 timmar i veckan. Denna förkortning verkställdes i etapper och nådde full effekt år 1960. Vidare har vi i vårt land en lagfäst årlig semester på tre veckor, och förslag kommer att föreläggas årets riksdag om en förlängning av semestern med en vecka. Dessa åtgärder tillsammans med hos oss förekommande relativt långa och talrika helgledigheter synes anvisa, att åtskilligt gjorts i Sverige på senare år för att nedbringa arbetstiden.

Arbeterskyddsstyrelsen har påpekat, att vissa skiljaktigheter mellan gällande svensk lagstiftning och rekommendationen föreligger, vilka är av sådan beskaffenhet att styrelsen inte anser sig kunna förordna, att ändringar i lagstiftningen vidtages för att bringa denna i överensstämmelse med rekommendationen.

I den mån produktionsutvecklingen det medger kan sannolikt åtgärder förväntas, som syftar till ytterligare arbetstidsförkortning. Det synes under sådana förhållanden inte lämpligt att på nuvarande tidpunkt göra något särskilt uttalande i anslutning till förenämnda rekommendation. *ILO-kommittén* föreslår, att rekommendationen inte för närvarande föranleder några särskilda åtgärder.

Rekommendation angående yrkesutbildning

Rekommendationen angående yrkesutbildning har varit föremål för behandling vid två på varandra följande internationella arbetskonferenser. En första diskussion rörande rekommendationen ägde sålunda rum år 1961 och ledde efter ytterligare överväganden vid 1962 års konferens till instrumentets antagande.

Genom den nya rekommendationen har *ILO:s* principer på detta område reviderats och moderniserats med beaktande av den utveckling som ägt rum och de erfarenheter som vunnits under senare tid. Tillika har konferensen genom rekommendationens antagande fastställt mål och normer för *ILO:s* framtida verksamhet i fråga om yrkesutbildning, ett ämne som Internationella arbetsbyrån för närvarande ägnar mer än hälften av sin operativa verksamhet.

Rekommendationen antogs med 320 röster mot 0; en röst nedlades.

Rekommendationen

Såsom framhålles i inledningen till rekommendationen ersätter denna 1939 års rekommendationer angående yrkesutbildning respektive lärlingsväsande ävensom 1950 års rekommendation angående yrkesutbildning för vuxna.

Under rubriken »Allmänna principer» uttalas i den nya rekommendationen att den äger tillämpning på varje slag av utbildning, som har till syfte att förbereda eller omskola en person för hans första eller senare anställning eller för befordran inom alla grenar av förvärvslivet, däri inbegripen sådan allmän undervisning, yrkesutbildning och teknisk utbildning som må anses nödvändig för detta ändamål. Från rekommendationens tillämpningsområde undantages emellertid utbildning för företags- eller arbetsledande poster över förmansnivå, sjömansutbildning samt utbildning inom jordbruket. De båda sistnämnda kategorierna arbetstagare undantages, emedan de redan omfattas av två rekommendationer av år 1946 respektive år 1956.

I fortsättningen uttalas under nyssnämnda rubrik att utbildning icke är något självändamål utan ett medel, varigenom en persons yrkesanlag utvecklas under vederbörligt hänsynstagande till arbetstillfällena och varigenom den enskilde får möjlighet att utnyttja sina anlag på det sätt som både för honom själv och för samhället är fördelaktigast; utbildningen bör vara så anordnad att den verkar personlighetsutvecklande, i synnerhet då fråga är om ungdom. Rekommendationen betonar, att utbildning är en process, som fortgår under den enskildes yrkesverksamma period i enlighet med hans behov som individ och som samhällsmedlem. Det deklareraras vidare att utbildning bör vara fri från varje form av diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung. Slutligen framhålles bland de allmänna principerna att utbildning kräver ett fortgående samarbete mellan alla därav berörda organ och personer, särskilt myndigheter, utbildningsinstitutioner samt arbetsgi- var- och arbetstagarorganisationer.

De tekniska delarna av rekommendationen omfattar alla aspekter på yrkesutbildning och utarbetandet av planer för densamma på alla olika nivåer.

Den avdelning av rekommendationen, som behandlar planering och administration på riksplanet, och som är av särskilt intresse för sådana länder som just har börjat bygga upp sin yrkesutbildningsverksamhet, betonar vikten av att yrkesutbildningen administrativt samordnas. Denna samordning bör garantera, att vägarna för tillträde till yrken, särskilt de manuellt inriktade, bör vara tillräckliga för att kunna motsvara behovet inom alla grenar av näringslivet och anpassade efter de enskilda elevernas förmåga, intressen och förhållanden. Vidare lämnas ett antal praktiska anvisningar rörande administrationen av ett nationellt system av utbildningsinstitutioner, t. ex. i fråga om arbetskraftsplanering, standardiserade läroplaner, utbildningsmetoder, kunskapsprov.

Särskild uppmärksamhet ägnas åt organisation och metoder för utbild-

ning på företagsnivå. Rekommendationens anvisningar, som utformades med utvecklingsländernas behov för ögonen, är till stor del grundade på erfarenheter från de i industriellt avseende högre utvecklade länderna. De delar av rekommendationen som särskilt äger tillämpning på utvecklingsländerna omfattar i övrigt ett avsnitt om snabbutbildning i syfte att tillgodose dessa länders trängande behov av utbildad arbetskraft samt ett avsnitt rörande de ledande principerna för utbildningspolitiken.

Rekommendationen behandlar även ett flertal andra frågor såsom insamling av informationer rörande olika utbildningsmöjligheter, yrkesvägledning och urval, yrkesförberedelse, lärlingskap samt lärarpersonal i utbildningsinstitutioner och företag.

Yttranden

Yttranden har inhämtats från arbetsmarknadsstyrelsen, skolöverstyrelsen, överstyrelsen för yrkesutbildning, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och ILO-kommittén.

Arbetsmarknadsstyrelsen och *TCO* har intet att erinra mot rekommendationens innehåll, medan *Svenska arbetsgivareföreningen* och *Landsorganisationen* båda anser att någon åtgärd från svensk sida ej är påkallad med anledning av rekommendationen.

Skolöverstyrelsen lämnar en redogörelse för den obligatoriska nioåriga svenska skolans syfte och utformning inom hithörande områden under den pågående försöksverksamheten. Denna visar bl. a., säger överstyrelsen, att man kan ge eleverna en med hänsyn till deras anlag och intressen meningsfull utbildning. Genom att koncentrera utbildningen till ett fåtal skolmässiga grundutbildningar, var och en ledande vidare till stora grupper av varandra närstående yrken, vinner man vissa fördelar. Eleverna förvärfvar nämligen för en yrkesutövning grundläggande färdigheter utan tidig specialisering och kan därigenom både uppskjuta ett slutligt yrkesval och nå en god beredskap att möta krav, som ett föränderligt samhälle framdeles kommer att ställa på dem. Häri ansluter utbildningen väl till ILO:s grundtankar. Principen om elevens fria tillval är en av grundvalarna för den under genomförande varande obligatoriska nioåriga skolan i Sverige, en princip, som väl överensstämmer med rekommendationens ledande allmänna tankegångar.

När det nu gäller, fortsätter överstyrelsen, att inordna det svenska systemet under den rubricering, som genomförts i rekommendationen, och med hänsyn till för de olika leden gjorda definitionerna har vissa svårigheter framträtt.

Den praktiska yrkesorienteringen exempelvis, som hos oss närmast hänför sig till Vocational Guidance, synes kunna hänföras till såväl Prevocational Preparation som till Selection (åtgärder för anlagsorientering och urval). Detta senare begrepp synes för övrigt i rekommendationen mer betona urval än anlagsorientering i vidare mening, under det att Prevocatio-

nal Preparation tar upp en del moment, som hos oss räknas till yrkesvägledningen (Vocational Guidance) såsom redan antytts.

Vidare kan det vara tveksamt, om den förberedande yrkesutbildningen, sådan den här beskrivits, skall hänföras till Prevocational Preparation eller till Vocational Training. Även om det tidigare jämväl på svenskt håll rått delade meningar om hur denna utbildning skall rubriceras, torde det numera anses befogat att hänföra den som ett första led till den egentliga yrkesutbildningen (Vocational Training).

Avsnitt V i rekommendationen (Åtgärder för yrkesvägledning och urval) ger uttryck för ett allmänt synsätt, som i viss mån står i strid med det svenska systemet, där elevens studieväg genom grundskolan utformas på grundval av ett fritt successivt tillval av föräldrarna efter samråd med eleven och där skolan genom att lämna studie- och yrkesorientering samt andra upplysningar av betydelse i sammanhanget underlättar detta ställningstagande.

Ovan anförda synpunkter utgör inte hinder för överstyrelsen att tillstyrka rekommendationen i vad den gäller sådana skolor som står under överstyrelsens inseende.

Överstyrelsen för yrkesutbildning har i huvudsak intet att erinra mot föreliggande rekommendation, som överstyrelsen anser inrymma ett beaktansvärt material av stor betydelse för de länder, som nu saknar, men som önskar bygga upp ett modernt och rationellt yrkesskolväsende. Rekommendationen inrymmer emellertid i vissa enskilda avsnitt oklarheter, som överstyrelsen ansett sig böra upptaga till behandling.

I avdelning II. »Planering och administration på riksplanel», punkt 3, behandlas innehållet i utbildningssystemet. Så vitt överstyrelsen har sig bekant finns det i vårt land få yrken för vilka särskilda kvalifikationsnormer fastställts. Inom hantverksyrkena, där framförallt bestämd yrkesfärdighet kräves, avlägges i allmänhet färdighetsprov, s. k. gesällprov. Särskilda avgångsexamina eller officiellt fastställda normer finns dock icke. Det har emellertid diskuterats om man inte i vårt land borde i viss omfattning införa avgångsprov.

I fråga om ersättning till personer, som utbildats inom företagen, påpekar överstyrelsen att den i vårt land praktiserade utbildningsformen med s. k. inbyggda skolor bygger på praktisk undervisning i företaget och teoretisk vid en kommunal yrkesskola. I allmänhet gäller härvid att ersättning utgår enligt kollektivavtal. Det finns emellertid områden där i kollektivavtal fastställda regler för lärlingslön inte existerar och där i vissa fall någon ersättning icke alls utgår eller också endast mindre sådan. Till denna utbildning utgår då istället statlig studiehjälp.

Avdelningen XI. »Snabbutbildning», synes vara utformad med tanke på utvecklingsländerna. Härför talar bl. a. att »permanent anordningar för snabbutbildning bör organiseras för att främja befordran inom yrket och i socialt hänseende». Även det stränga urvalsförfarande som rekommenderas tyder på att det snarare är fråga om snabbutbildning i annan me-

ning än den som förbindes med traditionell omskolningsverksamhet. Den omskolningsverksamhet, som bedrivs här i landet, kan under vissa förhållanden få karaktär av snabbutbildning, men hör vanligtvis till undantagen. Med nuvarande arbetsmarknadsläge kan i omskolningsverksamheten icke heller det urvalsförfarande av arbetskraften ske som i och för sig kan anses önskvärt.

I avdelning XIII. »Lärarpersonal i utbildningsinstitutioner och företag», punkt 67, förordas särskild utbildning i säkerhetsfrågor i arbete. Överstyrelsen anser att denna utbildning bör ingå som en naturlig del i den ordinarie lärarutbildningen.

ILO-kommittén konstaterar, att rekommendationen i stort sett inte varit föremål för några erinringar från remissinstansernas sida. Kommittén föreslår, att rekommendationen överlämnas till arbetsmarknadsstyrelsen, skolöverstyrelsen och överstyrelsen för yrkesutbildning för att, i den mån så befinner sig möjligt och lämpligt, tagas i beaktande vid yrkesutbildningsverksamhetens framtida utformning.

Akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga

Internationella arbetsbyråns styrelse hade framlagt förslag om vissa ändringar av Internationella arbetsorganisationens stadga i syfte att få till stånd en ökning av antalet medlemmar i styrelsen från 40 till 48. Genom den föreslagna ökningen skulle styrelsens sammansättning anpassas till de ändringar i arbetsorganisationens medlemstal som ägt rum sedan år 1953, då den senaste revisionen företogs (jfr prop. 54 till 1954 års riksdag). Sedan dess hade 56 stater vunnit anslutning till eller återinträtt i organisationen (vars medlemstal vid utgången av år 1962 uppgick till 104). Det hade följaktligen börjat framstå såsom nödvändigt att utvidga styrelsen — dock utan att förändra dess karaktär av sekretariatets ledande organ — i syfte att garantera såväl representation för det kontinuerligt stigande antalet berörda intressen som effektiviteten i styrelsens verksamhet.

Förslaget hänsköts till ett av konferensens utskott och på dess rekommendation antog konferensen enhälligt en akt rörande vissa ändringar i artikel 7 av Internationella arbetsorganisationens stadga. Genom bestämmelserna i denna akt ökas antalet regeringsrepresentanter i styrelsen från 20 till 24, antalet arbetsgivarrepresentanter från tio till 12 och antalet arbetstagarrepresentanter likaledes från tio till 12. Dessutom skall 14 av de 24 regeringsrepresentanterna (i stället för tio såsom hittills varit fallet) väljas av regeringsdelegaterna vid konferensen med undantag för delegaterna från de tio i industriellt hänseende mest betydande staterna, vilka är ständiga medlemmar av styrelsen. Tillika ströks den numera föråldrade bestämmelsen i mom. 4 av artikel 7 att två representanter för arbetsgivarna och två för arbetarna skulle tillhöra utomeuropeiska stater. Akten kommer att träda i kraft när den ratificerats eller godkänts av två tredjedelar av organisationens medlemsstater, däribland fem av sistnämnda tio stater.

Yttranden

Yttranden har inhämtats från Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen, Tjänstemännens centralorganisation och ILO-kommittén.

Med hänsyn till den kraftiga ökning av antalet av ILO:s medlemsstater, som ägt rum under senare år har ingen av remissinstanserna något att erinra mot beslutet att öka antalet ordinarie ledamöter i styrelsen på sätt som angives i akten. Svensk ratificering av akten tillstyrkes därför.

I likhet med de hörda organisationerna tillstyrker *ILO-kommittén* svensk ratificering av ifrågasvarande akt.

Bestämmelserna i akten är, framhåller kommittén, avsedda att tillämpas vid det styrelseval som skall äga rum i samband med innevarande års arbetskonferens i juni månad. Internationella arbetsbyrån har med hänsyn härtill i skrivelser till medlemsstaternas regeringar betonat angelägenheten av att akten dessförinnan erhållit det för dess ikraftträdande erforderliga antalet ratifikationer, dvs. att akten godtagits av två tredjedelar av ILO:s samtliga medlemsstater.

Departementschefen

Vad först beträffar *konventionen (nr 117) angående socialpolitikens grundläggande syften och normer* anser jag i likhet med ILO-kommittén att ett slutgiltigt ställningstagande till frågan huruvida konventionen bör ratificeras av Sverige bör uppskjutas till dess klarhet vunnits om hur i första hand de nordiska länderna ställer sig till ratifikationsspörsmålet. Jag har därför intet att erinra mot ILO-kommitténs uppfattning att detta spörsmål bör hänskjutas till Nordiska socialpolitiska kommittén, som har tillsatt ett särskilt underutskott för genomgång av ILO-konventioner. Sedan sistnämnda kommittés yttrande föreligger kan frågan om svensk ratifikation upptagas till förnyat övervägande.

Den inbördes likabehandling av olika medlemsstaters medborgare som är syftet med *konventionen (nr 118) angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet* måste enligt min mening vara en naturlig konsekvens av hela det komplex av sociala lagstiftnings- och trygghetsåtgärder, som byggts upp inom ILO:s medlemsstater och som i viss utsträckning fått sin utformning bestämd av de konventioner och rekommendationer som antagits inom ILO. En sådan likabehandling har också kommit att framstå såsom en följdriktig utveckling av det ökade mellanstatliga folkutbyte som ägt rum framför allt efter andra världskriget och som, speciellt för arbetskraftens del, skapat en internationell marknad. Detta folkutbyte har blivit ett led i en bättre hushållning med den mänskliga arbetskraften i syfte att stegra produktionen och levnadsstandarden, samtidigt som värdefulla kontakter skapats mellan länderna till fromma för samförstånds- och fredssträvandena i världen.

För Sveriges del har förbindelserna med andra länder utvecklats starkt efter kriget, och vårt land, som tidigare var ett emigrationsland, har nu

mera under olika perioder och för olika delar av näringslivet haft intresse av att arbetskraft kunnat tillföras landet utifrån för att här sättas in i produktionen. Det framstår som en naturlig sak att utländska arbetstagare här i landet i möjlig mån får del av den sociala trygghet som landets egna medborgare åtnjuter.

Jag ansluter mig därför till ILO-kommitténs förslag att Sverige skall ratificera konventionen nr 118.

En ratifikation kan grundas på en eller flera av de grenar av det sociala trygghetssystemet som finns angivna i artikel 2 mom. 1. På de skäl som anförts av ILO-kommittén anser jag liksom kommittén, att Sveriges ratifikation i nuvarande läge bör avse de i nyssnämnda moment under a) — c) samt g) och h) angivna grenarna, dvs. hälso- och sjukvård, kontantförmåner vid sjukdom samt förmåner vid havandeskap och barnsörd, vid yrkesskada och vid arbetslöshet. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att beträffande arbetslöshetshjälpen utfärda härav belingade föreskrifter. I ratifikationshandlingen skall i enlighet med artikel 2 mom. 3 angivas att Sverige godtager konventionens förpliktelser beträffande de nyss angivna fem grenarna.

Enligt artikel 2 mom. 4 kan en stat som ratificerat konventionen sedermera utsträcka ratifikationen till att omfatta en eller flera av de grenar, som ej medtagits i dess ursprungliga ratifikation. För Sveriges vidkommande skulle detta innebära att ratifikation i framtiden kan utvidgas till att avse förmåner vid invaliditet och ålderdom och i händelse av familjeförsörjarens död ävensom familjeförmåner. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att allteftersom förutsättningar för nya åtaganden skapas utsträcka ratifikationen.

Till vad ILO-kommittén anförts beträffande *rekommendationen (nr 116) angående förkortning av arbetstiden* kan jag ansluta mig. I likhet med kommittén anser jag att rekommendationen inte för närvarande bör föranleda några särskilda åtgärder från svensk sida.

Rekommendationen (nr 117) angående yrkesutbildning ersätter ett antal tidigare av ILO antagna rekommendationer på yrkesutbildningens område. Avsikten med den nya rekommendationen är att revidera och modernisera ILO:s principer för yrkesutbildning under hänsynstagande till den utveckling på området som ägt rum under senare tid.

Gentemot rekommendationens allmänna principer eller innehåll i övrigt har i stort sett inga erinringar framförts. En närmare prövning av frågan huruvida rekommendationens anvisningar kan och bör tillämpas på svenska förhållanden torde det få ankomma på vederbörande myndigheter att verkställa. Jag ansluter mig sålunda till den av ILO-kommittén uttalade uppfattningen att rekommendationen skall överlämnas till arbetsmarknadsstyrelsen, skolöverstyrelsen och överstyrelsen för yrkesutbildning för beaktande i samband med yrkesutbildningsverksamhetens framtida utformning.

Vad slutligen beträffar den vid konferensen antagna *akten angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga* må erinras om att enligt stadgans artikel 7 mom. 1 i dess nu gällande lydelse Internationella

arbetsbyråns styrelse skall bestå av 40 personer, av vilka 20 skall representera medlemsstaternas regeringar samt 10 arbetsgivarna och 10 arbetstagarerna. Mom. 2 av samma artikel föreskriver vidare, att av de 20 ledamöter, som representerar regeringarna, 10 skall utses av de medlemmar, som i industriellt hänseende är de mest betydande, samt 10 av de medlemmar, som därtill blivit utsedda av regeringarnas ombud vid konferensen, med undantag av ombuden för nyssberörda 10 i industriellt hänseende mest betydande medlemmar. I mom. 4 slutligen stadgas bl. a., att två representanter för arbetsgivarna och två för arbetstagarerna skall tillhöra utomeuropeiska stater.

De vid 1962 års arbetskonferens antagna ändringarna i stadgan innebär, att antalet ledamöter i styrelsen ökas från 40 till 48, av vilka 24 skall representera regeringarna, 12 arbetsgivarna och 12 arbetstagarerna. Av de 24 ledamöter som skall företräda regeringarna skall liksom hittills 10 utses av de medlemsstater, som i industriellt hänseende är de mest betydande, och 14 av regeringarnas ombud vid konferensen med undantag av ombuden för nyssnämnda 10 stater. Därjämte har bestämmelsen att två arbetsgivarombud och två arbetstagarombud skall tillhöra utomeuropeiska stater slopats.

Den nu beslutade stadgeändringen har ansetts motiverad av den ökning av arbetsorganisationens medlemsantal som ägt rum genom att åtskilliga — sammanlagt 56 — stater vunnit inträde eller återupptagits i organisationen under den tid som förflutit från år 1953, då styrelseledamöternas antal senast ökades, och fram till tidpunkten för avhållandet av 1962 års arbetskonferens. Det synes mig uppenbart, att arbetsorganisationens numerära tillväxt bör leda till en rimlig breddning av arbetsbyråns styrelse för att därigenom bereda medlemsstaterna vidgade möjligheter att öva inflytande på riktlinjerna för arbetsorganisationens verksamhet.

Vad slutligen angår stadgans regel att ett visst minimiantal av styrelsens arbetsgivar- respektive arbetstagarrepresentanter skall vara utomeuropeiska framstår föreskriften härom numera såsom föråldrad, varför den bör utgå.

Jag tillstyrker alltså att 1962 års akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga ratificeras av Sverige.

Under åberopande av vad jag i det föregående anført får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att med anledning av de vid Internationella arbetskonferensens fyrtiosjätte sammanträde antagna internationella instrumenten

dels godkänna att Sverige i enlighet med vad jag föreslagit ansluter sig till konventionen (nr 118) angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet ävensom till akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga,

dels ock besluta

att konventionen (nr 117) angående socialpolitikens grundläggande syften och normer ej skall för närvarande ratificeras av Sverige,

Kungl. Maj:ts proposition nr 29 år 1963

att rekommendationen (nr 116) angående förkortning av arbetstiden ej skall för närvarande föranleda någon åtgärd samt att rekommendationen (nr 117) angående yrkesutbildning skall överlämnas till arbetsmarknadsstyrelsen, skolöverstyrelsen och överstyrelsen för yrkesutbildning för att, i den mån så är möjligt och lämpligt, tagas i beaktande vid yrkesutbildningsverksamhetens framtida utformning.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ingemar Lindberg

Bilaga A

(Översättning)

Convention (No. 117) concerning Basic Aims and Standards of Social Policy**Konvention (nr 117) angående socialpolitikens grundläggande syften och normer**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962, and

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the revision of the Social Policy (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947, which is the tenth item on the agenda of the Session, primarily with a view to making its continued application and ratification possible for independent States, and

och beslutat antaga vissa förslag angående revision av konventionen angående socialpolitik (inom områden belägna utanför moderlandet), 1947, vilken fråga utgör den tionde punkten på sammanträdet dagordning, i första hand i syfte att göra dess fortsatta tillämpning och ratificering möjlig för oberoende stater, och

Considering that these proposals must take the form of an international Convention, and

som finner att dessa förslag måste taga form av en internationell konvention,

Considering that economic development must serve as a basis for social progress, and

som anser att ekonomisk utveckling måste utgöra grundvalen för socialt framåtskridande,

Considering that every effort should be made, on an international, regional or national basis, to secure financial and technical assistance safeguarding the interests of the population, and

som anser att man bör eftersträva att såväl internationellt som regionalt och nationellt säkerställa finansiellt och tekniskt bistånd till trygghet av befolkningens intressen,

Considering that, in appropriate cases, international, regional or national action should be taken with a view to establishing conditions of trade which would encourage production at a high level of efficiency and make possible the maintenance of a reasonable standard of living, and

som finner att, där så lämpligen kan ske, internationella, regionala eller nationella åtgärder böra vidtagas för att få till stånd handelsvillkor, ägnade att främja en effektiv produktion och möjliggöra vidmakthållandet av en skälig levnadsstandard,

Considering that all possible steps should be taken by appropriate international, regional and

som anser att alla genomförbara åtgärder böra på lämpligt sätt vidtagas såväl internationellt som re-

national measures to promote improvement in such fields as public health, housing, nutrition, education, the welfare of children, the status of women, conditions of employment, the remuneration of wage earners and independent producers, the protection of migrant workers, social security, standards of public services and general production, and

Considering that all possible steps should be taken effectively to interest and associate the population in the framing and execution of measures of social progress,

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following Convention, which may be cited as the Social Policy (Basic Aims and Standards) Convention, 1962:

Part I. General Principles

Article 1

1. All policies shall be primarily directed to the well-being and development of the population and to the promotion of its desire for social progress.

2. All policies of more general application shall be formulated with due regard to their effect upon the well-being of the population.

Part II. Improvement of Standards of Living

Article 2

The improvement of standards of living shall be regarded as the principal objective in the planning of economic development.

Article 3

1. All practicable measures shall be taken in the planning of economic development to harmonise such de-

gionalt och nationellt för att åvägabringa bättre förhållanden i fråga om bl. a. hälso- och sjukvård, bostadsförsörjning, livsmedel, undervisning, barnens välfärd, kvinnans ställning, sysselsättningsvillkor, löntagares och självständiga företagares löner, skydd för migrerande arbetare, social trygghet, av det allmänna tillhandahållna tjänster samt produktionen i allmänhet och

som anser att alla genomförbara åtgärder böra vidtagas för att effektivt intressera och anknyta befolkningen till utformningen och genomförandet av åtgärder för socialt framåtskridande,

antager denna den tjuogoandra dagen i juni månad år nittonhundrasextio-två följande konvention, vilken må benämnas konvention angående socialpolitik (grundläggande syften och normer), 1962.

Del I. Allmänna principer

Artikel 1

1. All politik skall i första hand syfta till befolkningens välfärd och till stärkande av dess förhoppningar om sociala framsteg.

2. Den allmänna politiken skall utformas under vederbörligt hänsynstagande till dess återverkningar på befolkningens välfärd.

Del II. Höjande av levnadsstandarden

Artikel 2

Höjande av levnadsstandarden skall anses såsom främsta mål vid planläggningen av den ekonomiska utvecklingen.

Artikel 3

1. Vid planeringen av den ekonomiska utvecklingen skola lämpliga åtgärder vidtagas för att bringa den-

velopment with the healthy evolution of the communities concerned.

2. In particular, efforts shall be made to avoid the disruption of family life and of traditional social units, especially by—

(a) close study of the causes and effects of migratory movements and appropriate action where necessary;

(b) the promotion of town and village planning in areas where economic needs result in the concentration of population;

(c) the prevention and elimination of congestion in urban areas;

(d) the improvement of living conditions in rural areas and the establishment of suitable industries in rural areas where adequate manpower is available.

Article 4

The measures to be considered by the competent authorities for the promotion of productive capacity and the improvement of standards of living of agricultural producers shall include—

(a) the elimination to the fullest practicable extent of the causes of chronic indebtedness;

(b) the control of the alienation of agricultural land to non-agriculturalists so as to ensure that such alienation takes place only when it is in the best interests of the country;

(c) the control, by the enforcement of adequate laws or regulations, of the ownership and use of land and resources to ensure that they are used, with due regard to customary rights, in the best interests of the inhabitants of the country;

(d) the supervision of tenancy arrangements and of working conditions with a view to securing for tenants and labourers the highest practicable standards of living and an equitable share in any advantages which may result from improvements in productivity or in price levels;

na i harmoni med berörda samfälligheters sunda framåtskridande.

2. Särskilt bör man söka undvika att splittra familjer och andra traditionella sociala enheter genom

a) ingående studium av migrationsorsaker och verkningar samt lämpligt inskridande, där så finnes påkallat;

b) främjande av samhällsplanering i områden, där den ekonomiska utvecklingen medför en koncentration av befolkningen;

c) förhindrande och avskaffande av en alltför stark befolkningsanhoppning i stadssamhällena;

d) förbättring av levnadsvillkoren på landsbygden och förläggande av lämpliga industrier till sådana landsbygdsområden, där arbetskraft finnes att tillgå i tillfredsställande omfattning.

Artikel 4

I syfte att öka produktionskapaciteten och förbättra den jordbrukande befolkningens levnadsstandard skola vederbörande myndigheter överväga följande åtgärder

a) undanröjande i möjligaste mån av orsakerna till kronisk skuldsättning;

b) kontroll över att överlåtelse av jordbruk till icke-jordbrukare medges endast i sådana fall, då den överensstämmer med landets intresse;

c) kontroll genom lämplig lagstiftning över äganderätten till och brukandet av jord och andra naturtillgångar för att trygga deras utnyttjande till befolkningens fromma under vederbörligt beaktande av hävdvunna rättigheter;

d) övervakning av arrende- och arbetsvillkor för att tillförsäkra arrendatorer och arbetstagare högsta möjliga levnadsstandard och skälig andel i den vinst, som må föranledas av förbättringar i produktionsresultat eller prisnivå;

(e) the reduction of production and distribution costs by all practicable means and in particular by forming, encouraging and assisting producers' and consumers' co-operatives.

e) minskning av produktions- och distributionskostnader genom lämpliga åtgärder, särskilt genom stöd vid grundandet och uppehållet av producent- och konsumentkooperativa sammanslutningar.

Article 5

1. Measures shall be taken to secure for independent producers and wage earners conditions which will give them scope to improve living standards by their own efforts and will ensure the maintenance of minimum standards of living as ascertained by means of official inquiries into living conditions, conducted after consultation with the representative organisations of employers and workers.

2. In ascertaining the minimum standards of living, account shall be taken of such essential family needs of the workers as food and its nutritive value, housing, clothing, medical care and education.

Part III. Provisions concerning Migrant Workers

Article 6

Where the circumstances under which workers are employed involve their living away from their homes, the terms and conditions of their employment shall take account of their normal family needs.

Article 7

Where the labour resources of one area are used on a temporary basis for the benefit of another area, measures shall be taken to encourage the transfer of part of the workers' wages and savings from the area of labour utilisation to the area of labour supply.

Article 8

1. Where the labour resources of a country are used in an area under a different administration, the competent authorities of the countries concerned shall, whenever necessary

Artikel 5

1. Åtgärder skola vidtagas för att tillförsäkra självständiga företagare och löntagare sådana villkor som sätta dem i stånd att genom egna insatser höja sin levnadsstandard och som trygga uppehållet av en minimilevnadsstandard, fastställd genom officiella, i samråd med de representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna utförda undersökningar av levnadsvillkoren.

2. Vid fastställandet av minimilevnadsstandarderna skall hänsyn tagas till sådana oundgängliga behov inom arbetstagarens familj som livsmedel och deras näringsvärde, bostad, kläder, sjukvård och undervisning.

Del III. Bestämmelser rörande migrerande arbetstagare

Artikel 6

Därest anställningsförhållandena påfordra, att arbetstagarna vistas utom hemorten, skall vid anställningsvillkorens bestämmande hänsyn tagas till familjens normala behov.

Artikel 7

Därest inom ett område arbetskraft från annat område tillfälligt utnyttjas, skola åtgärder vidtagas för att underlätta överföring av en del av arbetstagarnas lön och besparingar från förnämnda område till det område, som ställt arbetskraften till förfogande.

Artikel 8

1. Därest arbetskraft från ett land utnyttjas inom ett område under annan administration skola vederbörande myndigheter i berörda länder, om så finnes erforderligt eller önskvärt,

or desirable, enter into agreements for the purpose of regulating matters of common concern arising in connection with the application of the provisions of this Convention.

2. Such agreements shall provide that the worker shall enjoy protection and advantages not less than those enjoyed by workers resident in the area of labour utilisation.

3. Such agreements shall provide for facilities for enabling the worker to transfer part of his wages and savings to his home.

Article 9

Where workers and their families move from low-cost to higher-cost areas, account shall be taken of the increased cost of living resulting from the change.

Part IV. Remuneration of Workers and Related Questions

Article 10

1. The fixing of minimum wages by collective agreements freely negotiated between trade unions which are representative of the workers concerned and employers or employers' organisations shall be encouraged.

2. Where no adequate arrangements exist for the fixing of minimum wages by collective agreement, the necessary arrangements shall be made whereby minimum rates of wages can be fixed in consultation with representatives of the employers and workers, including representatives of their respective organisations, where such exist.

3. The necessary measures shall be taken to ensure that the employers and workers concerned are informed of the minimum wage rates in force and that wages are not paid at less than these rates in cases where they are applicable.

avtala om reglering av frågor av gemensamt intresse, vilka kunna uppkomma i samband med tillämpningen av denna konvention.

2. I sådant avtal skall föreskrivas, att arbetstagarna skola åtnjuta minst samma skydd och förmåner, som tillkomma arbetstagare bosatta i anställningsområdet.

3. Avtalet skall vidare innehålla bestämmelser om lättnader för arbetstagaren vid överförandet av en del av hans lön och besparingar till hemmet.

Artikel 9

Då arbetstagarna och deras familjer flytta från ett område med låga levnadskostnader till ett annat med högre sådana kostnader, skall hänsyn tagas till den ökning i levnadskostnaderna, som överflyttningen medför.

Del IV. Arbetstagarnas löner och därmed sammanhängande frågor

Artikel 10

1. Fastställandet av minimilöner genom kollektivavtal, fritt ingångna mellan fackliga sammanslutningar, som äro representativa för de berörda arbetstagarna och arbetsgivarna eller deras organisationer, skall främjas.

2. Där ett effektivt system för fastställande av minimilöner genom kollektivavtal saknas, skola erforderliga åtgärder vidtagas för fastställande av minimilönesatser i samråd med representanter för arbetsgivare och arbetstagare, däri inbegripna representanter för deras respektive organisationer, där sådana finnas.

3. Erforderliga åtgärder skola vidtagas för att garantera såväl att därav berörda arbetsgivare och arbetstagare erhålla kännedom om gällande minimilönesatser som ock att utgående löner icke understiga tillämpliga lönesatser.

4. A worker to whom minimum rates are applicable and who, since they became applicable, has been paid wages at less than these rates shall be entitled to recover, by judicial or other means authorised by law, the amount by which he has been underpaid, subject to such limitation of time as may be determined by law or regulation.

Article 11

1. The necessary measures shall be taken to ensure the proper payment of all wages earned and employers shall be required to keep registers of wage payments, to issue to workers statements of wage payments and to take other appropriate steps to facilitate the necessary supervision.

2. Wages shall normally be paid in legal tender only.

3. Wages shall normally be paid direct to the individual worker.

4. The substitution of alcohol or other spirituous beverages for all or any part of wages for services performed by the worker shall be prohibited.

5. Payment of wages shall not be made in taverns or stores, except in the case of workers employed therein.

6. Unless there is an established local custom to the contrary, and the competent authority is satisfied that the continuance of this custom is desired by the workers, wages shall be paid regularly at such intervals as will lessen the likelihood of indebtedness among the wage earners.

7. Where food, housing, clothing and other essential supplies and services form part of remuneration, all practicable steps shall be taken by the competent authority to ensure that they are adequate and their cash value properly assessed.

8. All practicable measures shall be taken—

(a) to inform the workers of their wage rights;

(b) to prevent any unauthorised deductions from wages; and

4. Varje arbetstagare, på vilken minimilönesatser äro tillämpliga, och som efter deras ikraftträdande erhållit en lön, understigande dessa lönesatser, skall äga att på rättslig väg eller genom annat i lag godkänt förfarande påkalla utbetalandet av resterande belopp inom tid, som må vara bestämd i lagstiftningen.

Artikel 11

1. Erforderliga åtgärder skola vidtagas för att garantera, att intjänta löner vederbörligen utbetalas, och skola arbetsgivarna åläggas att föra register över utbetalade löner, att giva arbetstagarna intyg över utbetalade löner samt att i övrigt medverka till erforderlig kontroll.

2. Lönen skall i regel utbetalas endast i lagligt betalningsmedel.

3. Lönen skall i regel utbetalas direkt till den enskilde arbetstagaren.

4. Ersättning för utfört arbete får icke till någon del lämnas i form av alkoholhaltiga drycker eller andra rusdrycker.

5. Lön må icke utbetalas på utskänkningsställen eller i butiker, utom såvitt avser i sådana företag anställda arbetstagare.

6. Såframt icke lokal sedvänja, som arbetstagarna enligt vederbörande myndighets bedömande önska bibehålla, till annat föranleder, skall lönen utbetalas regelbundet med sådana intervaller som äro ägnade att minska risken för löntagarnas skuldsättning.

7. Därest kost, bostad, kläder och andra förnödenheter eller tjänster ingå i lönen, skall vederbörande myndighet vidtaga alla lämpliga åtgärder för att övervaka, att de äro tillräckliga och att deras kontanta värde är riktigt uppskattat.

8. Lämpliga åtgärder skola vidtagas för att

a) upplysa arbetarna om deras rättigheter med avseende å lönen;

b) förhindra varje otillåtet avdrag å lönen; och

(c) to restrict the amounts deductible from wages in respect of supplies and services forming part of remuneration to the proper cash value thereof.

Article 12

1. The maximum amounts and manner of repayment of advances on wages shall be regulated by the competent authority.

2. The competent authority shall limit the amount of advances which may be made to a worker in consideration of his taking up employment; the amount of advances permitted shall be clearly explained to the worker.

3. Any advance in excess of the amount laid down by the competent authority shall be legally irrecoverable and may not be recovered by the withholding of amounts of pay due to the worker at a later date.

Article 13

1. Voluntary forms of thrift shall be encouraged among wage earners and independent producers.

2. All practicable measures shall be taken for the protection of wage earners and independent producers against usury, in particular by action aiming at the reduction of rates of interest on loans, by the control of the operations of money lenders, and by the encouragement of facilities for borrowing money for appropriate purposes through co-operative credit organisations or through institutions which are under the control of the competent authority.

c) begränsa de belopp, som må avdragas från lönen såsom ersättning för däri ingående förnödenheter och tjänster, till det faktiska värdet av desamma.

Artikel 12

1. De högsta belopp av lönen, som må förskottsvis utgivas, ävensom sättet för återbetalning av förskott skola bestämmas av vederbörande myndighet.

2. Vederbörande myndighet skall begränsa det löneförskott, som må utgivas till en arbetstagare i samband med att han tillträder anställning; beloppet av medgivna förskott skall nogga angivas för arbetstagaren.

3. Därest utgivet förskott överstiger av vederbörande myndighet bestämt belopp, skall detsamma icke kunna lagligen återkrävas och må icke återtagas genom innehållande av lönebelopp, som vid en senare tidpunkt förfaller till betalning.

Artikel 13

1. Frivilligt sparande i skilda former bland löntagare och självständiga företagare skall uppmuntras.

2. För att skydda löntagare och självständiga företagare mot ocker skola lämpliga åtgärder, särskilt sådana som syfta till nedsättning av ränta å lån, vidtagas medelst kontroll över långivarnas verksamhet samt genom vidgade möjligheter att erhålla lån för legitima ändamål genom kooperativa kreditorganisationer eller andra institutioner under offentlig kontroll.

**Part V. Non-Discrimination on
Grounds of Race, Colour, Sex, Belief,
Tribal Association or Trade Union
Affiliation**

Article 14

1. It shall be an aim of policy to abolish all discrimination among workers on grounds of race, colour, sex, belief, tribal association or trade union affiliation in respect of—

(a) labour legislation and agreements which shall afford equitable economic treatment to all those lawfully resident or working in the country;

(b) admission to public or private employment;

(c) conditions of engagement and promotion;

(d) opportunities for vocational training;

(e) conditions of work;

(f) health, safety and welfare measures;

(g) discipline;

(h) participation in the negotiation of collective agreements;

(i) wage rates, which shall be fixed according to the principle of equal pay for work of equal value in the same operation and undertaking.

2. All practicable measures shall be taken to lessen, by raising the rates applicable to the lower-paid workers, any existing differences in wage rates due to discrimination by reason of race, colour, sex, belief, tribal association or trade union affiliation.

3. Workers from one country engaged for employment in another country may be granted in addition to their wages benefits in cash or in kind to meet any reasonable personal or family expenses resulting from employment away from their homes.

**Del V. Förbud mot diskriminering på
grund av ras, hudfärg, kön, trosbe-
kännelse, stamtillhörighet eller med-
lemskap i facklig sammanslutning**

Artikel 14

1. Ett av målen för socialpolitiken skall vara att avskaffa alla slag av diskriminering av arbetstagare på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig sammanslutning med avseende å

a) arbetslagstiftning och avtal, vilka skola tillerkänna alla dem som äro lagligen bosatta och arbeta i landet rättvis ekonomisk behandling;

b) rätt till anställning i allmän eller enskild tjänst;

c) villkor för anställning och befordran;

d) tillfällen till yrkesutbildning;

e) arbetsvillkor;

f) hälsovårds-, säkerhets- och välfärdsåtgärder;

g) disciplinära åtgärder;

h) deltagande i kollektivavtalsförhandlingar;

i) lönesatser, vilka skola bestämmas i enlighet med principen om lika lön för arbete av lika värde i en och samma arbetsprocess och i ett och samma företag.

2. Alla genomförbara åtgärder skola vidtagas för att begränsa sådana skillnader i lönesatser, vilka äro att hänföra till diskriminering av arbetstagare på grund av ras, hudfärg, kön, trosbekännelse, stamtillhörighet eller medlemskap i facklig sammanslutning, genom att höja för de lägre betalda arbetstagarna gällande lönesatser.

3. Arbetstagare från ett land, som vinner anställning i ett annat, må utöver sin lön tillerkännas kontant- eller naturaförmåner för att bestrida av anställningen utom hemorten föranledda skäligena utgifter för sig och sin familj.

4. The foregoing provisions of this Article shall be without prejudice to such measures as the competent authority may think it necessary or desirable to take for the safeguarding of motherhood and for ensuring the health, safety and welfare of women workers.

4. Utan hinder av i denna artikel meddelade bestämmelser skall vederbörande myndighet vidtaga de åtgärder, som må finnas erforderliga eller önskvärda till skydd för kvinnliga arbetstagares moderskap, hälsa, säkerhet och välfärd.

Part VI. Education and Training

Del VI. Undervisning och utbildning

Article 15

Artikel 15

1. Adequate provision shall be made to the maximum extent possible under local conditions, for the progressive development of broad systems of education, vocational training and apprenticeship, with a view to the effective preparation of children and young persons of both sexes for a useful occupation.

1. I den utsträckning de lokala förhållandena medgiva skola lämpliga åtgärder vidtagas för en successiv utveckling av omfattande anordningar för undervisning, yrkesutbildning och lärlingsväsen, i syfte att effektivt förbereda barn och minderåriga av båda könen för en nyttig sysselsättning.

2. National laws or regulations shall prescribe the school-leaving age and the minimum age for and conditions of employment.

2. Den nationella lagstiftningen skall innehålla föreskrifter rörande åldersgränsen för skolpliktens upphörande ävensom minimiålder och övriga villkor för arbetsanställning.

3. In order that the child population may be able to profit by existing facilities for education and in order that the extension of such facilities may not be hindered by a demand for child labour, the employment of persons below the school-leaving age during the hours when the schools are in session shall be prohibited in areas where educational facilities are provided on a scale adequate for the majority of the children of school age.

3. För att barnen skola kunna tillgodogöra sig förefintliga undervisningsmöjligheter och för att skolväsendets utveckling icke skall hämmas av efterfrågan på minderårig arbetskraft må barn i skolåldern under tiden för skolarbetet icke användas till arbete inom område, där undervisningsmöjligheter finnas i en utsträckning, som är tillräcklig för flertalet barn i skolåldern.

Article 16

Artikel 16

1. In order to secure high productivity through the development of skilled labour, training in new techniques of production shall be provided in suitable cases.

1. I syfte att garantera hög produktivitet genom främjande av yrkesskickligheten skola möjligheter till utbildning i nya produktionsmetoder tillhandahållas, där så befinnes lämpligt.

2. Such training shall be organised by or under the supervision of the competent authorities, in consultation with the employers' and workers' organisations of the country from which the trainees come and of the country of training.

2. Sådan utbildning skall anordnas eller övervakas av vederbörande myndigheter i samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer i det land, från vilket eleven kommer, och i det land, där utbildningen äger rum.

Part VII. Final provisions

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

The coming into force of this Convention shall not involve the *ipso jure* denunciation of the Social Policy (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947, by any Member for which that Convention continues to remain in force, nor shall it close that Convention to further ratification.

Article 20

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expira-

Del VII. Slutartiklar

Artikel 17

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 18

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 19

Ikraftträdandet av denna konvention skall icke innebära uppsägning *ipso jure* av konventionen angående socialpolitik (inom områden belägna utanför moderlandet), 1947, av medlem, för vilken sistnämnda konvention även i fortsättningen skall vara gällande, och skall ej heller medföra att sistnämnda konvention icke längre står öppen för ytterligare ratificering.

Artikel 20

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående

tion of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 21

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 22

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 23

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 24

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Con-

vention moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 21

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 22

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation, förklaring och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 23

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt, skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 24

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande re-

vention in whole or in part, then, unless, the new Convention otherwise provides—

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 25

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

vision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 20 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 25

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.

Bilaga B

(Översättning)

Convention (No. 118) concerning Equality of Treatment of Nationals and Non-Nationals in Social Security

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to equality of treatment of nationals and non-nationals in social security, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-eighth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following Convention, which may be cited as the Equality of Treatment (Social Security) Convention, 1962:

Article 1

In this Convention—

(a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;

(b) the term "benefits" refers to all benefits, grants and pensions, including any supplements or increments;

(c) the term "benefits granted under transitional schemes" means either benefits granted to persons who have exceeded a prescribed age at the date when the legislation ap-

Konvention (nr 118) angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående utlänningars likställande med ett lands egna medborgare i fråga om social trygghet, vilken fråga utgör den femte punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den tjugooåttonde dagen i juni månad år nittonhundrasextiotvå följande konvention, som må benämnas konvention angående likställighet (social trygghet), 1962.

Artikel 1

I denna konvention skall

a) med uttrycket »lagstiftning» förstås såväl lagar och författningar som administrativa föreskrifter om social trygghet;

b) med uttrycket »förmåner» avses varje förmån, bidrag, livränta och pension, däri inbegripet eventuella tillägg eller höjningar;

c) med uttrycket »förmåner enligt särskilda övergångsbestämmelser» förstås antingen förmåner, vilka skola tillkomma personer, som vid tidpunkten för den tillämpliga lagstift-

plicable came into force, or benefits granted as a transitional measure in consideration of events occurring or periods completed outside the present boundaries of the territory of a Member;

(d) the term "death grant" means any lump sum payable in the event of death;

(e) the term "residence" means ordinary residence;

(f) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation as defined in subparagraph (a) above;

(g) the term "refugee" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951;

(h) the term "stateless person" has the meaning assigned to it in Article 1 of the Convention relating to the Status of Stateless Persons of 28 September 1954.

Article 2

1. Each Member may accept the obligations of this Convention in respect of any one or more of the following branches of social security for which it has in effective operation legislation covering its own nationals within its own territory:

- (a) medical care;
- (b) sickness benefit;
- (c) maternity benefit;
- (d) invalidity benefit;
- (e) old-age benefit;
- (f) survivors' benefit;
- (g) employment injury benefit;
- (h) unemployment benefit; and
- (i) family benefit.

2. Each Member for which this Convention is in force shall comply with its provisions in respect of the branch or branches of social security for which it has accepted the obligations of the Convention.

3. Each Member shall specify in its

ningens ikraftträdande överskridit viss ålder, ävensom förmåner vilka skola utgå övergångsvis under hänsynstagande till händelser som inträffat eller till kvalifikationstider som fullgjorts utanför gränserna för en medlemsstats territorium;

d) med uttrycket »begravningshjälp» förstås varje engångsbelopp, som skall utbetalas i händelse av dödsfall;

e) med uttrycket »bosättning» förstås den vanliga bosättningen;

f) med uttrycket »föreskrivet» förstås fastställt i eller med stöd av den nationella lagstiftningen, såsom denna definierats i mom. a) ovan;

g) uttrycket »flykting» ha samma innebörd, som i artikel 1 av konventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning;

h) uttrycket »statslös» ha samma innebörd som i artikel 1 av konventionen den 28 september 1954 om statslösa personers rättsliga ställning.

Artikel 2

1. Varje medlemsstat må godtaga de ur denna konvention härrörande förpliktelseerna med avseende på en eller flera av följande grenar av social trygghet, beträffande vilka medlemsstaten har en inom dess territorium på dess egna medborgare faktisk tillämpad lagstiftning, nämligen

- a) hälso- och sjukvård;
- b) kontantförmåner vid sjukdom;
- c) förmåner vid havandeskap och barnsöjd;
- d) förmåner vid invaliditet;
- e) förmåner vid ålderdom;
- f) förmåner till efterlevande;
- g) förmåner vid yrkesskada;
- h) förmåner vid arbetslöshet;
- i) familjeförmåner.

2. Varje medlemsstat, för vilken denna konvention är i kraft, skall tillämpa konventionens bestämmelser med avseende på den gren eller de grenar, beträffande vilka den godtagit konventionens förpliktelser.

3. Varje medlemsstat skall i sin

ratification in respect of which branch or branches of social security it accepts the obligations of this Convention.

4. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of one or more branches of social security not already specified in its ratification.

5. The undertakings referred to in paragraph 4 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and to have the force of ratification as from the date of notification.

6. For the purpose of the application of this Convention, each Member accepting the obligations thereof in respect of any branch of social security which has legislation providing for benefits of the type indicated in clause (a) or (b) below shall communicate to the Director-General of the International Labour Office a statement indicating the benefits provided for by its legislation which it considers to be—

(a) benefits other than those the grant of which depends either on direct financial participation by the persons protected or their employer, or on a qualifying period of occupational activity; or

(b) benefits granted under transitional schemes.

7. The communication referred to in paragraph 6 of this Article shall be made at the time of ratification or at the time of notification in accordance with paragraph 4 of this Article; as regards any legislation adopted subsequently, the communication shall be made within three months of the date of the adoption of such legislation.

Article 3

1. Each Member for which this Convention is in force shall grant

ratifikationshandling angiva den gren eller de grenar, beträffande vilka den godtager förpliktelserna i denna konvention.

4. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention, äger därefter underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om att medlemmen godtager de ur konventionen härrörande förpliktelserna med avseende å en eller flera av de grenar, vilka icke redan angivits i dess ratifikationshandling.

5. I mom. 4 av förevarande artikel omnämnda åtaganden skola anses ingå i medlemsstatens ratifikation och de skola från och med dagen för underrättelsen medföra samma rättsverkningar som den ursprungliga ratifikationen.

6. I och för tillämpningen av denna konvention skall varje medlemsstat, som godtager de ur konventionen härrörande förpliktelserna med avseende på någon gren för social trygghet när anledning därtill förekommer tillstålla Internationella arbetsbyråns generaldirektör ett meddelande med angivande av vilka förmåner i dess lagstiftning som medlemsstaten anser vara

a) förmåner, vilkas utgivande är oberoende såväl av direkt finansiellt deltagande från de skyddade personernas eller deras arbetsgivares sida som av fullgörandet av viss kvalifikationsstid i förvärvsarbete;

b) förmåner, som utgivas inom ramen för övergångssystem.

7. I föregående moment avsett meddelande skall lämnas antingen vid tidpunkten för ratificeringen eller vid tidpunkten för den i mom. 4 angivna underrättelsen samt i fråga om senare antagen lagstiftning inom tre månader efter dennas antagande.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat, för vilken denna konvention är i kraft, skall in-

within its territory to the nationals of any other Member for which the Convention is in force equality of treatment under its legislation with its own nationals, both as regards coverage and as regards the right to benefits, in respect of every branch of social security for which it has accepted the obligations of the Convention.

2. In the case of survivors' benefits, such equality of treatment shall also be granted to the survivors of the nationals of a Member for which the Convention is in force, irrespective of the nationality of such survivors.

3. Nothing in the preceding paragraphs of this Article shall require a Member to apply the provisions of these paragraphs, in respect of the benefits of a specified branch of social security, to the nationals of another Member which has legislation relating to that branch but does not grant equality of treatment in respect thereof to the nationals of the first Member.

Article 4

1. Equality of treatment as regards the grant of benefits shall be accorded without any condition of residence: Provided that equality of treatment in respect of the benefits of a specified branch of social security may be made conditional on residence in the case of nationals of any Member the legislation of which makes the grant of benefits under that branch conditional on residence on its territory.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, the grant of the benefits referred to in paragraph 6 (a) of Article 2—other than medical care, sickness benefit, employment injury benefit and family benefit—may be made subject to the condition that the beneficiary has resided on the territory of the Member in virtue of the legislation of which the benefit is due, or, in the

om sitt territorium i förhållande till sin lagstiftning tillförsäkra medborgare från varje annan medlemsstat, för vilken konventionen likaledes är i kraft, samma behandling som statens egna medborgare i fråga om såväl anslutning till som rätt till förmåner inom varje gren av social trygghet, beträffande vilken medlemsstaten godtagit konventionens förpliktelser.

2. Sådan likabehandling skall, då fråga är om förmåner till efterlevande, därjämte tillerkännas efterlevande till medborgare i medlemsstat, för vilken denna konvention är i kraft, oavsett sådana efterlevandes nationalitet.

3. Medlemsstat är dock i fråga om viss bestämd gren av social trygghet icke skyldig att tillämpa bestämmelserna i de båda föregående momenten i denna artikel med avseende på medborgare i annan medlemsstat, som visserligen har en lagstiftning beträffande denna gren, men ändå icke tillerkänner förstnämnda stats medborgare likabehandling beträffande samma gren.

Artikel 4

1. Vad angår förmåner skall likabehandling garanteras utan villkor med avseende på bosättning. Dock kan likabehandling i fråga om förmåner från en viss bestämd gren göras beroende av bosättning, då det gäller medborgare i medlemsstat, vars lagstiftning uppställer bosättning inom dess territorium såsom villkor för utgivande av förmåner enligt samma gren.

2. Utan hinder av bestämmelserna i mom. 1 må såsom villkor för utgivandet av andra i artikel 2 mom. 6 angivna förmåner än hälso- och sjukvård, kontantförmåner vid sjukdom, förmåner vid yrkesskada och familjeförmåner uppställas krav på att förmånstagaren varit bosatt inom den medlemsstats territorium, enligt vars lagstiftning förmånen skall utgå, eller, då fråga är om efterlevande, att

case of a survivor, that the deceased had resided there, for a period which shall not exceed—

(a) six months immediately preceding the filing of claim, for grant of maternity benefit and unemployment benefit;

(b) five consecutive years immediately preceding the filing of claim, for grant of invalidity benefit, or immediately preceding death, for grant of survivors' benefit;

(c) ten years after the age of 18, which may include five consecutive years immediately preceding the filing of claim, for grant of old-age benefit.

3. Special provisions may be prescribed in respect of benefits granted under transitional schemes.

4. The measures necessary to prevent the cumulation of benefits shall be determined, as necessary, by special arrangements between the Members concerned.

Article 5

1. In addition to the provisions of Article 4, each Member which has accepted the obligations of this Convention in respect of the branch or branches of social security concerned shall guarantee both to its own nationals and to the nationals of any other Member which has accepted the obligations of the Convention in respect of the branch or branches in question, when they are resident abroad, provision of invalidity benefits, old-age benefits, survivors' benefits and death grants, and employment injury pensions, subject to measures for this purpose being taken, where necessary, in accordance with Article 8.

2. In case of residence abroad, the provision of invalidity, old-age and survivors' benefits of the type referred to in paragraph 6 (a) of Article 2 may be made subject to the participation of the Members concerned in schemes for the maintenance

den avlidne hade varit bosatt där under en tid, som icke må överstiga

a) sex månader omedelbart innan ansökan om förmån göres, då det gäller förmåner vid havandeskap och barnsbörd samt vid arbetslöshet;

b) fem år i oavbruten följd innan ansökan om förmån göres, då det gäller invaliditet, eller före dödsfallet, då det gäller förmån till efterlevande;

c) tio år efter 18 års ålder, därav fem år i oavbruten följd omedelbart innan ansökan om förmån göres, då det gäller förmån vid ålderdom.

3. Särskilda föreskrifter må utfärdas med avseende på förmåner, som utgivas inom ramen för övergångssystem.

4. Erforderliga åtgärder för att förhindra sammanträffande av förmåner av samma slag skola vid behov regleras genom särskilda överenskommelser mellan berörda medlemsstater.

Artikel 5

1. Utöver vad i artikel 4 stadgas skall varje medlemsstat, som har godtagit förpliktelserna i denna konvention beträffande en eller flera av de i förevarande artikel omnämnda grenar, garantera att till dess egna medborgare samt till medborgare från varje annan medlemsstat, som godtagit konventionens förpliktelser beträffande en motsvarande gren, vid bosättning i utlandet utgivas förmåner vid invaliditet, förmåner vid ålderdom, förmåner till efterlevande samt begravningshjälp, ävensom livräntor på grund av yrkesskada, under förutsättning att härför erforderliga åtgärder vidtagas i enlighet med artikel 8.

2. I händelse av bosättning i utlandet må utgivandet av invaliditets-, ålderdoms- och efterlevandeförmåner av det slag som avses i artikel 2 mom. 6 a) göras beroende av det villkoret, att berörda medlemsstater deltaga i sådan anordning för vidmakt-

nance of rights as provided for in Article 7.

3. The provisions of this Article do not apply to benefits granted under transitional schemes.

Article 6

In addition to the provisions of Article 4, each Member which has accepted the obligations of this Convention in respect of family benefit shall guarantee the grant of family allowances both to its own nationals and to the nationals of any other Member which has accepted the obligations of this Convention for that branch, in respect of children who reside on the territory of any such Member, under conditions and within limits to be agreed upon by the Members concerned.

Article 7

1. Members for which this Convention is in force shall, upon terms being agreed between the Members concerned in accordance with Article 8, endeavour to participate in schemes for the maintenance of the acquired rights and rights in course of acquisition under their legislation of the nationals of Members for which the Convention is in force, for all branches of social security in respect of which the Members concerned have accepted the obligations of the Convention.

2. Such schemes shall provide, in particular, for the totalisation of periods of insurance, employment or residence and of assimilated periods for the purpose of the acquisition, maintenance or recovery of rights and for the calculation of benefits.

3. The cost of invalidity, old-age and survivors' benefits as so determined shall either be shared among the Members concerned, or be borne by the Member on whose territory the beneficiaries reside, as may be agreed upon by the Members concerned.

hållande av rättigheter som angives i artikel 7.

3. Bestämmelserna i denna artikel äga icke tillämpning på förmåner enligt särskilda övergångsbestämmelser.

Artikel 6

Utöver vad i artikel 4 stadgas skall varje medlemsstat, som godtagit ur denna konvention härrörande förpliktelser med avseende på familjeförmåner garantera, att barnbidrag utgivas både till dess egna medborgare och till medborgare i varje annan medlemsstat, som godtagit ur denna konvention härrörande förpliktelser med avseende på samma gren, såvitt avser barn bosatta på andra medlemsstatens territorium, under villkor och inom gränser, varom överenskommelse må träffas mellan vederbörande medlemsstater.

Artikel 7

1. De medlemsstater, för vilka denna konvention är i kraft, skola, på villkor varom överenskommelse skall träffas mellan berörda medlemsstater i enlighet med artikel 8, i fråga om alla grenar, med avseende på vilka medlemsstaterna godtagit konventionens förpliktelser, söka åstadkomma en anordning för bevarande av helt eller delvis intjänade rättigheter, vilka deras lagstiftning tillerkänner medborgare i de medlemsstater, för vilka denna konvention är i kraft.

2. Denna anordning bör bland annat innefatta bestämmelser om sammanläggning av försäkrings-, anställnings-, bosättnings- och liknande perioder för förvärvande, vidmakthållande eller återvinnande av rättigheter och för beräkning av förmåner.

3. Kostnaderna för förmåner vilka i enlighet med dylik anordning utgivas vid invaliditet, vid ålderdom samt till efterlevande skola antingen fördelas mellan vederbörande myndigheter i berörda medlemsstater eller bäras av vederbörande myndighet i den stat, inom vars territorium förmånstagaren är bosatt, i enlighet med

vad berörda medlemsstater därom må överenskomma.

Article 8

The Members for which this Convention is in force may give effect to their obligations under the provisions of Articles 5 and 7 by ratification of the Maintenance of Migrants' Pension Rights Convention, 1935, by the application of the provisions of that Convention as between particular Members by mutual agreement, or by any multilateral or bilateral agreement giving effect to these obligations.

Article 9

The provisions of this Convention may be derogated from by agreements between Members which do not affect the rights and duties of other Members and which make provision for the maintenance of rights in course of acquisition and of acquired rights under conditions at least as favourable on the whole as those provided for in this Convention.

Article 10

1. The provisions of this Convention apply to refugees and stateless persons without any condition of reciprocity.

2. This Convention does not apply to special schemes for civil servants, special schemes for war victims, or public assistance.

3. This Convention does not require any Member to apply the provisions thereof to persons who, in accordance with the provisions of international instruments, are exempted from its national social security legislation.

Article 11

The Members for which this Convention is in force shall afford each other administrative assistance free of charge with a view to facilitating the application of the Convention and

Artikel 8

De medlemsstater, för vilka denna konvention är i kraft, må uppfylla sina förpliktelser enligt artiklarna 5 och 7 antingen genom att ratificera 1935 års konvention angående bevarande av pensionsrättigheter för migrerande arbetare eller genom att på grund av ömsesidigt avtal tillämpa bestämmelserna i sagda konvention eller ock genom att sluta multilaterala eller bilaterala avtal, som garantera uppfyllande av nämnda förpliktelser.

Artikel 9

Medlemsstaterna må genom speciella avtal avvika från bestämmelserna i denna konvention, utan att dock därvid annan medlemsstats rättigheter och skyldigheter må påverkas samt under förutsättning att helt eller delvis intjänade rättigheter bevaras på villkor som på det hela taget äro minst lika förmånliga som de i denna konvention angivna.

Artikel 10

1. Bestämmelserna i denna konvention äro tillämpliga på flyktingar och statslösa personer utan villkor om ömsesidighet.

2. Denna konvention äger ej tillämpning på särskilda för offentliga tjänstemän gällande system, ej heller på förmåner till krigets offer eller på socialhjälpförmåner.

3. Denna konvention förpliktar icke medlemsstat att tillämpa konventionens bestämmelser på personer, vilka i enlighet med bestämmelserna i internationella instrument äro undantagna från dess lagstiftning om social trygghet.

Artikel 11

De medlemsstater, för vilka denna konvention är i kraft, skola utan vederlag lämna varandra bistånd för att underlätta såväl konventionens tillämpning som genomförandet av

the execution of their respective social security legislation.

Article 12

1. This Convention does not apply to benefits payable prior to the coming into force of the Convention for the Member concerned in respect of the branch of social security under which the benefit is payable.

2. The extent to which the Convention applies to benefits attributable to contingencies occurring before its coming into force for the Member concerned in respect of the branch of social security under which the benefit is payable thereafter shall be determined by multilateral or bilateral agreement or in default thereof by the legislation of the Member concerned.

Article 13

This Convention shall not be regarded as revising any existing Convention.

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it

medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet.

Artikel 12

1. Denna konvention äger icke tillämpning på förmåner, som förfallit till betalning innan konventionens bestämmelser rörande den gren, från vilken de skola utgivas, trätt i kraft för medlemsstaten ifråga.

2. I vad mån konventionen skall äga tillämpning på förmåner, som äro att hänföra till riskfall, vilka inträffat innan konventionen trädde i kraft för vederbörande medlemsstat med avseende på den gren av social trygghet, enligt vilken förmåner därefter skola utgivas, skall bestämmas genom multilaterala eller bilaterala instrument eller, i avsaknad av sådana instrument, genom vederbörande medlemsstats lagstiftning.

Artikel 13

Vad i denna konvention stadgas skall icke anses innebära revision av någon existerande konvention.

Artikel 14

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 15

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 16

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år

after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 17

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 18

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 19

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall

förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 17

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 18

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation, förklaring och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 19

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt skall styrelsen förelägga Internatio-

present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 20

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 16 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

nella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 20

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 16 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 21

De engelska och franska texterna till denna konvention skola äga lika vitsord.

Bilaga C

(Översättning)

**Recommendation (No. 116) concerning
Reduction of Hours of Work**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to hours of work, which is the ninth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation designed to supplement and facilitate the implementation of the existing international instruments concerning hours of work—

by indicating practical measures for the progressive reduction of hours of work, taking into account the different economic and social conditions in the different countries as well as the variety of national practices for the regulation of hours and other conditions of work;

by outlining in broad terms methods whereby such practical measures might be applied; and

by indicating the standard of the forty-hour week, which principle is set out in the Forty-Hour Week Convention, 1935, as a social standard to be reached by stages if necessary, and setting a maximum limit to normal hours of work, pursuant to the Hours of Work (Industry) Convention, 1919,

**Rekommendation (nr 116) angående
förkortning av arbetstiden**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag med avseende på arbetstiden, vilken fråga utgör den nionde punkten på sammanträdet dagordning,

samt beslutat att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, avsedd att komplettera och underlätta genomförandet av redan befintliga internationella instrument rörande arbetstiden,

genom att anvisa praktiska åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden under beaktande av såväl skiftande ekonomiska och sociala förhållanden i skilda länder som även olikheten i nationell praxis beträffande reglering av arbetstid och andra arbetsförhållanden,

genom att i stora drag ange de metoder, med vilkas hjälp sådana praktiska åtgärder må kunna bringas i tillämpning, samt

genom att ange fyrtiotimmarsveckan — fastslagen i konventionen angående fyrtiotimmarsveckan, 1935 — såsom socialt mål att uppnås, om så är nödvändigt i etapper, samt genom att bestämma en övre gräns för den normala arbetstiden i enlighet med konventionen angående arbetstiden inom industrin, 1919,

adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following Recommendation, which may be cited as the Reduction of Hours of Work Recommendation, 1962:

I. General Principles

1. Each Member should formulate and pursue a national policy designed to promote by methods appropriate to national conditions and practice and to conditions in each industry the adoption of the principle of the progressive reduction of normal hours of work in conformity with Paragraph 4.

2. Each Member should, by means appropriate to the methods which are in operation or which may be introduced for the regulation of hours of work, promote and, in so far as is consistent with national conditions and practice, ensure the application of the principle of the progressive reduction of normal hours of work in conformity with Paragraph 4.

3. The principle of the progressive reduction of normal hours of work may be given effect through laws or regulations, collective agreements, or arbitration awards, by a combination of these various means, or in any other manner consistent with national practice, as may be most appropriate to national conditions and to the needs of each branch of activity.

4. Normal hours of work should be progressively reduced, when appropriate, with a view to attaining the social standard indicated in the Preamble of this Recommendation without any reduction in the wages of the workers as at the time hours of work are reduced.

5. Where the duration of the normal working week exceeds forty-eight hours, immediate steps should be taken to bring it down to this level

antager denna den tjugosjätte dagen i juni månad år nittionhundrasextio-två följande rekommendation, vilken må benämnas rekommendation angående förkortning av arbetstiden, 1962.

I. Allmänna principer

1. Varje medlemsstat bör utforma och fullfölja en nationell politik, som är ägnad att på sätt, som finnes lämpligt med hänsyn till förhållanden inom landet och även till förhållandena inom varje särskild industri, befrämja godtagandet av principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden i enlighet med mom. 4 nedan.

2. Varje medlemsstat bör på sätt som finnes lämpligt med hänsyn till de metoder som användas eller kan komma att användas för reglering av arbetstiden, befrämja och, i den mån detta är förenligt med nationella förhållanden och sedvänjor, trygga tillämpningen av principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden i enlighet med mom. 4 nedan.

3. Principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden må bringas i tillämpning genom lagstiftning, kollektivavtal, skiljedom eller en kombination av dessa olika medel, så ock på varje annat sätt som är förenligt med nationella sedvänjor, beroende av vilket som finnes mest lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden och till behoven inom varje näringsgren.

4. Den normala arbetstiden bör förkortas successivt när så befinnes lämpligt, i syfte att den sociala norm som anges i inledningen till denna rekommendation uppnås utan minskning i arbetstagarnas lön vid tidpunkten för genomförandet av respektive arbetstidsförkortning.

5. Överstiger den normala arbetstiden per vecka fyrtioåtta timmar, böra åtgärder omedelbart vidtagas för att nedbringa arbetstiden till nämnda

without any reduction in the wages of the workers as at the time hours of work are reduced.

6. Where normal weekly hours of work are either forty-eight or less, measures for the progressive reduction of hours of work in accordance with Paragraph 4 should be worked out and implemented in a manner suited to the particular national circumstances and the conditions in each sector of economic activity.

7. Such measures should take into account—

(a) the level of economic development attained and the extent to which the country is in a position to bring about a reduction in hours of work without reducing total production or productivity, endangering its economic growth, the development of new industries or its competitive position in international trade, and without creating inflationary pressures which could ultimately reduce the real income of the workers;

(b) the progress achieved and which it is possible to achieve in raising productivity by the application of modern technology, automation and management techniques;

(c) the need in the case of countries still in the process of development for improving the standards of living of their peoples; and

(d) the preferences of employers' and workers' organisations in the different branches of activity concerned as to the manner in which the reduction in working hours might be brought about.

8. (1) The principle of the progressive reduction of normal hours of work, as expressed in Paragraph 4, may be applied by stages which need not be determined at the international level.

(2) Such stages may include—

(a) stages spaced over time;

(b) stages progressively encompassing branches or sectors of the national economy;

nivå utan minskning i arbetstagarnas lön vid tidpunkten för genomförandet av respektive arbetstidsförkortning.

6. Om den normala veckoarbetstiden är fyrtioåtta timmar eller mindre, böra åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden i enlighet med mom. 4 planeras och genomföras på sätt som är lämpligt med hänsyn till de särskilda förhållandena inom varje land och inom varje sektor av ekonomisk verksamhet.

7. Därvid bör beaktas

a) den ekonomiska utveckling som uppnåtts och vederbörande lands möjlighet att förkorta arbetstiden utan att landets totala produktion eller produktivitet nedgår eller dess ekonomiska expansion och utvecklingen av nya industrier eller dess konkurrensförmåga inom den internationella handeln äventyras och utan att framkalla ett inflationstryck, som skulle kunna leda till en minskning i arbetstagarnas realinkomster;

b) de framsteg som redan uppnåtts och vilka det är möjligt att uppnå i fråga om höjning av produktiviteten genom tillämpning av modern teknik, automation och rationell företagsledning;

c) utvecklingsländernas behov av att höja befolkningens levnadsstandard;

d) önskemålen från arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom berörda näringsgrenar rörande sättet för arbetstidsförkortningens genomförande.

8. 1) Principen om en successiv förkortning av den normala arbetstiden såsom denna kommit till uttryck i mom. 4 må bringas i tillämpning i etapper, vilka icke behöva fastställas på det internationella planet.

2) Sådana etapper må avse

a) etapper fördelade på viss tid;

b) etapper, som successivt omfatta skilda grenar eller sektorer av näringslivet;

(c) a combination of the two preceding arrangements; or

(d) such other arrangements as may be most appropriate to national circumstances and to conditions in each sector of economic activity.

9. In carrying out measures for progressively reducing hours of work, priority should be given to industries and occupations which involve a particularly heavy physical or mental strain or health risks for the workers concerned, particularly where these consist mainly of women and young persons.

10. Each Member should communicate to the Director-General of the International Labour Office, at appropriate intervals, information on the results obtained in the application of the provisions of this Recommendation with all such details as may be asked for by the Governing Body of the International Labour Office.

II. Methods of Application

A. Definition

11. Normal hours of work shall mean, for the purpose of this Recommendation, the number of hours fixed in each country by or in pursuance of laws or regulations, collective agreements or arbitration awards, or, where not so fixed, the number of hours in excess of which any time worked is remunerated at overtime rates or forms an exception to the recognised rules or custom of the establishment or of the process concerned.

B. Determination of Hours of Work

12. (1) The calculation of normal hours of work as an average over a period longer than one week should be permitted when special conditions in certain branches of activity or technical needs justify it.

c) en kombination av ovannämnda båda förfaranden; eller

d) sådana andra förfaranden, som må visa sig lämpligast med hänsyn till nationella förhållanden och till förutsättningarna inom varje sektor av ekonomisk verksamhet.

9. Vid genomförandet av åtgärder för en successiv förkortning av arbetstiden bör företräde givas åt sådana näringsgrenar och yrken, som för vederbörande arbetstagare innebära särskilt svår kroppslig eller själslig påfrestning eller risker för hälsan, framför allt där arbetsstyrkan till övervägande delen består av kvinnor och minderåriga.

10. Varje medlemsstat bör med lämpliga mellanrum underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de resultat som uppnåtts vid tillämpningen av denna rekommendation samt därvid tillhandahålla de detaljuppgifter som kunna komma att begäras av arbetsbyråns styrelse.

II. Tillämpningsmetoder

A. Definition

11. I denna rekommendation skall med uttrycket normal arbetstid förstås den i varje land genom eller i enlighet med lagstiftning, kollektivavtal eller skiljedom fastställda arbetstiden, eller, i avsaknad av en sålunda bestämd arbetstid, den arbetstid, utöver vilken utfört arbete gottgöres med overtidsersättning eller utgör undantag från regler eller sedvänja inom vederbörande företag eller arbetsprocess.

B. Bestämmande av arbetstidens längd

12. 1) Den normala arbetstiden må beräknas såsom ett genomsnitt för en period överstigande en vecka, när detta är motiverat av särskilda förhållanden inom vissa verksamhetsgrenar eller av tekniska krav.

(2) The competent authority or body in each country should fix the maximum length of the period over which the hours of work may be averaged.

13. (1) Special provisions may be formulated with regard to processes which, by reason of their nature, have to be carried on continuously by a succession of shifts.

(2) Such special provisions should be so formulated that normal hours of work as an average in continuous processes do not exceed in any case the normal hours of work fixed for the economic activity concerned.

C. Exceptions

14. The competent authority or body in each country should determine the circumstances and limits in which exceptions to the normal hours of work may be permitted—

(a) permanently —

(i) in work which is essentially intermittent;

(ii) in certain exceptional cases required in the public interest;

(iii) in operations which for technical reasons must necessarily be carried on outside the limits laid down for the general working of the undertaking, part of the undertaking, or shift;

(b) temporarily—

(i) in case of accident, actual or threatened;

(ii) in case of urgent work to be done to machinery or plant;

(iii) in case of force majeure;

(iv) in case of abnormal pressure of work;

(v) to make up time lost through collective stoppages of work due to accidents to materials, interruptions to the power supply, inclement weather, shortages of materials or transport facilities, and calamities;

(vi) in case of national emergency;

(c) periodically—

2) Vederbörande myndighet eller organ i varje land bör fastställa den längsta period, för vilken arbetstiden må beräknas på sådant sätt.

13. 1) Särbestämmelser må gälla i fråga om arbete, som med hänsyn till sin natur måste bedrivas i kontinuerliga skift.

2) Sådana särbestämmelser böra utformas på sådant sätt, att den genomsnittliga normala arbetstiden i dessa kontinuerliga skift i intet fall överstiger den för vederbörande näringsgren bestämda normala arbetstiden.

C. Undantag

14. Vederbörande myndighet eller organ i varje land bör bestämma under vilka förhållanden och inom vilka gränser undantag från den normala arbetstiden må medgivas

a) permanent —

i) vid arbete som huvudsakligen är av intermittent natur;

ii) i vissa utomordentliga fall, där det är nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse;

iii) i fråga om arbeten, som av tekniska orsaker nödvändigtvis måste utföras utom den tid som är bestämd för arbete i allmänhet inom företaget eller del därav eller inom skiftet;

b) tillfälligt —

i) vid inträffad eller hotande olyckshändelse;

ii) i fall av brådskande arbete på maskiner eller utrustning;

iii) i fall av force majeure;

iv) vid utomordentligt stor arbetsanhopning;

v) för att återvinna sådan förlust i arbetstid, som vållats genom totalt driftstopp på grund av skador på material, avbrott i krafttillförseln, otjänlig väderlek, brist på material eller transportmedel eller på grund av katastrofer;

vi) i händelse av nationellt nödtillstånd;

c) periodiskt —

(i) for annual stocktaking and the preparation of annual balance sheets;
 (ii) for specified seasonal activities.

15. In cases where normal hours of work exceed forty-eight a week, the competent authority or body should, before authorising exceptions in the cases mentioned in subparagraphs (a) (i) and (iii), (b) (iv) and (v) and (c) (i) and (ii) of Paragraph 14, most carefully consider whether there is a real need for such exceptions.

D. Overtime

16. All hours worked in excess of the normal hours should be deemed to be overtime, unless they are taken into account in fixing remuneration in accordance with custom.

17. Except for cases of force majeure, limits to the total number of hours of overtime which can be worked during a specified period should be determined by the competent authority or body in each country.

18. In arranging overtime, due consideration should be given to the special circumstances of young persons under 18 years of age, of pregnant women and nursing mothers and of handicapped persons.

19. (1) Overtime work should be remunerated at a higher rate or rates than normal hours of work.

(2) The rate or rates of remuneration for overtime should be determined by the competent authority or body in each country: Provided that in no case should the rate be less than that specified in Article 6, paragraph 2, of the Hours of Work (Industry) Convention, 1919.

E. Consultation of Employers and Workers

20. (1) The competent authority should make a practice of consulting the most representative employers' and workers' organisations on questions relating to the application of this Recommendation.

i) vid årlig inventering och upprätande av årsboks slut;

ii) vid vissa bestämt angivna säsongbetonade arbeten.

15. I fall den normala arbetstiden överstiger fyrtioåtta timmar i veckan, bör vederbörande myndighet eller organ, innan undantag medgives i fall, som avses i mom. 14 a) i) och iii), b) iv) och v) samt c) i) och ii), ingående pröva huruvida verkligt behov av sådana undantag föreligger.

D. Övertid

16. Hela den arbetstid som uttages utöver den normala bör anses såsom övertid, såvida icke enligt sedvänja hänsyn toges till densamma vid fastställande av lönen.

17. Med undantag för fall av force majeure böra gränser uppställas för det sammanlagda antal arbetstimmar som må uttagas i övertid under en angiven tidrymd. Dessa gränser böra fastställas av vederbörande myndighet eller organ i varje land.

18. I fråga om uttagande av övertid bör tillbörlig hänsyn tagas till minderåriga under 18 år, blivande och ammande mödrar samt handikappade personer.

19. 1) Övertidsarbete bör ersättas enligt högre taxa eller taxor än normal arbetstid.

2) Taxan för övertidsersättning bör fastställas av vederbörande myndighet eller organ i varje land men bör under inga förhållanden understiga den taxa som finnes angiven i artikel 6 mom. 2 i konventionen angående arbetstiden inom industrien, 1919.

E. Samråd med arbetsgivare och arbetstagar

20. 1) Vederbörande myndighet bör taga till regel att samråda med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna i frågor, som röra tillämpningen av denna rekommendation.

(2) In particular, there should be such consultation on the following matters in so far as they are left to the determination of the competent authority in each country:

(a) the arrangements provided for in Paragraph 8;

(b) the maximum length of the period over which hours of work may be averaged as provided for in Paragraph 12;

(c) the provisions which may be made in pursuance of Paragraph 13 concerning processes which have to be carried on continuously by a succession of shifts;

(d) the exceptions provided for in Paragraph 14;

(e) the limitation and remuneration of overtime provided for in Paragraphs 17 and 19.

F. Supervision

21. For the effective enforcement of the measures taken to reduce hours of work progressively in pursuance of Paragraphs 4 and 5—

(a) appropriate measures should be taken to ensure the proper administration of the provisions concerning hours of work by means of adequate inspection or otherwise;

(b) the employer should be required to notify the workers concerned, by the posting of notices in the establishment or by such other methods as may be approved by the competent authority, of—

(i) the times at which work begins and ends;

(ii) where work is carried on by shifts, the time at which each shift begins and ends;

(iii) rest periods which are not included in the normal hours of work;

(iv) the days worked during the week;

(c) the employer should be required to keep, and on request to produce for inspection, a record in a form acceptable to the competent authority of the hours of work, wages and overtime for each worker;

2) Sådant samråd bör särskilt äga rum beträffande följande frågor, i den mån det ankommer på vederbörande myndighet i varje land att däri fatta beslut, nämligen

a) de åtgärder som angivas i mom. 8;

b) maximilängden av den period, som skall läggas till grund för beräkningen av genomsnittlig arbetstid enligt mom. 12;

c) de särbestämmelser vilka må komma att utfärdas i enlighet med mom. 13 i fråga om arbete som med hänsyn till sin natur måste bedrivas i kontinuerliga skift;

d) de undantag, som angivas i mom. 14;

e) de begränsningar i och ersättning för övertid, varom stadgas i mom. 17 och 19.

F. Tillsyn

21. För ett effektivt genomförande av de åtgärder som vidtagas för en successiv förkortning av arbetstiden enligt mom. 4 och 5

a) böra lämpliga åtgärder vidtagas i form av betryggande inspektion eller annorledes för att säkerställa en riktig tillämpning av reglerna rörande arbetstid;

b) bör det åligga arbetsgivarna att medelst anslag inom företaget eller på annat av vederbörande myndighet godkänt sätt bringa till de anställdas kännedom —

i) tid för arbetets början och slut;

ii) där skiftarbete förekommer, tid för varje skifts början och slut;

iii) vilopauser, som ej äro inräknade i den normala arbetstiden;

iv) veckans arbetsdagar;

c) bör det åligga arbetsgivarna att i en av vederbörande myndighet godtagbar form föra anteckningar över arbetstid, löner och övertid för varje arbetstagare ävensom att på anmodan förete sådana anteckningar för granskning;

(d) provision should be made for such sanctions as may be appropriate to the method by which effect is given to the provisions of this Recommendation.

d) böra åtgärder vidtagas för införande av sådana sanktioner som må finnas lämpliga med hänsyn till metoderna för genomförandet av anvisningarna i förevarande rekommendation.

G. General Provisions

22. This Recommendation does not affect any law, regulation, award, custom, agreement, or negotiation between employers and workers which ensures, or aims at ensuring, more favourable conditions for the workers.

23. This Recommendation does not apply to agriculture, to maritime transport and to maritime fishing. Special provisions should be formulated for these branches of economic activity.

G. Allmänna uttalanden

22. Intet i denna rekommendation skall rubba lag, reglemente, skiljedom, sedvänja eller överenskommelse och ej heller förhandling mellan arbetsgivare och arbetstagare, vilka tillförsäkra eller avse att tillförsäkra arbetstagarna förmånligare villkor.

23. Denna rekommendation äger inte tillämpning på jordbruk, transporter till sjöss eller havsfiske. För dessa näringsgrenar böra särskilda bestämmelser utformas.

Bilaga D

(Översättning)

Recommendation (No. 117) concerning Vocational Training **Rekommendation (nr 117) angående yrkesutbildning**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962, and

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde,

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to vocational training, which is the fourth item on the agenda of the session, with a view to superseding the Vocational Training Recommendation, 1939, the Apprenticeship Recommendation, 1939, and the Vocational Training (Adults) Recommendation, 1950, and

och beslutat att i anslutning till den fjärde punkten på sammanträdet dagordning antaga vissa förslag angående yrkesutbildning, i syfte att dessa förslag skola ersätta rekommendationen angående yrkesutbildning, 1939, rekommendationen angående lärlingsväsende, 1939, och rekommendationen angående yrkesutbildning (för vuxna), 1950,

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation, and

och beslutat att nämnda förslag skola taga form av en rekommendation,

Noting that the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation has in preparation a recommendation on technical education,

samt beaktat att Förenta Nationernas organisation för uppfostran, vetenskap och kultur är sysselsatt med att utarbета en rekommendation angående teknisk undervisning,

adopts this twenty-seventh day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following Recommendation, which may be cited as the Vocational Training Recommendation, 1962:

antager denna den tjugosjunde dagen i juni månad år nittonhundrasextio-två följande rekommendation, som må benämnas rekommendation angående yrkesutbildning, 1962.

I. General Principles

1. This Recommendation applies to all training designed to prepare or retrain any person for initial or later employment or promotion in any

I. Allmänna principer

1. Denna rekommendation äger tillämpning på varje slag av utbildning, som har till syfte att förbereda eller omskola en person för hans första el-

branch of economic activity, including such general, vocational and technical education as may be necessary to that end, except—

(a) training for management or for supervisory posts above the level of foreman in industry or the equivalent in other branches of economic activity;

(b) training for seafarers, which continues to be governed by the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1946;

(c) training in agriculture, which continues to be governed by the Vocational Training (Agriculture) Recommendation, 1956.

2. (1) Training is not an end in itself, but a means of developing a person's occupational capacities, due account being taken of the employment opportunities, and of enabling him to use his abilities to the greatest advantage of himself and the community; it should be designed to develop personality, particularly where young persons are concerned.

(2) Training is a single whole characterised by the interdependence of its various parts.

(3) Training is a process continuing throughout the working life of the individual according to his needs as an individual and as a member of the community.

(4) Training should be free from any form of discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction or social origin.

(5) Training requires the continuous co-operation of all the bodies and persons concerned with any aspect of it, as set forth in Paragraph 11.

ler senare anställning eller för befordran inom alla grenar av förvärvslivet, däri inbegripen sådan allmän undervisning, yrkesutbildning och teknisk utbildning som må anses nödvändig för detta ändamål, dock med undantag för

a) utbildning för företags- eller arbetsledande poster över förmansnivå inom industrien eller motsvarande nivå inom andra grenar av näringslivet;

b) sjömansutbildning, beträffande vilken rekommendationen angående yrkesutbildning för sjömän, 1946, alltiämt skall gälla;

c) utbildning inom jordbruket, beträffande vilken rekommendationen angående yrkesutbildning inom jordbruket, 1956, alltiämt skall gälla.

2. 1) Utbildning är inget självändamål utan ett medel, varigenom en persons yrkesanlag utvecklas under vederbörligt hänsynstagande till arbetstillfällena och varigenom den enskilde får möjlighet att utnyttja sina anlag på det sätt som både för honom själv och för samhället är fördelaktigast; utbildningen bör vara så anordnad att den verkar personlighetsutvecklande, i synnerhet då fråga är om ungdom.

2) Utbildning är en helhet, vars olika beståndsdelar icke kunna särskiljas.

3) Utbildning är en process, som fortgår under den enskildes yrkesverksamma period i enlighet med hans behov som individ och som samhällsmedlem.

4) Utbildning bör vara fri från varje form av diskriminering på grund av ras, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung.

5) Utbildning kräver ett fortgående samarbete mellan alla därav berörda organ och personer i enlighet med vad i mom. 11 sägs.

II. National Planning and Administration

3. (1) Each country should have a network of training facilities, adjusted as regards number, location and curricula to the economic requirements and employment possibilities of the country as a whole or, where more appropriate, of each region or locality, to meet the training needs of the residents of the country.

(2) The network should be so designed as to facilitate transfer from one type of training to another and access to successive stages and different levels of training, so that an individual may be able to reach the highest level of training within his capacity and in accordance with his inclination.

(3) The avenues of entry to occupations, particularly the trades, should be sufficient to meet the requirements of all branches of economic activity and the varied abilities, interests and circumstances of individual trainees.

(4) Where national circumstances do not permit the development of a full national network, the country concerned should consider collaborating with neighbouring countries in developing a common network or in establishing one or more common training institutions.

4. (1) The respective responsibilities of public authorities concerned with training matters should be clearly defined.

(2) The public authorities and the various public and private bodies in each country which deal with training should, while allowing free play to initiative and ensuring adaptability to the requirements of the different branches of economic activity, regions and localities, co-operate in developing fully co-ordinated training facilities—

(a) on the basis of a general programme centrally planned;

II. Planering och administration på riksplanet

3. 1) För att tillgodose befolkningens behov av yrkesutbildning bör inom varje land finnas ett system av utbildningsinstitutioner, vilkas antal, belägenhet och läroplaner böra anpassas efter de ekonomiska behoven och sysselsättningsmöjligheterna i landet i dess helhet eller, om så anses lämpligare, i varje region eller ort.

2) Utbildningssystemet bör vara sådant, att det underlättar övergång från en utbildningsform till en annan och flyttning till på varandra följande stadier och olika nivåer av utbildning, så att den enskilde blir i stånd att nå den högsta utbildningsnivå som hans förmåga och fallenhet medge.

3) Vägarna för tillträde till yrken, särskilt de manuellt inriktade, böra vara tillräckliga för att kunna motsvara behovet inom alla grenar av näringslivet och anpassade efter de enskilda elevernas förmåga, intressen och förhållanden.

4) Om de nationella förhållandena icke medge uppbyggandet av ett fullständigt nationellt utbildningssystem, bör vederbörande land överväga att i samverkan med grannländerna skapa ett gemensamt system eller inrätta en eller flera gemensamma utbildningsinstitutioner.

4. 1) Det ansvar som åvilar varje av utbildningsfrågor berörd myndighet bör klart angivas.

2) De myndigheter samt olika offentliga organ och enskilda institutioner, som i varje land syssla med utbildningsfrågor, böra, samtidigt som de lämna fritt spelrum för olika initiativ och säkerställa anpassning till behovet inom olika grenar av näringslivet och inom olika regioner och orter, samverka vid uppbyggandet av helt samordnade utbildningssystem

a) på grundval av ett allmänt, centralt planerat program;

(b) on a voluntary basis with the assistance of appropriate machinery; or

(c) by a combination of these methods.

(3) Whichever method is adopted, the measures to be taken to develop the facilities referred to in subparagraph (2) should, while respecting the freedom of occupational choice of the candidates, include measures for—

(a) the determination of the scope and character of training requirements and of the facilities available;

(b) the determination of the occupations for which training should be given priority without neglecting other occupations and the training of the persons required for them;

(c) the determination of the occupations for which standards of qualification are considered necessary or desirable, the setting and application of such standards, the establishment of appropriate training curricula, and the setting and application of standards for the examinations on completion of training in these occupations;

(d) the setting and application of standards relating to the conditions and methods of training;

(e) the setting and application of standards for training institutions, particularly those offering training for occupations in respect of which standards of qualification have been set;

(f) the setting and application of standards of qualification for teaching staff in training institutions;

(g) the provision, according to circumstances, of technical help and financial assistance to the institutions and undertakings providing training.

(4) Where a general programme has been adopted, the competent authorities should ensure that the measures taken to give effect to it include the measures set out in subparagraph (3).

(5) Where co-ordination is developed voluntarily, the measures set

b) på frivillig grund med stöd av en lämplig organisationsform; eller

c) genom dessa båda metoder i förening.

3) Vilken metod man än väljer, böra de åtgärder som skola vidtagas för uppbyggandet av i punkt 2) nämnda utbildningssystem — samtidigt som hänsyn toges till de utbildningssökandes fria yrkesval — innefatta bl. a.

a) bestämning av utbildningsbehovens omfattning och art samt tillgängliga utbildningsmöjligheter;

b) bestämning av yrken, vilka i första hand kräva utbildning, utan att fördenskull övriga yrken och utbildning av personal för dessa efter sättas;

c) bestämning av yrken, för vilka särskilda kvalifikationsnormer anses nödvändiga eller önskvärda, fastställande och tillämpning av dylika normer, upprättande av lämpliga läroplaner, samt utarbetande och tillämpning av normer för avgångsexamen efter avslutad utbildning i dessa yrken;

d) fastställande och tillämpning av normer avseende villkor och metoder för utbildning;

e) fastställande och tillämpning av normer för utbildningsinstitutioner, i synnerhet sådana som tillhandahålla utbildning i yrken, beträffande vilka särskilda kvalifikationsnormer bestämts;

f) fastställande och tillämpning av kompetensnormer för lärarpersonal vid utbildningsinstitutioner;

g) beviljande av teknisk hjälp eller ekonomiskt bistånd åt institutioner och företag som tillhandahålla yrkesutbildning.

4) Om ett allmänt program antagits, böra vederbörande myndigheter tillse, att för dess genomförande vidtagna åtgärder innefatta vad som angivits i punkt 3) ovan.

5) Där frivillig samverkan inlett böra i punkt 3) ovan angivna åtgär-

out in subparagraph (3) should be the responsibility of the authorities and bodies referred to in subparagraph (2) in their fields of competence.

(6) The standards referred to in subparagraph (3) should, whenever possible, be applicable throughout the territory of the Member.

(7) When this is not possible, recommended standards should be drawn up to serve as a guide to the setting of standards which are as uniform as possible throughout the country.

(8) In developing the fully co-ordinated training facilities referred to in subparagraph (2), due account should be taken of the following:

(a) the occupational interests and the cultural and moral requirements of the individual, the labour requirements, and the economic and social interests of the community;

(b) national education and training policies;

(c) existing and projected facilities for general education, vocational guidance, and selection;

(d) existing and projected training facilities, including facilities for vocational and technical education;

(e) the structure of and trend of development in the employment market;

(f) national economic policy and development;

(g) the demographic situation and anticipated changes;

(h) anticipated changes in techniques and methods of organisation of work;

(i) the existence of any population groups which, because of geographic isolation, ethnic differences or for any other reason, call for special consideration.

(9) The fully co-ordinated training facilities should be kept under review and steps should be taken as necessary to keep them abreast of changing requirements.

(10) The development of the fully

der ankomma på de myndigheter och organ, som åsyftas i punkt 2) ovan, beroende på deras behörighetsområdet.

6) I punkt 3) ovan angivna normer böra såvitt möjligt tillämpas inom medlemsstatens hela territorium.

7) Där en sådan allmän tillämpning ej är möjlig, böra normer utarbetas till ledning för fastställandet av en standard, som är i möjligaste mån enhetlig i hela landet.

8) Vid genomförandet av sådana helt samordnade utbildningssystem som åsyftas i punkt 2) ovan, bör vederbörlig hänsyn tagas till följande:

a) den enskildes yrkesplaner samt kulturella och andliga behov ävensom behovet av arbetskraft samt samhällets ekonomiska och sociala intressen;

b) den nationella politiken i undervisnings- och utbildningsfrågor;

c) vidtagna och planerade åtgärder för allmän undervisning, yrkesvägledning och urval;

d) vidtagna och planerade anordningar för utbildning, däri inbegripna möjligheter till yrkes- och fackutbildning;

e) struktur och utvecklingstenden- ser på arbetsmarknaden;

f) den nationella ekonomiska politiken och utvecklingen;

g) befolkningssituationen och väntade förändringar däri;

h) väntade förändringar i arbetsprocesser och i arbetets organisation;

i) förekomsten av befolkningsgrupper, vilka på grund av geografisk isolering, etnografiska särdrag eller av andra skäl påkalla särskild uppmärksamhet.

9) De helt samordnade utbildningssystemen böra göras till föremål för ständig översyn och där så erfordras fortlöpande anpassas efter växlande behov.

10) De helt samordnade utbild-

co-ordinated training facilities should be undertaken on a national scale with the collaboration of the authorities concerned with the different aspects of the problem which are mentioned in subparagraph (8) and of other interested parties.

5. (1) Co-operation at the national level should be achieved by means of some appropriate body or bodies fully representative of the interests concerned.

(2) The body or bodies should be assisted by similarly representative bodies set up as necessary at the regional and local levels.

6. Advisory committees representative of branches of economic activity or of occupations should be established to collaborate with the bodies referred to in Paragraph 5 in assessing training requirements for the occupations with which they are concerned and developing training programmes for these occupations.

7. (1) Training in publicly operated training institutions should be given without charge to the trainee.

(2) This should not however preclude institutions from making a charge where the trainee is not under an obligation to attend the course or does not require training in order to obtain or retain employment.

(3) During training in training institutions which is provided or approved by the competent authority, adults not in receipt of remuneration and young persons in need should, in so far as economic and financial resources permit, receive adequate allowances from the competent authority fixed with due regard to—

(a) any unemployment benefit or any other allowance which they may receive;

(b) other factors, such as family responsibilities, cost of living in the district concerned, special personal expenses connected with the training

ningssystemen böra utvecklas på riksplanel i samverkan med de myndigheter som äro berörda av de i punkt 8) ovan omförmälda skilda aspekterna av problemet, ävensom med övriga intresserade parter.

5. 1) Samverkan på nationell nivå bör åstadkommas genom ett eller flera därför lämpade organ, vilka äro fullt representativa för alla berörda intressen.

2) Ifrågavarande organ böra allt efter behov biträdas av liknande representativa organ på regional och lokal nivå.

6. Rådgivande kommittéer med företrädare för olika grenar av näringslivet eller olika yrken böra upprättas för att biträda de i mom. 5 ovan omförmälda organen vid beräkning av utbildningsbehoven i de yrken som falla inom deras respektive verksamhetsområden samt vid utarbetandet av utbildningsprogram för dessa yrken.

7. 1) Utbildning i offentliga utbildningsinstitutioner bör meddelas utan kostnad för eleven.

2) Detta bör dock icke hindra institutionerna från att uttaga avgifter, då eleven icke är förpliktad att deltaga i kursen eller icke behöver utbildningen för att erhålla eller behålla arbete.

3) Under utbildning i institutioner, som ställts till förfogande eller godkänts av vederbörande myndighet böra vuxna, som ej uppbära någon arbetslön ävensom ungdom som är i behov därav, åtnjuta skäligt bidrag från vederbörande myndighet, i den mån detta är möjligt med hänsyn till ekonomiska och finansiella resurser; bidraget bör fastställas under vederbörigt beaktande av

a) arbetslöshetsunderstöd eller annat understöd som eventuellt må utgå;

b) andra faktorer såsom försörjningsbörda, levnadskostnader å vederbörande ort samt särskilda personliga utgifter, som föranledas av ut-

such as expenses for transport or housing, and, in special cases, age;

(c) the need to encourage adults to undertake and complete training in accordance with the requirements of the employment market and the requirements of the community for trained persons.

(4) Persons training in undertakings should be adequately remunerated, in accordance with criteria established by law or regulation, by collective agreement or by the rules of the undertaking concerned.

(5) Attendance at publicly operated training institutions and at approved private institutions of a similar nature and participation in other approved forms of training should be facilitated as circumstances require by the grant of economic assistance in such forms as free meals, provision of working clothes, tools, equipment and textbooks, free transport or reduction in the cost of transport, maintenance or family allowances, scholarships, loans or bursaries, or provision of lodging.

8. (1) Measures should be taken to ensure that the conditions of work of persons, particularly young persons, who are receiving training, whether in an undertaking or a training institution, are satisfactory, and in particular that the work done by them is suitably restricted so that it is essentially of an educative character.

(2) The work of trainees in training institutions should not be primarily intended for commercial profit.

(3) Training institutions and undertakings in which training is given should be responsible for ensuring that rules and standards governing safety and the protection of the trainees while at work exist and are observed.

9. (1) Training for occupations for which national standards of qualification have been set should include examinations for which the standards

bildningen — till exempel för resor eller bostad — samt i speciella fall ålder;

c) behovet av att stimulera vuxna att genomgå och fullfölja en utbildning, som motsvarar arbetsmarknadens och samhällets behov av yrkesutbildad arbetskraft.

4) Personer som utbildas inom företagen böra erhålla skälig ersättning enligt grunder, som fastställas i lagstiftning, i kollektivavtal eller i särskilda, för vederbörande företag gällande bestämmelser.

5) Deltagande i undervisningen vid offentliga utbildningsinstitutioner och godkända enskilda institutioner av liknande slag ävensom deltagande i andra godkända former av utbildning bör, allt efter omständigheterna, underlättas genom ekonomiskt bistånd i form av exempelvis fria måltider, tillhandahållande av arbetskläder, verktyg, utrustning och läroböcker, fria resor eller resor till nedsatt pris, underhålls- eller familjebidrag, stipendier, studielån eller studiebidrag eller upplåtelse av bostad.

8. 1) Åtgärder böra vidtagas för att tillse, att tillfredsställande arbetsförhållanden råda för personer — i synnerhet minderåriga — som genomgå utbildning inom ett företag eller vid en utbildningsinstitution, och i synnerhet att det av dem utförda arbetet är på lämpligt sätt begränsat, så att det huvudsakligen får en utbildande karaktär.

2) Det arbete eleverna utföra i utbildningsinstitutioner bör icke i första hand vara avsett för affärsmässig förtjänst.

3) Utbildningsinstitutioner och företag i vilka utbildning meddelas böra ansvara för att regler och normer rörande säkerhet och skydd för eleverna under arbetet finnas och iakttagas.

9. 1) Utbildning till yrken, för vilka nationella kvalifikationsnormer antagits, bör innefatta kunskapsprov, för vilka enhetliga normer fastställts med

have been uniformly fixed at a high level of reliability and validity, and the necessary measures should be taken to ensure the observance of these examination standards.

(2) The certificates issued as a result of such examinations should be recognised throughout the country.

(3) Even when no national standards of qualification exist, it is desirable that persons who have completed any systematic course of training should receive a certificate to that effect from the training institution or undertaking; such a certificate should state the essential and main elements of the training given.

10. Persons completing a training course should be assisted by the placement authorities of the country concerned in obtaining work corresponding to the skill and knowledge they have acquired, the free choice of the place of work being guaranteed.

III. Arrangements for Co-operation

11. (1) All those concerned with training and particularly public authorities, educational bodies and employers' and workers' organisations should take every opportunity of mutual assistance and consultation in planning, developing and operating training schemes, and in dealing with training questions generally.

(2) Provision should be made for all those responsible for training to visit the training site regularly in order to keep abreast with the conditions in which the training is being given.

(3) Representatives of employers' and workers' organisations should be included in the bodies responsible for governing publicly operated training institutions and for supervising their technical operation; where such bodies do not exist, representatives of employers' and workers' organisations should be brought in other

hög tillförlitlighets- och giltighetsgrad; erforderliga åtgärder böra därjämte vidtagas för att tillse att de sålunda fastställda normerna iakttagas.

2) På grundval av sådana kunskapsprov utfärdade betyg böra äga riksgiltighet.

3) Även om inga nationella kvalifikationsnormer finnas, är det likväl önskvärt, att personer som genomgått en systematisk utbildningskurs erhålla intyg härom från vederbörande utbildningsinstitution eller företag; i dylikt intyg bör angivas den huvudsakliga arten och omfattningen av utbildningen i fråga.

10. Personer som genomgått utbildning böra erhålla hjälp av vederbörande lands arbetsförmedlingsorgan att få ett arbete, som svarar mot förvärvade kunskaper och skicklighet, varvid dock frihet beträffande val av arbetsplats bör garanteras.

III. Åtgärder för samverkan

11. 1) Alla som ha med utbildning att göra, särskilt myndigheter, utbildningsinstitutioner samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, böra utnyttja varje tillfälle till ömsesidigt bistånd och samråd vid planering, utarbetande och genomförande av utbildningsprogram ävensom vid behandling av utbildningsfrågor i allmänhet.

2) Alla som ha att svara för utbildning böra erhålla tillfälle att regelbundet besöka de platser, där utbildningen sker, för att därigenom kunna hålla sig underrättade om de villkor under vilka densamma bedrives.

3) Representanter för arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer böra ingå i de organ som ha att svara för samhällsliga utbildningsinstitutioner och för övervakning av deras tekniska verksamhet; om sådana organisationer icke finnas, böra representanter för arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer på annat

ways into close association with the running of such institutions.

(4) Co-operation should be maintained and promoted between training institutions, or the competent authority providing the instruction, and undertakings, especially in cases where training is given partly within an undertaking and partly in training institutions outside the undertaking.

(5) Without prejudice to the generality of subparagraph (1) and to the extent possible in the national circumstances—

(a) educational and training bodies, employers' and workers' organisations and others directly concerned should collaborate in—

(i) defining the occupations for which standards of qualification are considered necessary or desirable;

(ii) establishing such standards and the appropriate training curricula;

(iii) conducting the appropriate examinations and determining the nature and status of the qualifications obtainable;

(b) there should be the fullest co-operation in the collection and dissemination of information about training opportunities referred to in Paragraph 12, in which the primary and secondary schools, technical and vocational education institutions, educational authorities, vocational guidance services, employment counselling services, public employment services, employers' and workers' organisations, professional institutions and undertakings should participate;

(c) the assistance provided by the public employment services should also include—

(i) the study of employment market trends;

(ii) the assessment of current and future manpower needs;

(iii) the placement of the trained personnel.

sätt bringas i nära kontakt med sådana institutioners drift.

4) Samverkan bör vidmakthållas och främjas mellan å ena sidan utbildningsinstitutionerna eller den myndighet som meddelar utbildningen och å andra sidan företagen, i synnerhet då utbildningen äger rum delvis inom ett företag och delvis vid institutioner utanför företaget.

5) Utan att avkall göres på den i punkt 1) ovan angivna allmänna principen och i den mån de nationella förhållandena det medgiva

a) bära olika organ för handläggningen av undervisnings- och utbildningsfrågor, arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer samt övriga direkt berörda parter samarbeta då det gäller att

i) bestämma de yrken, för vilka kvalifikationsnormer anses nödvändiga eller önskvärda;

ii) fastställa dylika normer samt lämpliga läroplaner;

iii) avhålla lämpliga kunskapsprov samt bestämma arten och graden av de kvalifikationer som skola kunna ernås;

b) bör ett intimt samarbete äga rum för insamling och spridning av upplysningar angående de i mom. 12 nedan omförmälda utbildningsmöjligheterna; i detta samarbete bära det allmänna skolväsendet, fack- och yrkesskolor, undervisningsmyndigheter, organ för yrkesvägledning, den offentliga arbetsförmedlingen, arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer, yrkesutbildande institutioner och företag delta;

c) den offentliga arbetsförmedlingens medverkan bör även omfatta

i) undersökning av tendenserna på arbetsmarknaden;

ii) en bedömning av nuvarande och framtida arbetskraftsbehov;

iii) arbetsplacering av utbildad personal.

IV. Information about Training Opportunities

12. (1) Information about training opportunities for every occupation should be continuously collected and be available to all interested persons and agencies.

(2) This information should deal with such matters as—

- (a) the types of training available;
- (b) the duration of the various types of training;
- (c) the conditions for access to the various types of training;
- (d) the characteristics of each type of training in relation to the prospects of employment or promotion;
- (e) the nature and conditions of any financial or other assistance obtainable by persons while undergoing training;
- (f) the examinations following such training and the qualifications obtainable.

(3) The methods by which such information may be disseminated should include as appropriate all or any of the following: interviews, lectures, brochures, articles, posters, films, film strips, radio and television talks, visits to undertakings, and occupational exhibitions.

V. Arrangements for Vocational Guidance and Selection

13. (1) Candidates for training, and in particular those who have not yet received any training, should be able to have the benefit of individual guidance from the competent vocational guidance or employment counselling bodies before they enter a line of training or choose an occupation.

(2) Workers should have the possibility of benefiting, within the framework of the employment services, from an employment counselling system with a view to their guidance,

IV. Upplysningar om utbildningsmöjligheter

12. 1) Upplysningar om utbildningsmöjligheter inom varje yrke böra fortlöpande insamlas och hållas tillgängliga för alla därav intresserade personer och organ.

2) Dessa upplysningar böra avse exempelvis

- a) olika typer av tillgänglig utbildning;
- b) utbildningstidens längd inom utbildning av olika slag;
- c) villkoren för tillträde till utbildning av olika slag;
- d) karakteristiska drag i varje slag av utbildning i förhållande till sysselsättnings- eller befordringsmöjligheter;
- e) arten av och villkoren för erhållande av ekonomisk eller annan hjälp under utbildningstiden;

f) kunskapsprov efter avslutad utbildning samt den kompetens, som följer med avlagda prov.

3) Sådana upplysningar böra alltefter omständigheterna spridas genom någon eller några av följande metoder, nämligen intervjuer, föredrag, broschyrer, artiklar, affischer, filmer, stillbilder, samtal i radio och television, besök på företag samt utställningar.

V. Åtgärder för yrkesvägledning och urval

13. 1) De som önska utbildning och särskilt de som ännu ej genomgått någon yrkesutbildning böra av vederbörande yrkesvägledningsorgan erhålla individuell vägledning i fråga om val av yrke innan de påbörja utbildning eller välja yrke.

2) Arbetstagare böra inom arbetsförmedlingens ram få möjlighet att komma i åtnjutande av en yrkesvägledande verksamhet med tanke på vägledning, omskolning eller fortbildning.

their retraining or their further training.

14. (1) The selection of trainees should be conducted in conformity with the requirements and specific nature of individual occupations, without prejudice to the freedom of occupational choice.

(2) The selection procedure should be so designed as to reduce to a minimum the risk of accepting persons for training in occupations for which they are not suited and the consequent risk of wastage of training and human effort.

(3) The selection procedure should include provision for ascertaining that trainees have the physical and mental capacity required for the training and occupation in view.

(4) When medical examinations form part of the selection procedure, they should be based on the specific requirements of the training and occupation in view.

(5) When psychological tests form part of the selection procedure, they should be suited to the conditions of the country concerned, be sufficiently reliable, and be valid in terms of criteria directly related to the requirements of the occupation in view.

VI. Prevocational Preparation

15. (1) Prevocational preparation should provide young persons who have not yet entered employment with an introduction to a variety of forms of work; it should not be pursued to the detriment of general education, nor should it replace the first phase of actual training.

(2) The prevocational preparation should include such general and practical instruction appropriate to the ages of the young persons as are calculated to—

(a) continue and supplement the education already received;

(b) give an idea of and develop a

5† *Bihang till riksdagens protokoll 1963. 1 saml. Nr 29*

14. 1) Urvalet av elever bör ske i enlighet med de enskilda yrkenas krav och särskilda natur, utan avkall på frihet beträffande yrkesvalet.

2) Urvalsmetoden bör utformas så, att risken för att personer antagas till utbildning i yrken, för vilka de icke passa, och den därmed förenade risken för slöseri med utbildning och mänsklig energi, reduceras till ett minimum.

3) Urvalsmetoden bör innefatta åtgärder, som möjliggöra kontroll av att aspiranterna besitta de fysiska och psykiska egenskaper som erfordras för utbildningen och det tillämnade yrket.

4) När läkarundersökning ingår som ett led i urvalsmetoden, bör undersökningen verkställas på grundval av den tillämnade utbildningens och yrkets speciella krav.

5) När psykologiska test ingå som ett led i urvalsmetoden böra dessa anpassas efter förhållandena i vederbörande land, äga nöjaktig tillförlitlighet samt vara giltiga enligt kriterier direkt hänförliga till det tillämnade yrkets krav.

VI. Yrkesförberedelse

15. 1) Yrkesförberedelse bör erbjuda ungdomar, som ännu ej trätt ut på arbetsmarknaden, en introduktion till olika slag av arbete; den bör ej meddelas på bekostnad av den allmänna skolutbildningen och ej heller bör den ersätta det första stadiet av den verkliga yrkesutbildningen.

2) Yrkesförberedelse bör innefatta en till de ungas ålder anpassad allmän och praktisk utbildning, som är ägnad att

a) utgöra fortsättning på och komplement till redan erhållen undervisning;

b) hos de unga utveckla kunskap

taste and esteem for practical work and develop an interest in training;

(c) disclose vocational interests and aptitudes, and thus assist in vocational guidance;

(d) facilitate future vocational adjustment.

(3) The prevocational preparation should include, wherever possible, familiarisation with the equipment and materials common to a number of occupations.

VII. Organisation of Training

16. (1) The training curriculum for each occupation should be worked out on the basis of a systematic analysis of the work, skills, knowledge, and health and safety factors involved in that occupation, due account being taken of developments and foreseeable changes therein.

(2) The training curriculum should be periodically reviewed to keep it up to date.

17. (1) The training curriculum should provide for all trainees a sound basis of theoretical and practical knowledge.

(2) In addition to instruction in the work, skills, knowledge, and health and safety factors involved in the occupations concerned, and in the elements of social legislation, trainees should as far as possible be provided with background knowledge related to the occupations and to the branches of economic activity in which they wish to engage, with a view, in particular, to facilitating promotion.

(3) Subjects of general educational value should be included in the curriculum for long-term training and, so far as the time available permits, for short-term training.

18. (1) Curricula and training plans should be so drawn up as to facilitate the future adaptability of the trainee within the general framework of the occupation concerned.

om samt lust och aktning för praktiskt arbete ävensom intresse för utbildning;

c) klarlägga deras yrkesintresse och anlag och på så sätt underlätta yrkesvägledningen;

d) underlätta framtida yrkesanpassning.

3) Yrkesförberedelse bör om möjligt ge förtrogenhet med verktyg och material som äro gemensamma för ett antal yrken.

VII. Utbildningens organisation

16. 1) Läroplanen för varje yrke bör utarbetas på grundval av en systematisk analys av de arbetsuppgifter, färdigheter och kunskaper samt hälso- och säkerhetsfaktorer som äro av betydelse för vederbörande yrke, varvid framtida utveckling och förutsebara förändringar inom yrket böra vinna vederbörligt beaktande.

2) Läroplanen bör med jämna mellanrum överses för att hållas i takt med utvecklingen.

17. 1) Läroplanen bör så utformas, att den ger alla elever en god grund för teoretiska och praktiska kunskaper.

2) Förutom undervisning i de arbetsuppgifter, färdigheter och kunskaper samt hälso- och säkerhetsfaktorer som äro av betydelse för vederbörande yrke ävensom i sociallagstiftningens grunder böra eleverna i görligaste mån bibringas en elementär kännedom om de yrken och grenar av näringslivet, åt vilka de önska ägna sig, i främsta rummet för att underlätta deras befordran.

3) I läroplanen för längre utbildning och, i den mån tiden det medger, även i läroplanen för kortare utbildning, böra ämnen av allmänbildande natur upptagas.

18. 1) Läroplaner böra utformas på sådant sätt, att elevens framtida anpassning inom vederbörande yrkes allmänna ram underlättas.

(2) For this purpose care should be taken in long-term training—

(a) to enable the trainee to acquire a wide grasp of the theoretical principles underlying the practice of his occupation;

(b) to avoid specialisation in the early period of training so as to provide the trainee with a broad basis of skill and knowledge on which subsequent specialisation can be built with a minimum of additional training or retraining.

19. (1) Undertakings not in a position to furnish their trainees with all the theoretical and practical knowledge required for a particular occupation should as necessary —

(a) arrange for the deficiency to be made up in training institutions on the basis of one or more of the following:

(i) day release;

(ii) release for periods of several weeks at a time every year;

(iii) alternating substantial periods of training within the undertaking with substantial periods of study in the training institution;

(iv) other suitable training arrangements in accordance with national regulations;

(b) establish and operate joint training schemes involving the use of their several facilities or the establishment of a common training centre.

(2) Trainees from undertakings attending training institutions under the arrangements referred to in subparagraph (1) should be released for this purpose during working hours without loss of pay.

20. Undertakings should co-operate in the implementation of training schemes established by training institutions by providing substantial periods of practical on-the-job training for institution students.

21. (1) Supplementary courses in further general education and tech-

2) I detta syfte bör vid längre utbildning beaktas

a) att eleven skall få möjlighet att förvärva en omfattande överblick över de teoretiska grunderna för hans yrke;

b) att specialisering i början av utbildningen undvikas, så att eleven erhåller en god grund av färdigheter och kunskaper, på vilken specialisering senare kan byggas upp med ett minimum av ytterligare utbildning eller omskolning.

19. 1) Företag som ej kunna bringa sina elever all den teoretiska och praktiska kunskap som erfordras för ett visst yrke böra alltefter behov —

a) sörja för att denna brist avhjälpes vid utbildningsinstitutioner, varvid följande bör beaktas

i) ledighet bör beviljas under dagen;

ii) ledighet bör beviljas under sammanhängande perioder av flera veckor varje år;

iii) längre perioder av utbildning inom företaget böra avlösas av längre studieperioder förlagda till en utbildningsinstitution;

iv) andra lämpliga åtgärder för utbildningens anordnande böra vidtagas i enlighet med nationella föreskrifter;

b) fastställa och genomföra utbildningsprogram, för vilka de berörda företagens resurser kunna gemensamt tagas i anspråk eller ett gemensamt utbildningscentrum kan skapas.

2) Elever från företag, som besöka i punkt 1) åsyftade utbildningsinstitutioner böra för detta ändamål erhålla ledighet under arbetstid utan löneavdrag.

20. Företagen böra medverka vid genomförandet av utbildningsinstitutionernas utbildningsplaner genom att bereda eleverna vid vederbörande institution tillfälle att under längre perioder förvärva praktisk utbildning på arbetsplatsen.

21. 1) Unga arbetstagare vilka ej erhålla annan utbildning, böra intill

nical knowledge relating to the occupations in which they are engaged should be available up to the age of 18 years for all young workers who are not receiving other training.

(2) The young workers should be enabled to attend these courses on the conditions provided for in Paragraph 19 (2).

22. Supplementary courses should be available to all workers who wish to improve their general, technical or commercial knowledge in order to facilitate their promotion and thus to improve their social and economic standing.

23. The duration of training should be determined having regard to—

(a) the level and type of skill and knowledge to be attained;

(b) the methods and means of training to be employed;

(c) the minimum entrance qualifications required and the qualifications actually possessed by the trainees on entrance;

(d) in the case of adults, their past work experience and the need to qualify them as rapidly as possible for employment.

24. Special attention should be given to the training of young persons and adults with physical or mental disabilities as well as to the training of young persons with little ability.

VIII. Methods and Means of Training

25. Training methods should be adapted to the nature of the course, the educational level, age and status of the trainees and their previous experience.

26. As a general rule, active and participatory methods should be preferred to the one-way communication of knowledge.

27. (1) Training should be as realistic as possible.

(2) Practical training in training institutions should—

dess de uppnå 18 års ålder ha tillgång till kompletteringskurser så att de kunna vidareutveckla sin allmänbildning samt sina tekniska kunskaper i de yrken, som de utöva.

2) Unga arbetstagare böra få möjlighet att deltaga i dessa kurser under villkor som angivas i mom. 19 2).

22. Kompletteringskurser böra anordnas för alla arbetstagare, som önska förbättra sina allmänna, fackliga eller handeltkniska kunskaper i syfte att underlätta deras befordran och därigenom förbättra deras sociala och ekonomiska ställning.

23. Utbildningstidens längd bör fastställas med beaktande av

a) nivån och arten av de kunskaper och färdigheter som man avser att uppnå;

b) metoder och hjälpmedel som skola komma till användning vid utbildningen;

c) de lägsta inträdesfordringarna samt de kvalifikationer eleverna faktiskt besitta vid inträdet;

d) i fråga om vuxna deras tidigare yrkeserfarenhet samt vikten av att snarast möjligt kvalificera dem för ett yrke.

24. Utbildning av ungdomar och vuxna som lida av fysiska eller psykiska defekter samt av ungdomar med ringa anlag bör ägnas särskild uppmärksamhet.

VIII. Metoder och hjälpmedel i utbildningen

25. Utbildningsmetoderna böra anpassas till kursens art samt till elevernas kunskapsnivå, ålder, situation och tidigare erfarenhet.

26. Såsom allmän regel bör gälla att metoder, som förutsätta aktiv medverkan från elevernas sida, äro att föredraga framför ett ensidigt meddelande av kunskaper.

27. 1) Utbildningen bör vara så verklighetstrogen som möjligt.

2) Praktisk utbildning i institutioner bör

(a) be given in conditions and surroundings as similar as possible to those of an undertaking;

(b) if possible and necessary, include or be completed by periods of practical experience in an undertaking so that trainees may not only become familiar with a working atmosphere but are also enabled to acquire normal work speed and skill on the job.

28. (1) Practical training not given on the job should include the performance of the operations involved in the occupation and, in suitable cases, real work experience.

(2) Such work experience should be appropriate to the needs of the training, and there should be proper safeguards against the employment of trainees in competition with the ordinary workers.

(3) In training on the job, work assigned to trainees should have real training value.

29. Training exercises should be so designed that trainees can see the practical application of what they are doing and the usefulness of any article produced.

30. (1) Complex operations should be broken down into their simple elements.

(2) Trainees should be enabled to acquire facility in performing one operation before proceeding to the next and should move from the simple to the complex.

31. Theory, including general education given as part of a training course, should be taught as far as possible in relation to the occupation in view.

32. Technical and related instruction should be linked with the practical training and, when possible, be integrated with it.

33. The pace of instruction should be adjusted to the trainees' capacity to learn, and should allow for revision from time to time.

a) äga rum under förhållanden och i en omgivning, som så nära som möjligt ansluta sig till de som råda i ett företag;

b) om möjligt och erforderligt inefatta eller kompletteras med perioder av praktisk verksamhet inom ett företag, så att eleverna icke blott bli i stånd att vinna förtroget med arbetsmiljön utan även få tillfälle att på arbetsplatsen uppnå normalt arbetstempo och normal färdighet.

28. 1) Praktisk utbildning som ej meddelas på arbetsplatsen bör innefatta skyldighet att utföra olika med yrket sammanhängande arbetsuppgifter eller, i lämpliga fall, skyldighet att verkligen arbeta som elev i yrket.

2) Sådan erfarenhet bör motsvara utbildningens krav, och vederbörliga garantier böra skapas mot att elever sysselsätts i konkurrens med den ordinarie arbetsstyrkan.

3) Vid utbildning på arbetsplatsen bör anvisat arbete vara av verkligt värde för utbildningen.

29. Övningarna böra vara så utformade, att eleverna klart förmå uppfatta det praktiska värdet av vad de göra och användbarheten av varje framställd artikel.

30. 1) Komplicerade arbetsprocesser böra sönderdelas i sina enkla beståndsdelar.

2) Eleverna böra få möjlighet att noggrant inlära ett arbetsmoment, innan de övergå till nästa och flyttas från enklare till mera komplicerade arbetsoperationer.

31. Teoretisk undervisning, däri inbegripen inom ramen för en utbildningskurs förmedlade allmänna kunskaper, bör såvitt möjligt hänföra sig till det tillämnade yrket.

32. Teoretisk teknisk och därmed sammanhängande undervisning bör anknytas till den praktiska utbildningen och om möjligt infogas som ett led i denna.

33. Tempot i undervisningen bör anpassas till elevernas förmåga att tillgodogöra sig densamma och bör kunna revideras från tid till annan.

34. Steps should be taken to provide systematic technical supervision of trainees, particularly in the case of training on the job.

35. A careful record should be kept of the training and progress made and, in addition, the trainees should be encouraged to keep their own detailed record of the training received and to develop the habit of checking their own performances.

36. (1) Instructional aids should be used whenever appropriate to facilitate the learning process.

(2) The responsible training authorities should keep abreast of newly developed training techniques and instructional materials and aids, and should ensure their use.

37. When training facilities, particularly in isolated areas, do not meet the training needs of the local population, they should be supplemented as appropriate by one or more of the following:

(a) correspondence courses adapted to local circumstances;

(b) itinerant teachers and mobile demonstration units;

(c) instruction by radio, television or other means of mass communication;

(d) release of trainees from undertakings for several weeks at a time every year to attend courses at a training institution in another locality;

(e) other measures enabling training to be obtained in some other locality, such as grants, scholarships and assistance with travel or accommodation.

IX. Training by Undertakings

38. (1) Employers should establish policies in regard to the action required to meet their need for trained personnel.

(2) Individual employers or groups

34. Man bör sörja för en planmässig handledning av eleverna, särskilt i samband med utbildning på arbetsplatsen.

35. Noggranna anteckningar böra föras rörande utbildning och uppnådda framsteg; dessutom böra eleverna anmodas att föra egna detaljerade anteckningar rörande meddelad utbildning samt att göra det till en vana att själva kontrollera sina prestationer.

36. 1) För att underlätta inlärningsprocessen böra pedagogiska hjälpmedel i den utsträckning det är möjligt anlitas vid undervisningen.

2) De myndigheter som ha att svara för utbildning böra följa med utvecklingen av nya utbildningsmetoder, pedagogiska material och hjälpmedel samt tillse att dessa komma till användning.

37. När tillgängliga utbildningsresurser, särskilt i isolerade områden, ej förmå fylla den lokala befolkningens behov, böra de allt efter omständigheterna kompletteras med en eller flera av följande åtgärder

a) efter de lokala förhållandena anpassade korrespondenskurser;

b) undervisning av kringresande lärare och genom flyttbara demonstrationsenheter;

c) undervisning per radio, television eller andra massmedia;

d) friställande av elever vid företagen under flera veckor åt gången varje år, så att de kunna besöka kurser vid utbildningsinstitutioner på annan ort;

e) andra åtgärder, som möjliggöra utbildning på annan ort, t. ex. understöd, stipendier, rese- eller bostadsbidrag.

IX. Utbildning genom företagen

38. 1) Arbetsgivarna böra planera erforderliga åtgärder för täckande av sitt behov av utbildad arbetskraft.

2) Man bör stimulera enskilda ar-

of employers should be encouraged to develop systematic training schemes in accordance with their employment requirements, to such an extent as the technical operating conditions of their undertakings permit.

39. Employers should consult and co-operate with representatives of workers employed in their undertakings in the preparation and carrying out of training schemes therein.

40. The responsibility within an undertaking for training matters should be clearly allocated either to a special training department or to one or more persons on a full-time or part-time basis depending on the nature and extent of the training requirements of the undertaking.

41. The functions of departments or persons responsible for training should include—

- (a) suggesting training policies;
- (b) ensuring in consultation with the departments concerned that training schemes are prepared;
- (c) participating in the selection of trainees;
- (d) ensuring the training of instructional staff;
- (e) supervising training within the undertaking;
- (f) making arrangements on behalf of the undertaking concerning any instruction that has to be given outside the undertaking and for the co-ordination of such instruction with that given within the undertaking;
- (g) establishing and maintaining progress records of trainees;
- (h) ensuring that the training takes proven methods into account;
- (i) undertaking, encouraging or sponsoring research and follow-up studies to ensure that training is efficient and up to date.

42. Where appropriate, undertakings should arrange for their trainees to be given a substantial initial

betsgivare eller grupper av arbetsgivare till att utarbета systematiska utbildningsprogram i enlighet med deras behov av arbetskraft och i den utsträckning som är förenlig med de tekniska förhållandena i deras företag.

39. Arbetsgivarna böra samråda och samverka med representanter för arbetstagare, som äro anställda i deras företag, då det gäller att uppgöra och genomföra utbildningsprogram i företaget.

40. Ansvaret för utbildningsfrågor inom ett företag bör uttryckligen åvila antingen en särskild utbildningsavdelning eller en eller flera hel- eller deltidsanställda personer, allt efter arten och omfattningen av företagets utbildningsbehov.

41. För utbildning ansvariga avdelningar eller personer böra bl. a. ha till uppgift

- a) att utarbета förslag till utbildningspolitik;
- b) att i samråd med berörda avdelningar tillse att utbildningsplaner utarbetas;
- c) att delta i urvalet av elever;
- d) att sörja för utbildningen av undervisningspersonal;
- e) att övervaka inom företaget meddelad utbildning;
- f) att för företagets räkning vidtaga anstalter rörande undervisning, som måste bedrivas utanför företaget, samt tillse att sådan undervisning samordnas med den som meddelas inom företaget;
- g) att föra fortlöpande anteckningar rörande elevernas framsteg;
- h) att tillse att beprövade metoder komma till användning vid utbildningen;
- i) att åtaga sig, uppmuntra eller stödja forskning samt göra uppföljningsstudier av utbildningen för att tillse att den är effektiv och tidsenlig.

42. Där så är lämpligt böra företagen låta sina elever genomgå en längre inledande period av brett lagd

period of broad basic training wholly in a training institution, with a view to reducing the over-all duration of the training period and increasing training efficiency.

43. At all stages of their training, whether within or outside the undertaking, trainees should remain, with respect to their training, under the general supervision and control of the training department or person responsible for training.

44. (1) In deciding where training should be given within an undertaking, the following factors should be taken into consideration:

(a) the nature and duration of training;

(b) the number, age, knowledge and experience of the trainees;

(c) the adequacy of training on the job for the occupation;

(d) the congestion, noise or other distractions, safety factors and risks of damage to equipment in the normal workplace;

(e) any saving in time, teaching staff and equipment;

(f) the cost of separate accommodation;

(g) the need to facilitate the transition from training to work to the greatest extent possible;

(h) the technical possibilities of the undertaking.

(2) Separate instructional accommodation or at least an instructional area set apart in the normal workplace and having the equipment necessary for training should be provided, whenever practicable, in the early stages of training.

45. (1) Undertakings should provide for the reception of all new entrants on arrival and organise a period of induction for them.

(2) Special care should be taken with the initiation of young workers in the light of their need for training.

grundutbildning, i sin helhet förlagd till en utbildningsinstitution, i syfte att förkorta den totala utbildningstiden och höja utbildningens effektivitet.

43. Eleverna böra på alla stadier av utbildningen, vare sig denna är förlagd inom eller utom företaget, stå under uppsikt och kontroll av utbildningsavdelningen eller av en för utbildningen ansvarig person.

44. 1) Då det gäller att avgöra till vilken plats inom företaget utbildningen skall förläggas böra följande faktorer beaktas

a) utbildningens art och varaktighet;

b) elevernas antal, ålder, kunskaper och erfarenhet;

c) frågan huruvida utbildning på arbetsplatsen är tillräcklig för vederbörande yrke;

d) trängsel, buller eller andra distraherande omständigheter, säkerhetsfaktorer samt risk för skadegörelse på utrustningen på ordinarie arbetsplatser;

e) eventuella besparingar i fråga om tid, lärarpersonal och utrustning;

f) kostnader för avskilda utrymmen;

g) nödvändigheten av att i största möjliga utsträckning underlätta övergången från utbildning till arbete;

h) företagets tekniska möjligheter.

2) Där så är möjligt bör på utbildningens tidigare stadier ett avskilt utrymme upplåtas eller åtminstone en del av den ordinarie arbetsplatsen reserveras för undervisningen liksom erforderlig utrustning tillhandahållas.

45. 1) Företagen böra sörja för mottagandet av nykomlingar samt vidtagna mått och steg för deras inpassning i arbetskollektivet.

2) Särskild omsorg bör i nämnda avseende ägnas unga arbetstagare med hänsyn till deras behov av utbildning.

X. Apprenticeship

X. Lärlingskap

46. Systematic long-term training for a recognised occupation taking place substantially within an undertaking or under an independent craftsman should be governed by a written contract of apprenticeship and be subject to established standards.

47. In deciding whether a particular occupation should be recognised as apprenticeable, account should be taken of such matters as—

(a) the degree of skill and theoretical technical knowledge required for the occupation in question;

(b) the period of training necessary for the acquisition of the required skill and knowledge;

(c) the suitability of apprenticeship training for imparting the required skill and knowledge;

(d) the current and anticipated employment situation within the occupation in question.

48. (1) The contract of apprenticeship should be entered into either with an individual employer, a group of employers, or a body such as an apprenticeship committee or service specially entrusted with the control of apprenticeship, as may be most appropriate to the national circumstances.

(2) Where the apprentice is a minor, a parent, guardian or legal representative should be included in the contract as a party.

(3) The parties responsible for providing the apprenticeship should either themselves be properly qualified to give the training or be in a position to arrange for the training to be given by a person or persons so qualified, and the facilities available for training the apprentice should be such as will enable him to secure complete training for the occupation being taught.

(4) The competent authority should remain in regular contact with the undertaking or person providing the

46. Systematisk, huvudsakligen inom ett företag eller hos en självständig hantverkare bedriven utbildning av längre varaktighet för ett erkänt yrke bör regleras genom skriftligt lärlingsavtal och vara underkastad fastställda normer.

47. Då det gäller att avgöra, huruvida ett visst yrke skall erkännas såsom lämpligt för lärlingskap, bör man taga hänsyn bl. a. till

a) den grad av yrkesskicklighet och teoretisk fackkunskap som kräves för utövandet av ifrågavarande yrke;

b) den utbildningstid som erfordras för att förvärva nödig yrkesskicklighet och kunskap;

c) värdet av lärlingskapet såsom utbildningsform, då det gäller att inhämta nödig skicklighet och kunskap;

d) nuvarande och förutsebart samsättningsläge inom vederbörande yrke.

48. 1) Lärlingsavtal bör slutas antingen med en enskild arbetsgivare, en grupp av arbetsgivare eller ett organ, t. ex. en lärlingsnämnd eller annat organ som har till särskild uppgift att övervaka lärlingsavtal, beroende på vilkettera som förefaller att bäst motsvara förhållandena inom vederbörande land.

2) Är lärlingen minderårig bör den ene av föräldrarna, förmyndare eller laglig företrädare ingå som part i avtalet.

3) De för lärlingsutbildning ansvariga parterna böra antingen själva äga vederbörlig kompetens att meddela utbildning eller vara i stånd att låta en eller flera med sådan kompetens utrustade personer meddela utbildningen; tillgängliga anordningar för utbildning av lärlingen böra vara ägnade att bibringa honom en fullständig utbildning inom yrket i fråga.

4) Vederbörande myndighet bör upprätthålla regelbunden kontakt med det företag eller den person som

training, and should ensure, by means of regular inspection or supervision, that the objectives of the apprenticeship are being achieved.

49. The contract should—

(a) contain an express or implied obligation to train in a particular occupation in return for an obligation of the same nature to serve as an apprentice during the period of apprenticeship ;

(b) incorporate such of the standards and regulations established for the occupation in question as may be necessary or desirable in the interests of the parties ;

(c) provide for such other mutual rights and obligations as may be relevant and not otherwise covered, including especially the observance of all safety regulations ;

(d) provide for the settlement of disputes between the parties.

50. According to the circumstances in the country concerned, an occupation may be recognised as apprenticeship, and the standards referred to in Paragraph 46 and any regulations concerning apprenticeship may be established by—

(a) statutory enactments ;

(b) decisions of bodies specially entrusted with the control of apprenticeship ;

(c) collective agreements ; or

(d) a combination of these various methods.

51. Particular account should be taken of the following matters in the standards and regulations governing apprenticeship in respect of each recognised apprenticeship occupation :

(a) the educational qualifications and minimum age governing entry into apprenticeship ;

(b) provision for special cases of workers whose age exceeds the specified maximum age ;

(c) the duration of apprenticeship including the period of probation, having regard to the degree of skill

meddelar utbildningen och bör genom regelbunden inspektion eller tillsyn förvissa sig om att det med lärlingskapet avsedda ändamålet uppnås.

49. Avtalet bör innehålla

a) ett uttryckligt eller underförstått åtagande att utbilda lärlingen för ett bestämt yrke ävensom ett liknande åtagande av denne att i gengäld arbeta såsom lärling under lärlingstiden ;

b) sådana för ifrågavarande yrke fastställda normer och regler som må anses nödvändiga och önskvärda för att tillgodose parternas intressen ;

c) sådana andra ömsesidiga rättigheter och skyldigheter som äro av betydelse i sammanhanget och vilka icke regleras i annan ordning, däribland särskilt sådana som röra iakttagande av samtliga säkerhetsföreskrifter ;

d) bestämmelse om biläggande av tvister mellan parterna.

50. Allt efter förhållandena i vederbörande land må ett yrke erkännas såsom lärlingsyrke och de i mom. 46 angivna normerna ävensom eventuella föreskrifter rörande lärlingsväsen fastställas genom

a) lagstiftning ;

b) beslut av organ med särskild uppgift att övervaka lärlingsväsendet ;

c) kollektivavtal ;

d) dessa olika metoder i förening.

51. I de normer och föreskrifter som reglera lärlingsväsende bör i fråga om varje yrke, vilket erkännes såsom lämpligt för lärlingskap, särskild hänsyn tagas till följande omständigheter

a) de allmänna förkunskaper och den minimiålder som fordras för tillträde till lärlingskap ;

b) de särskilda fall då arbetarnas ålder överskrider den fastställda övre åldersgränsen ;

c) lärlingskapets varaktighet, prövotid inberäknad, med beaktande av erforderlig grad av yrkesskicklighet

and theoretical technical knowledge required ; och teoretiska fackkunskaper ;

(d) measures for determining the extent to which the normal duration of the apprenticeship might be reduced in the light of any prior training or experience the apprentice may have had or of his progress during the apprenticeship ;

(e) the schedule of work processes, the theory and related instruction to be given, and the time to be spent on each unit ;

(f) the provision of day release, or such other forms of release as may be appropriate, for attendance at a training institution ;

(g) the examinations to be held during or on the expiry of the apprenticeship ;

(h) the qualifications or certificates obtainable on completion of apprenticeship ;

(i) any control of the number of apprentices necessary to ensure adequate training, avoid overcrowding in the occupation, and meet the manpower needs of the particular branch of economic activity concerned ;

(j) the rate of remuneration payable to the apprentice and the scale of increases during the apprenticeship ;

(k) the conditions of remuneration in case of absence through sickness ;

(l) accident insurance ;

(m) holidays with pay ;

(n) the nature and extent of the supervision to be exercised over the apprenticeship, particularly with a view to ensuring that the rules governing the apprenticeship are observed, that the training is in keeping with established standards and that there is reasonable uniformity in the conditions of apprenticeship ;

(o) the registration of apprentices and apprenticeship contracts with appropriate bodies ;

(p) the form and content of the apprenticeship contract.

d) åtgärder för att bestämma i vilken omfattning den normala lärlingstiden må förkortas med hänsyn till lärlingens tidigare utbildning eller erfarenhet eller de framsteg han gjort under lärotiden ;

e) schema beträffande den praktiska och teoretiska undervisning samt därmed sammanhängande instruktion som skall meddelas ävensom den tid som skall ägnas åt varje stadium av utbildningen ;

f) beviljande av ledighet under dagen eller annan form av ledighet, som gör det möjligt för lärlingen att besöka en utbildningsinstitution ;

g) kunskapsprov som skola avläggas under loppet av eller efter avslutad lärlingstid ;

h) de kvalifikationer eller intyg som kunna erhållas efter genomgången lärlingstid ;

i) den kontroll över antalet lärlingar som är nödvändig för att garantera tillfredsställande utbildning, undvika för stor tillströmning till yrket samt tillgodose arbetskraftsbehovet inom vederbörande näringsgren ;

j) den ersättning som skall utgå till lärlingen samt den taxa som skall gälla beträffande höjd ersättning under lärotiden ;

k) villkor för ersättning under frånvaro på grund av sjukdom ;

l) olycksfallsförsäkring ;

m) semester ;

n) arten och omfattningen av den tillsyn som skall utövas över lärlingskapet, särskilt för att garantera att reglerna för lärlingskapet iakttagas, att utbildningen sker i överensstämmelse med fastställda normer samt att villkoren för lärlingskapet äro i rimlig mån enhetliga ;

o) registrering av lärlingar och lärlingsavtal hos lämpligt organ ;

p) lärlingsavtalet form och innehåll.

52. Apprentices should receive

52. Lärlingarna böra erhålla en

comprehensive safety instruction so as to develop safe working habits in the use of tools and machinery and learn to observe general safety measures, taking into account new hazards as they arise.

53. (1) Entry into apprenticeship should in every case be preceded by comprehensive vocational guidance and by a medical examination related to the requirements of the occupation for which training is to be given.

(2) Where the occupation in view calls for special physical qualities or mental aptitudes, these should be specified and verified by special tests.

54. (1) It should be possible by agreement among all parties concerned to transfer an apprentice from one undertaking to another when this is considered necessary or desirable for the completion of his training.

(2) Where several types of apprenticeship exist, it should be possible by agreement among all parties concerned for an apprentice to transfer from one type to another when his aptitudes show that this would be to his advantage.

grundlig undervisning i säkerhetsfrågor, så att de tillägna sig säkra arbetsvanor vid användning av verktyg och maskiner samt lära sig att iakttaga allmänna säkerhetsregler, med beaktande av nya riskmoment allt efter som sådana uppkomma.

53. 1) Lärlingsanställning bör städse föregås av en omfattande yrkesvägledning samt av en läkarundersökning som står i relation till kraven inom det yrke, vari utbildning är avsedd att meddelas.

2) Kräver det tillämnade yrket särskilda fysiska eller psykiska egenskaper, böra dessa angivas och prövas medels särskilda test.

54. 1) Efter överenskommelse mellan alla berörda parter bör det vara möjligt att överflytta en lärling från ett företag till ett annat, om detta bedömes nödvändigt eller önskvärt för att komplettera utbildningen.

2) Där flera olika typer av lärlingsutbildning finnas, bör en lärling efter överenskommelse mellan alla berörda parter, kunna överflyttas från en utbildningstyp till en annan, om hans anlag utvisa, att en sådan förändring skulle vara till fördel för honom.

XI. Accelerated Training

55. (1) Permanent arrangements for accelerated training should be organised—

(a) to assist in meeting urgent needs for trained manpower and in quickening the rate of industrialisation ;

(b) as a permanent means of adapting manpower to technical progress ;

(c) for those categories of the population who need to achieve occupational competence quickly in order to obtain employment suitable to their age and capacity ;

(d) to further the development of occupational and social upgrading.

(2) These permanent arrangements for accelerated training should be planned in accordance with appropri-

XI. Snabbutbildning

55. 1) Permanenta anordningar för snabbutbildning böra organiseras

a) för att fylla akuta behov av utbildad arbetskraft och för att påskynda industrialisering ;

b) för att städse möjliggöra arbetskraftens anpassning till tekniska framsteg ;

c) för att möjliggöra för de kategorier av befolkningen som ha behov av att snabbt uppnå yrkeskompetens att erhålla ett mot deras ålder och duglighet svarande arbete ;

d) för att främja befördran inom yrket och i socialt hänseende.

2) Dessa permanenta anordningar för snabbutbildning böra planeras i enlighet med lämpliga pedagogiska

ate pedagogical methods, be implemented by instructors specially trained for the purpose and be based on concrete techniques directly related to industrial work.

56. The acceleration of training should be achieved by—

(a) applying strict selection procedures in order to ensure as far as possible that all trainees admitted have the ability to acquire the necessary knowledge and proficiency in the limited time set for the course, preference being given to candidates who also possess occupational experience of value to the new occupations ;

(b) using a detailed syllabus setting out the graduated exercises and related theory which will provide trainees with the skills and knowledge immediately essential for obtaining employment and based on exhaustive analyses of the occupation and of the work involved in it;

(c) concentrating on practical training and teaching the indispensable theoretical technical knowledge in the course of practical training ;

(d) limiting the number of trainees in each class to such an extent that, having regard to the time available, each one may receive constant and close supervision throughout all stages of his instruction ;

(e) applying such of the other methods and means of training referred to in Paragraphs 25 to 37 as may be found particularly appropriate.

57. (1) After finishing an accelerated training course the trainee should as soon as possible be placed in employment where, after induction, his training should be completed if necessary by on-the-job training.

(2) Persons who have completed accelerated training and who are thereafter taking part in the production process should have the opportunity to participate in courses which

metoder, vidtagas av för ändamålet särskilt utbildade instruktörer samt grundas på konkreta, med industriellt arbete direkt besläktade metoder.

56. Snabbutbildning bör uppnås genom

a) tillämpning av ett strängt urvalsförfarande, som så långt möjligt garanterar, att alla antagna elever äga förutsättningar att förvärva nödiga kunskaper och färdigheter inom den begränsade tid som står till förfogande för kursen; företräde bör givas åt aspiranter med yrkeserfarenheter, som kunna vara av värde i deras nya yrke;

b) anlåtande av en utförlig kursplan med uppgift om övningar för olika undervisningsstadier och därmed sammanhängande teoretisk undervisning, vilka äro avsedda att bibringa eleverna kunskaper och färdigheter, som äro oundgängligen erforderliga för erhållande av anställning och som äro grundade på en ingående analys av yrket och därmed förenade arbetsuppgifter;

c) koncentration på praktisk utbildning och meddelande av oundgängliga teoretiska kunskaper under den praktiska utbildningen;

d) sådan begränsning av elevantalet i varje klass att varje elev, med hänsyn till den tid som står till förfogande, skall kunna bli föremål för oavlätlig och noggrann handledning på alla stadier av undervisningen;

e) tillämpning i övrigt av de i punkterna 25—37 angivna metoder och hjälpmedel som må anses särskilt lämpliga.

57. 1) Deltagare i en kurs för snabbutbildning böra så snart som möjligt efter kursens avslutande placeras i ett arbete, där deras utbildning efter förberedelse, kan kompletteras med eventuellt erforderlig utbildning på arbetsplatsen.

2) Personer som genomgått snabbutbildning och som därefter blivit inlemmade i produktionsprocessen böra få tillfälle att delta i kurser avsed-

should be organised for the purpose of increasing their versatility and skills.

da att öka deras mångsidighet och yrkesskicklighet.

XII. Training of Supervisors up to the Level of Foremen

58. (1) Supervisors should receive special training to ensure that they are fully equipped for their duties.

(2) Such training should include as necessary—

(a) further general education ;
(b) further technical training and experience ;

(c) instruction in—

(i) leadership and human relations, including industrial relations and procedures for the avoidance and settlement of disputes ;

(ii) administrative procedures ;
(iii) teaching method ;
(iv) occupational safety and hygiene ;

(v) co-ordination at the different levels of the undertaking ;

(vi) adaptation to duties of responsibility ;

(vii) methods of work ;

(viii) labour legislation ;

(ix) specialised spheres of activity such as planning, work study and costing.

(3) Supervisors should be sufficiently informed about vocational counselling to recognise its role and importance and the necessity for it to be given by specialists in this field.

59. (1) In principle initial supervisor training should be given before the assumption of supervisory duties ; if this is not practicable, it should be given immediately after the assumption of such duties.

(2) Further training should be given to supervisors on a continuing basis ; it should include the provision of information about developments generally within the undertaking and

XII. Utbildning av arbetsledare upp till förmansnivå

58. 1) Förmän böra erhålla särskild utbildning, så att de bli i stånd att i varje hänseende fullgöra sina uppgifter.

2) Sådan utbildning bör i den mån så är erforderligt omfatta

a) kompletterande allmänbildning ;
b) kompletterande facklig utbildning och erfarenhet ;
c) undervisning i

i) arbetsledning och sociala kontakter, däri inbegripet förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstägare samt åtgärder för att undvika eller bilägga tvister ;

ii) administrativa förfaranden ;
iii) undervisningsmetoder ;
iv) arbetarskydd och yrkeshygien ;

v) samordning på olika nivåer inom företaget ;

vi) anpassning till uppgifter som äro förenade med ansvar ;

vii) arbetsmetoder ;

viii) arbetslagstiftning ;

ix) speciella områden såsom planering, arbetsstudier och kostnadsberäkningar.

3) Förmän böra tillräckligt ingående informeras om yrkesvägledning för att de skola inse dess roll och betydelse samt nödvändigheten av att sådan vägledning meddelas av specialister i ämnet.

59. 1) Förmän böra i princip redan innan de börjat utöva verksamhet såsom förmän erhålla en första utbildning för sina uppgifter. Om detta icke låter sig göra, bör utbildning meddelas omedelbart efter det de börjat utöva sådan verksamhet.

2) Förmän böra fortlöpande erhålla vidareutbildning; denna bör särskilt innefatta upplysningar rörande utvecklingen såväl inom företaget i allmänhet som inom deras eget fack-

in the supervisor's own technical field and should provide the basis for promotion in appropriate cases.

område och bör i lämpliga fall ge dem möjlighet till befordran.

XIII. Teaching Staff in Training Institutions and Undertakings

60. The selection of teaching staff should be carried out with due regard to—

(a) general education, technical qualifications and experience, character and personality, and aptitude for teaching ;

(b) the persons they will be called upon to teach ;

(c) the nature of the teaching ;

(d) any applicable national standards.

61. Teaching staff responsible for general education subjects should be recruited from among persons with the qualifications normally required of teachers of these subjects in general educational institutions.

62. Teaching staff responsible for theoretical technical courses should be recruited, according to the type of training involved—

(a) from among persons who have been trained for and have had several years' practical experience in the occupation they are to teach, in addition to having a sound theoretical knowledge of it and a good background of general education, as well as teaching ability ; or

(b) from persons with appropriate practical experience as well as a degree or diploma awarded after appropriate training in a university, technical institution or teachers' training college or by a body approved by the public authorities.

63. (1) Teaching staff responsible for practical courses should be recruited from among persons with the qualifications specified in clause (a) of Paragraph 62.

(2) When it is not possible to recruit, for practical courses, teaching staff with all the desirable qualifications, greater importance should be

XIII. Lärarpersonal i utbildningsinstitutioner och företag

60. Vid urvalet av lärare böra följande omständigheter vederbörligen beaktas

a) allmänbildning, facklig kompetens och erfarenhet, karaktär och personlighet samt pedagogiska anlag ;

b) de personer som skola bli föremål för undervisningen ;

c) undervisningens natur ;

d) tillämpliga nationella normer.

61. För undervisning i allmänbildande ämnen ansvariga lärare böra rekryteras bland personer med sådana kvalifikationer som normalt fordras av lärare i dylika ämnen i de allmänna undervisningsinstitutionerna.

62. För teoretiska tekniska kurser ansvariga lärare böra, allt efter utbildningens art, rekryteras antingen

a) bland personer, som utbildats för och som haft flera års praktisk erfarenhet av det yrke, i vilket de skola undervisa, och som dessutom besitta goda teoretiska kunskaper däri, god allmänbildning samt förmåga att undervisa ; eller

b) bland personer, som besitta erforderlig praktisk erfarenhet ävensom grad eller diplom, utfärdat efter vederbörlig utbildning vid universitet, teknisk institution, utbildningsanstalt för lärare eller av organ som godkänts av myndigheterna.

63. 1) För praktiska kurser ansvariga lärare böra rekryteras bland personer med i mom. 62 a) angivna kvalifikationer.

2) Om det ej är möjligt att till praktiska kurser rekrytera lärare, som besitta alla önskvärda kvalifikationer, bör större avseende fästas vid

attached to technical competence, occupational experience and teaching ability than to a high level of general education.

64. Teaching staff responsible for courses in supervisory functions should be recruited from among persons who have been trained as supervisors and have had several years' experience in that capacity in addition to having a good background of technical training and general education.

65. Use should be made as far as possible of the experience of persons from industry, commerce or the professions by employing them as part-time teachers of special subjects in training institutions.

66. In principle initial teacher training should be given before the assumption of teaching duties; if this is not practicable it should be given immediately after the assumption of such duties.

67. (1) Teaching staff employed either full-time or part-time in training institutions or in undertakings should receive special training, including teaching practice, for the purpose of developing their teaching ability and, where necessary, their technical qualifications and general education.

(2) The provision of such teaching practice for the teaching staff of training institutions should be facilitated by combining teacher training institutions as far as possible with ordinary training institutions.

(3) Teaching staff in training institutions and undertakings should receive special training on the sub-working conditions and the safe use of tools and appliances used in the occupations in which they instruct.

(4) Further training should be made available to teaching personnel on a continuing basis; it should include provision for them to keep abreast with teaching and technical developments and to qualify for promotion.

fackkunskap, yrkeserfarenhet och undervisningsförmåga än vid hög allmänbildning.

64. För arbetsledarkurser ansvariga lärare böra rekryteras bland personer, som utbildats till och haft flerårig erfarenhet såsom arbetsledare och som dessutom besitta god teknisk utbildning och allmänbildning.

65. Man bör så långt möjligt utnyttja personer med erfarenhet från industri, handel och fria yrken genom att i utbildningsinstitutionerna anställa dem såsom lärare på deltid i speciella ämnen.

66. Lärare böra i princip redan innan de börjat utöva verksamhet som lärare erhålla en första utbildning för sina uppgifter. Om detta ej låter sig göra bör utbildning meddelas omedelbart efter det de börjat utöva sådan verksamhet.

67. 1) I utbildningsinstitutioner eller i företag hel- eller deltidsanställda lärare böra genomgå särskild utbildning, innefattande bl. a. övning i undervisnings bedrivande, i syfte att utveckla deras pedagogiska anlag och om så erfordras även deras yrkeskvalifikationer och allmänbildning.

2) Meddelande av sådan utbildning i undervisnings bedrivande för utbildningsinstitutionernas lärarpersonal bör underlättas genom att institutioner för utbildning av lärare så långt möjligt kombineras med vanliga utbildningsinstitutioner.

3) Lärare i utbildningsinstitutioner och företag böra genomgå särskild utbildning i säkerhetsfrågor, varvid speciell vikt bör läggas på säkerheten i arbetet och användning av verktyg och redskap, som nyttjas inom de yrken, i vilka de skola undervisa.

4) Lärarkåren bör beredas tillfälle till en fortlöpande vidareutbildning, som ger den möjlighet att hålla sig underrättad om pedagogisk och teknisk utveckling och samtidigt skapar förutsättningar för befordran.

(5) The following should also be taken into consideration as a means of further training :

(a) the organisation of periodical visits to undertakings or training institutions and of special courses such as in-service, weekend or holiday courses for individual teachers or groups of teachers ;

(b) the grant, in special cases, of travelling or research scholarships or special leave with or without pay.

68. Teachers of general education and theoretical technical subjects should, as part of their training, acquire knowledge of the branch of activity which their trainees are intended to enter or have already entered.

69. Full-time teachers responsible for practical courses in training institutions should be enabled to carry out practical work in undertakings from time to time.

70. The training of staff responsible for courses in supervisory functions should include further instruction in the subjects listed in Paragraph 58 as may be required, and instruction in methods and techniques of supervisory training.

71. (1) In order to attract and retain an efficient teaching staff in training institutions, the conditions of employment of such staff should compare favourably with those enjoyed by persons with similar knowledge and experience employed elsewhere on other than teaching duties, due account being taken of the extra qualifications required for teaching.

(2) A similar policy should be applied to teaching staff within undertakings.

72. Where national standards of qualification for teaching staff in training institutions have been established, undertakings giving training should be encouraged to apply such standards when appropriate to their own teaching staff.

73. Persons concerned with the direct supervision or technical administration of training institutions

5) Såsom medel för vidareutbildning bör man även överväga följande åtgärder, nämligen

a) att anordna periodiska besök vid företag eller utbildningsinstitutioner samt specialkurser, såsom kurser på arbetsplatsen, veckosluts- eller feriekurser för individuella lärare eller grupper av lärare;

b) att i särskilda fall bevilja rese- eller forskningsstipendier ävensom särskild ledighet med eller utan lön.

68. Lärare i allmänbildande och teoretiska tekniska ämnen böra såsom ett led i sin utbildning förvärva kännedom om den verksamhetsgren, åt vilken deras elever ägna sig eller vilken de redan tillhöra.

69. Heltidsanställda lärare som ha till uppgift att i utbildningsinstitutioner leda praktisk undervisning böra från tid till annan beredas tillfälle till praktiskt arbete i företaget.

70. Utbildning av personal, som har till uppgift att leda kurser för arbetsledare, bör i den utsträckning detta är erforderligt omfatta kompletterande undervisning beträffande i mom. 58 angivna ämnen ävensom undervisning rörande arbetsledarutbildningens metoder och teknik.

71. 1) För att tillgodose behovet av kompetent lärarpersonal i utbildningsinstitutionerna böra de arbetsvillkor som erbjudas denna personal vara minst lika förmånliga som för personer med liknande kunskaper och erfarenhet i andra yrken, varvid hänsyn bör tagas till de för utövandet av läraryrket erforderliga särskilda kvalifikationerna.

2) Samma princip bör tillämpas på lärarpersonal som är knuten till företagen.

72. Därest nationella kvalifikationsnormer gälla för lärarpersonal i utbildningsinstitutioner, böra företag som meddela utbildning, stimuleras att, då så befinnes lämpligt, tillämpa sådana normer på sin egen lärarpersonal.

73. Det är önskvärt att de personer som ha att utöva den omedelbara tillsynen över utbildningsinstitutioner

should, if possible, have had both production and teaching experience.

74. The teaching staff of training institutions should be regularly inspected or supervised by the competent authorities with a view to assisting them in their work and improving the instruction given.

XIV. Countries in Process of Industrialisation

75. (1) Industrialising countries should aim at developing their training systems progressively in accordance with the provisions of this Recommendation.

(2) They should pay primary attention to establishing an inventory of their current and future manpower needs and resources.

(3) A plan should be drawn up for the establishment and development of training facilities to meet these needs, giving due priority as circumstances require to—

(a) the creation of a body of competent teaching staff ;

(b) the provision and equipment of the necessary training premises ;

(c) the development of the most appropriate training schemes, including literacy courses for illiterate trainees.

(4) The plan should be put into operation in accordance with the priorities established.

76. (1) Industrialising countries should take special measures to meet the training needs of—

(a) persons in rural areas in which it is intended to establish industrial activities ;

(b) persons who have left rural areas and seek industrial employment in urban areas.

(2) Such measures should include the establishment, particularly in rural areas, of special training institutions, such as simple training work-

och dessas förvaltning själva äga erfarenhet från såväl produktion som undervisning.

74. Vederbörande myndigheter böra regelbundet inspektera och utöva tillsyn över lärarpersonalen i utbildningsinstitutionerna i syfte att vara personalen till hjälp i dess arbete samt förbättra undervisningen.

XIV. Länder som befinna sig i industriell utveckling

75. 1) Länder som befinna sig i industriell utveckling böra sträva efter att successivt bringa sitt utbildningssystem i samklang med denna rekommendation.

2) De böra i första hand inrikta sig på att göra en inventering av sitt nuvarande och framtida arbetskraftsbehov.

3) En plan bör uppgöras för skapande och utbyggnad av utbildningsanordningar ägnade att tillgodose dessa behov, varvid allt efter omständigheterna, någon av följande åtgärder bör givas prioritet

a) skapandet av en kompetent lärarkår ;

b) tillhandahållande och utrustning av erforderliga utbildningslokaler ;

c) utarbetande av ett lämpligt utbildningsprogram med läs- och skrivkurser för illitterata elever.

4) Planen bör bringas i verkställighet i enlighet med fastställd prioritetens ordning.

76. 1) Länder som befinna sig i industriell utveckling böra vidtaga särskilda åtgärder för att tillgodose utbildningsbehoven hos

a) personer i sådana distrikt på landsbygden, dit industrier skola förläggas ;

b) personer som flyttat från landsbygden och söka anställning i industrier i städerna.

2) Dessa åtgärder böra, särskilt på landsbygden, innefatta inrättandet av särskilda utbildningsinstitutioner, exempelvis enkla träningsverkstäder för

shops covering a few basic trades, and the adaptation of training methods to suit the level of education and degree of advancement of the rural groups in the localities concerned.

(3) The training in rural areas should take account of the possibility of developing new economic activities which utilise the natural resources of the area and are in keeping with the cultural traditions of the local population.

77. Industrialising countries should examine the desirability of—

(a) establishing joint training facilities with adjacent countries;

(b) obtaining international assistance in the implementation of their training plans.

ett begränsat antal grundyrken, ävensom anpassandet av utbildningsmetoderna till bildningsnivån och utvecklingsgraden hos vederbörande grupper i berörda orter.

3) I samband med utbildning på landsbygden bör hänsyn tagas till möjligheten av att utveckla ny ekonomisk verksamhet, som skulle kunna utnyttja områdets naturliga resurser och stå i samklang med den lokala befolkningens kulturella traditioner.

77. Länder som befinna sig i industriell utveckling böra undersöka önskvärdheten av

a) att skapa gemensamma utbildningsmöjligheter tillsammans med grannländer;

b) att söka internationellt bistånd för genomförandet av sina utbildningsplaner.

XV. International Co-operation

78. (1) Countries should co-operate in the field of training to the greatest extent possible and, where desired, with the help of international organisations.

(2) Such co-operation should extend to such measures as—

(a) the organisation of seminars and working parties on training matters of mutual interest;

(b) making available training facilities to enable selected personnel from other countries, either on an exchange basis or otherwise, to acquire skill, knowledge and experience not available in their own country;

(c) the organisation of visits abroad for persons concerned with training to enable them to become familiar with training practices in other countries;

(d) the loan of experienced personnel from one country to another to help organised training;

(e) the exchange of qualified personnel;

XV. Internationellt samarbete

78. 1) Länderna böra så nära som möjligt samverka på utbildningsområdet, eventuellt med bistånd från internationella organisationer.

2) Denna samverkan bör omfatta bl. a.

a) anordnandet av seminarier och arbetsgrupper rörande utbildningsfrågor av gemensamt intresse;

b) tillhandahållandet av utbildningsmöjligheter åt utvald personal från andra länder, antingen på utbytesbasis eller efter andra grunder, för att bereda sådan personal tillfälle att förvärva kunskaper och erfarenheter, som icke stå till buds i hemlandet;

c) anordnandet av utlandsbesök för att bereda personer, som syssla med utbildningsfrågor, tillfälle att göra sig förtrogna med utbildningsmetoder i andra länder;

d) utlåning av erfaren personal från ett land till ett annat för att biträda vid utbildningens organisation;

e) utbyte av kvalificerad personal;

(f) the preparation and supply of textbooks and other materials for training;

(g) the systematic exchange of information on training questions;

(h) helping the industrialising countries to create and develop their national training systems and to acquire their own qualified teachers and instructors.

79. Consideration should be given to—

(a) the desirability and possibility of progressively assimilating training levels for the same occupation within a group of countries with a view to facilitating access to training abroad as well as occupational mobility;

(b) the possibility of reciprocal recognition of examination certificates in territories where training levels for the same occupation are comparable;

(c) the preparation and exchange of occupational information such as job descriptions which may be particularly useful in the training of migrants.

XVI. Effect on Earlier Recommendations

80. This Recommendation supersedes the Vocational Training Recommendation, 1939, the Apprenticeship Recommendation, 1939, and the Vocational Training (Adults) Recommendation, 1950.

f) utarbetandet och tillhandahållandet av läroböcker och annat utbildningsmaterial;

g) systematiskt utbyte av informationer rörande utbildningsfrågor;

h) bistånd åt länder, som befinna sig i industriell utveckling, att skapa och utveckla nationella utbildningssystem och att bygga upp en egen kvalificerad lärar- och instruktörskår.

79. Man bör överväga

a) ändamålsenligheten och möjligheten av att successivt standardisera utbildningsprogrammen för samma yrke inom en grupp av länder i syfte att underlätta tillträde till utbildning utomlands och arbetskraftens rörlighet;

b) möjligheten av ömsesidigt godtagande av examensbetyg inom länder med jämförlig utbildningsnivå inom samma yrke;

c) utarbetande och utbyte av informationsmaterial i yrkesfrågor, exempelvis arbetsbeskrivningar, vilka kunna komma till särskild nytta vid utbildning av migranter.

XVI. Inverkan på tidigare rekommendationer

80. Denna rekommendation ersätter rekommendationen angående yrkesutbildning, 1939, rekommendationen angående lärlingsväsende, 1939, och rekommendationen angående yrkesutbildning (för vuxna), 1950.

Bilaga E

(Översättning)

Instrument for the Amendment of the Constitution of the International Labour Organisation

Akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga

The General Conference of the International Labour Organisation,

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Forty-sixth Session on 6 June 1962; and

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 juni 1962 till sitt fyrtiosjätte sammanträde,

Having decided upon the adoption of proposals for the substitution, in the provisions of the Constitution of the International Labour Organisation relating to membership of the Governing Body, of the figures "forty-eight" and "twenty-four" for the figures "forty" and "twenty", and of the figure "twelve" for the figure "ten" except in paragraph 2 of article 7 which shall provide for ten Members of chief industrial importance and fourteen elected members, a question which is the eighth item on the agenda of the session,

samt beslutat antaga vissa förslag, syftande till att i de bestämmelser av Internationella arbetsorganisationens stadga, vilka hänföra sig till styrelsens sammansättning, utbyta siffrorna »fyrtio» och »tjugo» mot siffrorna »fyrtioåtta» och »tjugofyra» samt siffran »tio» mot siffran »tolv», utom i artikel 7 mom. 2, där antalet av de i industriellt hänseende mest betydande medlemsstaterna skall bestämmas till tio och antalet valda medlemsstater till fjorton, en fråga, som utgör åttonde punkten på sammanträdetets dagordning,

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and sixty-two the following instrument for the amendment of the Constitution of the International Labour Organisation, which may be cited as the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1962.

antager denna den tjuogoandra dagen i juni månad år nittonhundrasextio två följande akt rörande ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga, vilken må benämnas Akt av år 1962 angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga.

Article 1

In the text of the Constitution of the International Labour Organisation as at present in force—

(a) the figures "forty-eight" and

Artikel 1

I nu gällande text av Internationella arbetsorganisationens stadga

a) skola siffrorna »fyrtio» och »tju-

“twenty-four” shall be substituted for the figures “forty” and “twenty” in paragraphs 1 and 2 of article 7;

(b) the figure “twelve” shall be substituted for the figure “ten” in paragraph 1 of article 7;

(c) the figure “fourteen” shall be substituted for the figure “ten” in the reference contained in paragraph 2 of article 7 to the persons to be appointed by Members selected for that purpose by Government delegates to the Conference;

(d) the sentence “Two Employers’ representatives and two Workers’ representatives shall belong to non-European States” shall be deleted from paragraph 4 of article 7.

Article 2

As from the date of the coming into force of this Instrument of Amendment the Constitution of the International Labour Organisation shall have effect as amended in accordance with the preceding Article.

Article 3

On the coming into force of this Instrument of Amendment the Director-General of the International Labour Office shall cause an official text of the Constitution of the International Labour Organisation as modified by the provisions of this Instrument of Amendment to be prepared in two original copies, duly authenticated by his signature. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the text to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 4

Two copies of this Instrument of Amendment shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-Gener-

go» i artikel 7 mom. 1 och 2 utbytas mot siffrorna »fyrtyoåtta» och »tjugofyra»;

b) skall siffran »tio» i artikel 7 mom. 1 utbytas mot siffran »tolv»;

c) skall siffran »tio» utbytas mot siffran »fjorton» i den del av mom. 2 av artikel 7, vari hänvisas till de personer, som skola väljas av de medlemsstater, vilka därtill blivit utsedda av regeringarnas ombud vid konferensen;

d) skall i artikel 7 mom. 4 mening- en »Två representanter för arbetsgi- varna och två för arbetarna skola till- höra utomeuropeiska stater» utgå.

Artikel 2

Från och med den dag, då denna akt träder i kraft, skall Internationel- la arbetsorganisationens stadga hava ändrad lydelse i enlighet med före- gående artikel.

Artikel 3

Då denna akt trätt i kraft, skall In- ternationella arbetsbyråns generaldi- rektör låta upprätta en officiell text till Internationella arbetsorganisatio- nens stadga med däri genom bestäm- melse i denna akt vidtagna änd- ringar i två med hans underskrift ve- derbörligen bestyrkta originalexemp- lar. Av dessa exemplar skall ett de- poneras i Internationella arbetsbyråns arkiv och det andra översändas till Förenta Nationernas generalsekrete- rare för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga. Generaldirektören har att tillställa envar av Internationella arbetsorga- nisationens medlemmar bestyrkt av- skrift av texten.

Artikel 4

Två exemplar av denna akt skola undertecknas av konferensens ordfö- rande och av Internationella arbets- byråns generaldirektör och skola där-

al of the International Labour Office. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the Instrument to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 5

1. The formal ratifications or acceptances of this Instrument of Amendment shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organisation of the receipt thereof.

2. This Instrument of Amendment will come into force in accordance with the provisions of article 36 of the Constitution of the Organisation.

3. On the coming into force of this Instrument the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation and the Secretary-General of the United Nations.

The English and French versions of the text of this Instrument of Amendment are equally authoritative.

med vara autentiska. Av dessa exemplar skall det ena deponeras i Internationella arbetsbyråns arkiv och det andra översändas till Förenta Nationernas generalsekreterare för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga. Generaldirektören har att tillstålla envar av Internationella arbetsorganisationens medlemmar bestyrkt avskrift av akten.

Artikel 5

1. De formella ratifikationerna eller godkännandena av denna akt skola översändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör, som har att därom lämna meddelande till organisationens medlemmar.

2. Denna akt skall träda i kraft jämlikt bestämmelserna i artikel 36 av Internationella arbetsorganisationens stadga.

3. Då denna akt trätt i kraft, har Internationella arbetsbyråns generaldirektör att därom underrätta envar av Internationella arbetsorganisationens medlemsstater och Förenta Nationernas generalsekreterare.

De engelska och franska texterna till denna akt skola äga lika vitsord.

Resolutioner

- I. Resolution angående Internationella arbetsorganisationens verksamhet på arbetarutbildningens område.
- II. Resolution angående utvidgning av Internationella arbetsorganisationens verksamhet i fråga om social trygghet.
- III. Resolution angående Internationella arbetsorganisationens verksamhet till förmån för upphävande av de ogynnsamma följderna av kolonialism såvitt avser arbetstagarnas arbetsvillkor och levnadsstandard.
- IV. Resolution angående intensifiering av forskningen rörande arbetsmarknadsfrågor.
- V. Resolution angående rätt och frihet för ledamöterna av Internationella arbetsbyråns styrelse att utöva sina funktioner.
- VI. Resolution angående medlemsstaternas deltagande i full utsträckning i Internationella arbetsorganisationens verksamhet.
- VII. Resolution angående småindustrien i utvecklingsländerna.
- VIII. Resolution angående Förenta Nationernas årtionde för utvecklingsverksamhet.
- IX. Resolution angående främjande av ett gott förhållande mellan arbetsmarknadens parter, särskilt i utvecklingsländerna, samt samråd med arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer.
- X. Resolution angående genomförandet av arbetskonferensens resolutioner.
- XI. Resolution angående yrkesutbildning och teknisk undervisning.
- XII. Resolution angående ratificering och tillämpning av konventionen angående minimistandard för social trygghet, 1952.
- XIII. Resolution angående uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om förbud mot försäljning, uthyrning och användning av maskinella anordningar, som icke är försedda med tillfredsställande skydd.
- XIV. Resolution angående uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om uppsägning av anställningsavtal.
- XV. Resolution angående antagande av budget för 45:e budgetåret (1963) och fördelning av utgifterna för samma budgetår på olika medlemsstater.
- XVI. Resolution angående Internationella arbetsorganisationens bidrag till arbetsbyråns tjänstepensionsfond avseende år 1963.
- XVII. Resolution angående förordnande av ledamöter av Internationella arbetsorganisationens administrativa domstol.
- XVIII. Resolution angående förordnande av ledamöter av Internationella arbetsbyråns personalpensionskommitté (Förenta Nationernas gemensamma tjänstepensionsfond) samt av Internationella arbetsbyråns tjänstepensionskassas styrelse.
- XIX. Resolution angående justering av Förenade Arabrepublikens avgift för åren 1961 och 1962 såsom följd av fastställelse av Syriska Arabrepublikens avgift.